

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ
ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Βρυξέλλες, 14.7.2021
COM(2021) 554 final

2021/0201 (COD)
SENSITIVE*
UNTIL ADOPTION

Πρόταση

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) 2018/841 όσον αφορά το πεδίο εφαρμογής, την απλούστευση των κανόνων συμμόρφωσης, τον καθορισμό των στόχων των κρατών μελών για το 2030 και τη δέσμευση για συλλογική επίτευξη κλιματικής ουδετερότητας έως το 2035 στον τομέα της χρήσης γης, της δασοπονίας και της γεωργίας, και του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1999 όσον αφορά τη βελτίωση της παρακολούθησης, της υποβολής εκθέσεων, της παρακολούθησης της προόδου και της επανεξέτασης

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

{SEC(2021) 554 final} - {SWD(2021) 551 final} - {SWD(2021) 609 final} -
{SWD(2021) 610 final}

*

Distribution only on a 'Need to know' basis - Do not read or carry openly in public places. Must be stored securely and encrypted in storage and transmission. Destroy copies by shredding or secure deletion. Full handling instructions <https://europa.eu/db43PX>

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

1. ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ

• Αιτιολόγηση και στόχοι της πρότασης

Η ανακοίνωση για την Ευρωπαϊκή Πράσινη Συμφωνία¹ εγκαινίασε μια νέα αναπτυξιακή στρατηγική για την ΕΕ, η οποία αποσκοπεί στη μετατροπή της ΕΕ σε μια δίκαιη και ευημερούσα κοινωνία με μια οικονομία σύγχρονη, ανταγωνιστική και αποδοτική ως προς τη χρήση πόρων. Η ανακοίνωση επανεκφράζει τη φιλοδοξία της Επιτροπής να αυξήσει τους κλιματικούς της στόχους και να καταστήσει την Ευρώπη την πρώτη κλιματικά ουδέτερη ήπειρο έως το 2050. Αποβλέπει επίσης στην προστασία της υγείας και της ευημερίας των πολιτών από περιβαλλοντικούς κινδύνους και επιπτώσεις. Η αναγκαιότητα και η αξία της Ευρωπαϊκής Πράσινης Συμφωνίας έχουν σαφώς αυξηθεί λόγω των πολύ σοβαρών επιπτώσεων της πανδημίας COVID-19 στην υγεία και την οικονομική ευημερία των πολιτών της Ένωσης.

Η αντιμετώπιση της κλιματικής αλλαγής συνιστά επείγουσα πρόκληση. Σύμφωνα με τα επιστημονικά ευρήματα της Ειδικής Έκθεσης της Διακυβερνητικής Επιτροπής για την Αλλαγή του Κλίματος, οι παγκόσμιες καθαρές μηδενικές εκπομπές CO₂ πρέπει να επιτευχθούν γύρω στο 2050, και ουδετερότητα για όλα τα άλλα αέρια του θερμοκηπίου θα πρέπει να επιτευχθεί αργότερα στον αιώνα. Η επείγουσα φύση αυτής της πρόκλησης επιβάλλει στην ΕΕ να εντείνει τη δράση της και να αναλάβει ηγετικό ρόλο σε παγκόσμιο επίπεδο, καθιστάμενη κλιματικά ουδέτερη έως το 2050. Ο στόχος αυτός διατυπώνεται στην ανακοίνωση «**Καθαρός πλανήτης για όλους**: Ένα ευρωπαϊκό, στρατηγικό, μακρόπνοο όραμα για μια ευημερούσα, σύγχρονη, ανταγωνιστική και κλιματικά ουδέτερη οικονομία»².

Με βάση μια ολοκληρωμένη εκτίμηση επιπτώσεων, η ανακοίνωση της Επιτροπής, της 17ης Σεπτεμβρίου 2020, με τίτλο **Ενίσχυση της κλιματικής φιλοδοξίας της Ευρώπης για το 2020**³ προτείνει να ενισχυθεί η φιλοδοξία της ΕΕ και παρουσιάζει ένα ολοκληρωμένο σχέδιο για την αύξηση του δεσμευτικού στόχου της Ευρωπαϊκής Ένωσης για το 2030 σε μείωση των καθαρών εκπομπών τουλάχιστον της τάξης του 55 %, με υπεύθυνο τρόπο. Η αύξηση του επιπέδου φιλοδοξίας για το 2030 προσφέρει μεγαλύτερη σιγουριά στους φορείς χάραξης πολιτικής και στους επενδυτές, έτσι ώστε οι αποφάσεις που θα λαμβάνονται τα επόμενα χρόνια να μη συνεπάγονται εγκλωβισμό σε επίπεδα εκπομπών ασυμβίβαστα με τον στόχο της ΕΕ για κλιματική ουδετερότητα έως το 2050. Ο στόχος για το 2030 συνάδει με τον στόχο της συμφωνίας του Παρισιού, δηλαδή τη συγκράτηση της αύξησης της θερμοκρασίας του πλανήτη αρκετά κάτω από τους 2 °C και την καταβολή προσπάθειας ώστε να συγκρατηθεί στους 1,5 °C.

Η ανακοίνωση προτείνει να προωθηθεί μια πιο αυστηρή συμβολή από τον τομέα LULUCF και, ως περαιτέρω βήμα, να συνδυαστούν οι γεωργικές εκπομπές που δεν θεωρούνται εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου CO₂ με τον τομέα χρήσης της γης, της αλλαγής χρήσεων της γης και της δασοπονίας, δημιουργώντας έτσι έναν νέο τομέα γης (που καλύπτει εκπομπές και απορροφήσεις από τον τομέα της γεωργίας, της δασοπονίας και άλλων χρήσεων της γης). Με αυτόν τον τρόπο μπορούν να προωθηθούν συνέργειες μεταξύ μέτρων μετριασμού της κλιματικής αλλαγής στη γη και να καταστεί εφικτή μια ολοκληρωμένη χάραξη πολιτικής και εφαρμογή πολιτικών σε εθνικό επίπεδο και σε επίπεδο ΕΕ. Η ανάλυση που συνοδεύει την ανακοίνωση αποδεικνύει ότι ένας τέτοιος τομέας της γης θα μπορούσε να καταστεί κλιματικά

¹ COM(2019) 640 final.

² COM(2018) 773 final.

³ COM(2020) 690 final.

ουδέτερος πολύ γρήγορα, μέχρι το 2035 περίπου, με οικονομικά αποδοτικό τρόπο και, στη συνέχεια, να αποδώσει μεγαλύτερες αφαιρέσεις CO₂ απ' ό,τι εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου.

Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο ενέκρινε τον νέο δεσμευτικό στόχο της ΕΕ για το 2030 κατά τη σύνοδο του Δεκεμβρίου 2020⁴. Κάλεσε επίσης την Επιτροπή «να αξιολογήσει τον τρόπο με τον οποίο όλοι οι οικονομικοί τομείς μπορούν να συμβάλουν καλύτερα στην επίτευξη του στόχου για το κλίμα με ορίζοντα το 2030 και να υποβάλει τις απαραίτητες προτάσεις, συνοδευόμενες από ενδελεχή εξέταση των περιβαλλοντικών, οικονομικών και κοινωνικών επιπτώσεων σε επίπεδο κράτους μέλους, λαμβάνοντας υπόψη τα εθνικά σχέδια για την ενέργεια και το κλίμα και επανεξετάζοντας τις υφιστάμενες δυνατότητες ευελιξίας».

Για τον σκοπό αυτόν, το **ευρωπαϊκό νομοθέτημα για το κλίμα** καθιστά νομικά δεσμευτικό τον στόχο της ΕΕ για την κλιματική ουδετερότητα και αυξάνει τη φιλοδοξία του 2030 θέτοντας στόχο τουλάχιστον 55 % μείωση των καθαρών εκπομπών έως το 2030 συγκριτικά με το 1990.

Προκειμένου να ακολουθηθεί η διαδρομή που προτείνεται στον ευρωπαϊκό κανονισμό για τη θέσπιση πλαισίου με στόχο την επίτευξη κλιματικής ουδετερότητας και να επιτευχθεί αυτό το αυξημένο επίπεδο φιλοδοξίας για το 2030, η Επιτροπή αναθεώρησε τη νομοθεσία για το κλίμα και την ενέργεια που ισχύει επί του παρόντος, η οποία αναμένεται να μειώσει τις εκπομπές αερίων θερμοκηπίου κατά 40 % έως το 2030 και έως 60 % έως το 2050.

Η εν λόγω νομοθετική δέσμη προσαρμογής στον στόχο του 55 %, όπως ανακοινώθηκε στο σχέδιο στόχων για το κλίμα της Επιτροπής, είναι το πιο ολοκληρωμένο δομικό στοιχείο στις προσπάθειες εφαρμογής του νέου φιλόδοξου στόχου για το κλίμα του 2030 και όλοι οι οικονομικοί τομείς και πολιτικές θα πρέπει να συμβάλουν.

Το αρχικό κανονιστικό πλαίσιο για τον τομέα χρήσης γης, αλλαγής χρήσης γης και δασοπονίας (LULUCF), όπως ορίζεται στον κανονισμό (ΕΕ) 2018/841, εγκρίθηκε το 2018 και καλύπτει εκπομπές και απορροφήσεις CO₂ και εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου CH₄ και N₂O που προκύπτουν από τη διαχείριση της γης, των δασών και της βιομάζας κατά την περίοδο από 2021 έως 2030. Συμβάλλει στον προηγούμενο στόχο μείωσης των εκπομπών της Ένωσης τουλάχιστον κατά 40 % έως το 2030 σε σύγκριση με το 1990, διασφαλίζοντας ότι το άθροισμα των ολικών εκπομπών δεν υπερβαίνει το άθροισμα των συνολικών απορροφήσεων που παράγονται από τον τομέα μετά την εφαρμογή των λογιστικών κανόνων και των κανόνων ευελιξίας με τον τομέα «επιμερισμό προσπαθειών» (ή ESR) που καθορίζεται με τον κανονισμό (ΕΕ) 2018/842.

Η πρόταση τροποποίησης του κανονισμού (ΕΕ) 2018/841 στο πλαίσιο της δέσμης προσαρμογής στον στόχο του 55 % στοχεύει στην ενίσχυση της συμβολής του τομέα LULUCF στην αυξημένη γενική κλιματική φιλοδοξία για το 2030. Για τον σκοπό αυτόν, η πρόταση: καθορίζει τον συνολικό στόχο της Ένωσης για καθαρές απορροφήσεις αερίων του θερμοκηπίου στον τομέα LULUCF σε 310 εκατομμύρια τόνους ισοδύναμου CO₂ το 2030· ενισχύει την υποχρέωση των κρατών μελών να υποβάλλουν ολοκληρωμένα σχέδια μετριασμού της κλιματικής αλλαγής για τον τομέα της γης και ενισχύει τις απαιτήσεις παρακολούθησης με τη χρήση ψηφιακών τεχνολογιών· ευθυγραμμίζει τους στόχους με σχετικές πρωτοβουλίες πολιτικής για τη βιοποικιλότητα και τη βιοενέργεια· καθορίζει τον ενωσιακό στόχο της κλιματικής ουδετερότητας για το 2035 στον τομέα της γης (ο οποίος

⁴ Συμπεράσματα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, 10—11 Δεκεμβρίου 2020, 2020 EUCO 22/20 CO EUR 17 CONCL 8.

συνδυάζει τον τομέα LULUCF και τον γεωργικό τομέα χωρίς CO₂)· και δεσμεύει την Επιτροπή να υποβάλει προτάσεις για εθνικές συνεισφορές στον στόχο του 2035 έως το 2025.

Η προτεινόμενη τροποποίηση εισάγει μόνο μικρές, μη ουσιαστικές, αλλαγές στο κανονιστικό πλαίσιο LULUCF για την πρώτη περίοδο συμμόρφωσης, δηλαδή από το 2021 έως το 2025. Αντίθετα, σημαντικές αλλαγές πραγματοποιούνται με την έναρξη της δεύτερης περιόδου συμμόρφωσης από το 2026 έως το 2030. Προκειμένου να απλουστευθεί η εφαρμογή και η συμμόρφωση, οι λογιστικοί κανόνες για τη γη που εμπνέονται από το πρωτόκολλο του Κιότο δεν θα εφαρμόζονται πλέον μετά το 2025 και η ευελιξία μεταξύ του τομέα LULUCF και των τομέων » επιμερισμού προσπαθειών» θα προσαρμοστεί, σύμφωνα με το ευρωπαϊκό νομοθέτημα για το κλίμα. Ο συνολικός στόχος της Ένωσης για καθαρές απορροφήσεις αερίων του θερμοκηπίου 310 εκατομμυρίων τόνων ισοδύναμου CO₂ θα διανεμηθεί μεταξύ των κρατών μελών ως ετήσιος εθνικός στόχος για την περίοδο από το 2026 έως το 2030, και θα βασίζεται στις εκπομπές και στις απορροφήσεις που αναφέρονται στα αποθέματα αερίων του θερμοκηπίου και στις περιοχές διαχείρισης της γης. Θα εισαχθεί ένα νέο σύστημα διακυβέρνησης της συμμόρφωσης στόχου και θα προσαρμοστεί ο μηχανισμός ευελιξίας χρήσης της γης που αντιμετωπίζει τον κίνδυνο μη συμμόρφωσης από τα κράτη μέλη. Από το 2031 και μετά, το πεδίο εφαρμογής του κανονισμού θα διευρυνθεί ώστε να περιλαμβάνει εκπομπές από τον γεωργικό τομέα χωρίς CO₂, καλύπτοντας έτσι ολόκληρο το πλαίσιο του τομέα της γης για πρώτη φορά με ένα μέσο άσκησης πολιτικής για το κλίμα.

- **Συνέπεια με τις ισχύουσες διατάξεις στον τομέα πολιτικής**

Η δέσμη προσαρμογής στον στόχο του 55 % για το κλίμα και την ενέργεια αποτελεί ένα ολοκληρωμένο βήμα για την αναθεώρηση της ενωσιακής νομοθεσίας ώστε να ευθυγραμμιστεί με το αυξημένο επίπεδο κλιματικής φιλοδοξίας της ΕΕ. Όλες οι πρωτοβουλίες του πακέτου συνδέονται στενά.

Η παρούσα νομοθετική πρόταση συμπληρώνει και συνέχεται με:

- α) την οδηγία 2003/87/EK για την αναθεώρηση του συστήματος εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής της ΕΕ (ΣΕΔΕ της ΕΕ)⁵.
- β) τον κανονισμό (ΕΕ) 2018/842 για τον επιμερισμό των προσπαθειών⁶.
- γ) την τροποποίηση της οδηγίας (ΕΕ) 2018/2001 για τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας⁷ για την υλοποίηση της φιλοδοξίας του νέου κλιματικού στόχου του 2030·

Υπάρχουν επίσης ισχυρές διασυνδέσεις με άλλες πρωτοβουλίες της Επιτροπής για την προστασία και την ενίσχυση αφαιρέσεων άνθρακα που βασίζονται στη φύση, τη βελτίωση της ανθεκτικότητας των δασών της ΕΕ στην κλιματική αλλαγή, την αποκατάσταση υποβαθμισμένων εδαφών και οικοσυστημάτων, την επανύγρανση υδροβιοτόπων και την

⁵ Οδηγία 2003/87/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 13ης Οκτωβρίου 2003 σχετικά με τη θέσπιση συστήματος εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου εντός της Κοινότητας και την τροποποίηση της οδηγίας 96/61/EK του Συμβουλίου (ΕΕ L 275 της 25.10.2003, σ. 32).

⁶ Κανονισμός (ΕΕ) 2018/842 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2018, για τις δεσμευτικές ετήσιες μειώσεις των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου από τα κράτη μέλη από το 2021 έως το 2030, στο πλαίσιο της συμβολής στη δράση για το κλίμα για την τήρηση των δεσμεύσεων που απορρέουν από τη συμφωνία του Παρισιού και για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 525/2013 (ΕΕ L 156 της 19.6.2018, σ. 26).

⁷ Οδηγία (ΕΕ) 2018/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Δεκεμβρίου 2018, για την προώθηση της χρήσης ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές (ΕΕ L 328 της 21.12.2018, σ. 82).

προώθηση της βιοοικονομίας, συμπεριλαμβανομένης της χρήσης βιώσιμων προϊόντων υλοτομίας, με πλήρη σεβασμό στις αρχές της οικολογίας που προάγουν τη βιοποικιλότητα:

α) Στρατηγική της ΕΕ για τη βιοποικιλότητα με ορίζοντα το 2030⁸.

β) Από το αγρόκτημα στο πιάτο — Μια στρατηγική για ένα δίκαιο, υγιές και φιλικό προς το περιβάλλον σύστημα τροφίμων⁹.

γ) [Ενωσιακή δασική στρατηγική¹⁰].

δ) [Σχέδιο αποκατάστασης της φύσης της ΕΕ]¹¹.

ε) Στρατηγική της ΕΕ για την προσαρμογή στην κλιματική αλλαγή¹².

στ) Στρατηγική της ΕΕ για τη μείωση των εκπομπών μεθανίου¹³.

ζ) [Στρατηγική της ΕΕ για την προστασία του εδάφους¹⁴].

η) Βιώσιμη βιοοικονομία για την Ευρώπη¹⁵.

θ) Σχέδιο δράσης για την κυκλική οικονομία με στόχο μια πιο καθαρή και πιο ανταγωνιστική Ευρώπη¹⁶.

ι) Σχέδιο δράσης για μηδενική ρύπανση¹⁷.

ια) Μακροπρόθεσμο όραμα για τις αγροτικές περιοχές της ΕΕ¹⁸.

• Συνέπεια με άλλες πολιτικές της Ένωσης

Οι προτάσεις της δέσμης προσαρμογής στον στόχο του 55 % θα πρέπει να είναι συνεπείς με όλες τις δράσεις και τις πολιτικές της ΕΕ και να βοηθούν την ΕΕ να επιτύχει τον αυξημένο στόχο για το 2030 και μια επιτυχή και δίκαιη μετάβαση προς τον στόχο της κλιματικής ουδετερότητας του 2050, όπως δήλωσε η Επιτροπή στην ανακοίνωση για την Ευρωπαϊκή Πράσινη Συμφωνία. Ως εκ τούτου, η παρούσα πρωτοβουλία συνδέεται με πολλούς άλλους τομείς πολιτικής, συμπεριλαμβανομένων των εξωτερικών πολιτικών της Ένωσης.

Η Επιτροπή βελτιώνει τις κατευθυντήριες γραμμές για βελτίωση της νομοθεσίας και υποστηρίζει εργαλεία με στόχο όλες οι πρωτοβουλίες της ΕΕ να ανταποκριθούν στον πράσινο όρκο για της αρχής «να μην προκαλείται βλάβη».

Το Μέσο Τεχνικής Υποστήριξης στηρίζει τα κράτη μέλη στον σχεδιασμό και στην εφαρμογή μεταρρυθμίσεων. Η στήριξη παρέχεται κατόπιν αιτήματος και καλύπτει ένα ευρύ φάσμα τομέων πολιτικής, συμπεριλαμβανομένων των σχεδίων ανθεκτικότητας ανάκαμψης, της πράσινης μετάβασης και ζητημάτων που σχετίζονται με τον τομέα LULUCF.

Ο τομέας LULUCF συνδέεται με όλα τα οικοσυστήματα και τις οικονομικές δραστηριότητες με βάση τη γη και τις υπηρεσίες που παρέχει. Ως εκ τούτου, ο κανονισμός LULUCF παρουσιάζει συνέργειες με άλλες πολιτικές της ΕΕ που καλύπτουν δραστηριότητες που

⁸ COM(2020) 380 final.

⁹ COM/2020/381 final.

¹⁰ [...]

¹¹ [...]

¹² COM/2021/82 final.

¹³ COM/2020/663 final.

¹⁴ [...]

¹⁵ COM/2018/673 final

¹⁶ COM/2020/98 final.

¹⁷ COM/2021/400 final.

¹⁸ COM/2021/[345] final.

σχετίζονται με τη γη, κυρίως με την Κοινή Γεωργική Πολιτική¹⁹, τις πολιτικές για το περιβάλλον και την ενεργειακή πολιτική, ιδίως όσον αφορά την ενέργεια από ανανεώσιμες πηγές.

2. ΝΟΜΙΚΗ ΒΑΣΗ, ΕΠΙΚΟΥΡΙΚΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΑΝΑΛΟΓΙΚΟΤΗΤΑ

• Νομική βάση

Νομική βάση της παρούσας πρότασης αποτελεί το άρθρο 192 παράγραφος 2 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ). Σύμφωνα με το άρθρο 191 και το άρθρο 192 παράγραφος 1 της ΣΛΕΕ, η Ευρωπαϊκή Ένωση συμβάλλει στην επιδίωξη, μεταξύ άλλων, των ακόλουθων στόχων: τη διατήρηση, προστασία και βελτίωση της ποιότητας του περιβάλλοντος, την προώθηση, σε διεθνές επίπεδο, μέτρων για την αντιμετώπιση των περιφερειακών ή παγκόσμιων περιβαλλοντικών προβλημάτων, και ιδίως την καταπολέμηση της αλλαγής του κλίματος.

• Επικουρικότητα (σε περίπτωση μη αποκλειστικής αρμοδιότητας)

Η κλιματική αλλαγή συνιστά ένα διασυνοριακό πρόβλημα, το οποίο δεν μπορεί να λυθεί μόνο με εθνική ή τοπική δράση. Ο συντονισμός της δράσης για το κλίμα πρέπει να πραγματοποιηθεί σε ευρωπαϊκό και, όπου είναι δυνατόν, σε παγκόσμιο επίπεδο. Η δράση της ΕΕ δικαιολογείται για λόγους επικουρικότητας, όπως ορίζεται στο άρθρο 5 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Από το 1992, η Ευρωπαϊκή Ένωση εργάζεται για την ανάπτυξη κοινών λύσεων και την προώθηση παγκόσμιας δράσης για την αντιμετώπιση της κλιματικής αλλαγής. Πιο συγκεκριμένα, η δράση σε επίπεδο ΕΕ θα παράσχει οικονομικά αποδοτική επίτευξη των στόχων του 2030 και των μακροπρόθεσμων μειώσεων των εκπομπών, εξασφαλίζοντας παράλληλα δίκαιη και περιβαλλοντική ακεραιότητα. Τα άρθρα 191 έως 193 της ΣΛΕΕ επιβεβαιώνουν και αποσαφηνίζουν τις αρμοδιότητες της ΕΕ στον τομέα της κλιματικής αλλαγής.

Η αύξηση του στόχου για το 2030 σχετικά με τη μείωση των αερίων του θερμοκηπίου στην ΕΕ θα επηρεάσει τους περισσότερους, αν όχι όλους, τομείς σε ολόκληρη την οικονομία της ΕΕ. Η αύξηση του εν λόγω στόχου μπορεί επιπλέον να απαιτήσει πολιτικά μέτρα σε πολλούς τομείς, συμπεριλαμβανομένης της πολιτικής για το κλίμα, τη δασοπονία και τη χρήση της γης. Οι ενέργειες που αναλαμβάνουν τα κράτη μέλη στο πλαίσιο του κανονισμού LULUCF έχουν ισχυρές διασυνδέσεις με άλλες πολιτικές, κυρίως τη γεωργία, τη βιοποικιλότητα και την προστασία των ενδιαιτημάτων, την προσαρμογή, καθώς και την ενεργειακή πολιτική λόγω των πτυχών των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας. Οι αλληλεξαρτήσεις μεταξύ των διαφόρων εμπλεκόμενων πολιτικών έχουν διακρατικό αντίκτυπο, καθορίζονται στόχοι μείωσης και απόρριψης των εκπομπών ανά κράτος μέλος και αρχές, βάσει των οποίων τα κράτη μέλη θα αναφέρουν τα επιτεύγματά τους και θα μετρούν την πρόοδό τους προς την επίτευξη των επιμέρους στόχων τους και οι στόχοι της ΕΕ στο σύνολό τους καθορίζονται στον κανονισμό (ΕΕ) 2018/1999²⁰. Η δράση σε επίπεδο ΕΕ είναι απαραίτητη και οι

¹⁹ COM/2018/392 final.

²⁰ Κανονισμός (ΕΕ) 2018/1999 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Δεκεμβρίου 2018, για τη διακυβέρνηση της Ενεργειακής Ένωσης και της Δράσης για το Κλίμα, για την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 663/2009 και (ΕΚ) αριθ. 715/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, των οδηγιών 94/22/ΕΚ, 98/70/ΕΚ, 2009/31/ΕΚ, 2009/73/ΕΚ, 2010/31/ΕΕ, 2012/27/ΕΕ και 2013/30/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, των οδηγιών 2009/119/ΕΚ και (ΕΕ) 2015/652 του Συμβουλίου και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 525/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 328 της 21.12.2018, σ. 1).

συντονισμένες πολιτικές της ΕΕ έχουν πολύ μεγαλύτερες πιθανότητες να οδηγήσουν σε πραγματικό μετασχηματισμό προς μια κλιματικά ουδέτερη οικονομία έως το 2050.

- **Αναλογικότητα**

Η παρούσα πρόταση συνάδει με την αρχή της αναλογικότητας, διότι δεν υπερβαίνει τα αναγκαία όρια για την υλοποίηση του στόχου της ΕΕ για μείωση των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου για την περίοδο 2021–2030 με οικονομικά αποδοτικό τρόπο, ενώ παράλληλα διασφαλίζει δικαιοσύνη και περιβαλλοντική ακεραιότητα.

Το ευρωπαϊκό νομοθέτημα για το κλίμα ορίζει τον δεσμευτικό στόχο της Ένωσης για το κλίμα το 2030 για εγχώρια μείωση των καθαρών εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου έως το 2030 κατά τουλάχιστον 55 % σε σύγκριση με τα επίπεδα του 1990. Η παρούσα πρόταση καλύπτει ένα μεγάλο μέρος των εν λόγω εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου και αναθεωρεί τον κανονισμό LULUCF προκειμένου να επιτευχθεί ο εν λόγω στόχος.

- **Επιλογή της νομικής πράξης**

Οι στόχοι της παρούσας πρότασης μπορούν να επιτευχθούν καλύτερα μέσω τροποποίησης του υφιστάμενου κανονισμού LULUCF, εισάγοντας αλλαγές στο καθιερωμένο νομοθετικό πλαίσιο προκειμένου να επιτευχθεί αυξημένη κλιματική φιλοδοξία της Ένωσης και διασφαλίζοντας την άμεση και ομοιόμορφη εφαρμογή των διατάξεων σε ολόκληρη την Ένωση ταυτόχρονα.

3. ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ΕΚ ΤΩΝ ΥΣΤΕΡΩΝ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΕΩΝ, ΤΩΝ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΕΩΝ ΜΕ ΤΑ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΚΤΙΜΗΣΕΩΝ ΕΠΙΠΤΩΣΕΩΝ

- **Εκ των υστέρων αξιολογήσεις / έλεγχοι καταλληλότητας της ισχύουσας νομοθεσίας**

Ο κανονισμός LULUCF τέθηκε σε ισχύ το 2018, αλλά άρχισε να εφαρμόζεται από τις αρχές του 2021, επομένως μέχρι στιγμής έχουν πραγματοποιηθεί μόνο τα πρώτα βήματα για την προετοιμασία της εφαρμογής του. Αυτές οι δραστηριότητες ανέδειξαν ορισμένες προκλήσεις σχετικά με την εφαρμογή. Ειδικότερα, η ανάλυση των ολοκληρωμένων εθνικών σχεδίων για την ενέργεια και το κλίμα (ΕΣΕΚ),²¹ όπως υποβλήθηκε από τα κράτη μέλη στα τέλη του 2019, απέδειξε ότι ο τομέας LULUCF δεν έχει ακόμη αντιμετωπιστεί ως ενσωματωμένο συστατικό των στρατηγικών για το κλίμα των κρατών μελών. Η διαδικασία θέσπισης των επιπέδων αναφοράς δασικών εκτάσεων για κάθε κράτος μέλος ανέδειξε τις προκλήσεις πίσω από την εφαρμογή του εν λόγω πολύπλοκου λογιστικού κανόνα και οι δραστηριότητες ανάπτυξης ικανοτήτων για την υποστήριξη μεγάλου αριθμού κρατών μελών στην προετοιμασία για την εφαρμογή του κανονισμού LULUCF ανέδειξαν τις προκλήσεις πίσω από κενά των εθνικών συστημάτων παρακολούθησης και υποβολής εκθέσεων.

- **Διαβουλεύσεις με τα ενδιαφερόμενα μέρη**

Η αρχική εκτίμηση των επιπτώσεων δημοσιεύτηκε για ανατροφοδότηση στις 29 Οκτωβρίου 2020 για τέσσερις εβδομάδες και έλαβε συνολικά 93 απαντήσεις. Επιπλέον, για τη συγκέντρωση στοιχείων και τη διασφάλιση μεγαλύτερης διαφάνειας, η Επιτροπή διοργάνωσε δημόσια διαβούλευση για καθεμία από τις προτάσεις από τις 13 Νοεμβρίου 2020 έως τις 5 Φεβρουαρίου 2021· η διαβούλευση για την αναθεώρηση του κανονισμού LULUCF έλαβε 235 απαντήσεις. Τα άτομα που απάντησαν έδειξαν μια προτίμηση για πιο φιλόδοξους

²¹ COM/2020/564 final, <https://europa.eu/!xc64CH>

στόχους απόρριψης για τον τομέα LULUCF, μια επιλογή που επέλεξε το 45 % των ερωτηθέντων (κυρίως, ακαδημαϊκοί, πολίτες της ΕΕ και ΜΚΟ). Στη δεύτερη θέση, οι ενσωματωμένοι στόχοι για τον τομέα της γης προτιμήθηκαν από το 35 % των ερωτηθέντων, κυρίως από τους ερωτηθέντες του ιδιωτικού τομέα. Η ενίσχυση της ευελιξίας με τη ΣΕΑ ήταν η προτιμότερη επιλογή μεταξύ του 20 % των ερωτηθέντων, κυρίως των δημόσιων αρχών. Μια λεπτομερής περίληψη της ανατροφοδότησης στην αρχική εκτίμηση των επιπτώσεων των αποτελεσμάτων της δημόσιας διαβούλευσης παρουσιάζεται στο παράρτημα 2 της αξιολόγησης επιπτώσεων για την παρούσα πρόταση.

- **Συλλογή και χρήση εμπειρογνωσίας**

Η ποσοτική αξιολόγηση των οικονομικών, κοινωνικών και περιβαλλοντικών επιπτώσεων βασίζεται σε ολοκληρωμένο οικονομικό πρότυπο χωροταξίας από το Διεθνές Ινστιτούτο Εφαρμοσμένης Ανάλυσης Συστημάτων με το GLOBIOM και το G4M. Το σενάριο πολιτικής (εφεξής MIX) λαμβάνει υπόψη πιθανές απαιτήσεις βιομάζας από άλλους τομείς και ακολουθεί τις παραδοχές του σεναρίου 1.5TECH της μακροπρόθεσμης στρατηγικής της ΕΕ^{22,23}. Το σενάριο MIX προβλέπει ότι ο καθαρός αποδέκτης LULUCF έως το 2030 θα είναι σε παρόμοια επίπεδα με την περίοδο 2016-2018. Ο αντίκτυπος των ειδικών μέτρων για τη μείωση των εκπομπών ή την ενίσχυση των απορροφήσεων διαμορφώθηκε με καμπύλες οριακού κόστους μείωσης των εκπομπών. Η εν λόγω ανάλυση κατέδειξε ότι μπορούν να επιτευχθούν σημαντικές αυξήσεις στις καταβόθρες της γης με σχετικά χαμηλό κόστος (5-10 ευρώ/τόνο CO₂). Απέδειξε επίσης ότι οι οικονομικά αποδοτικές μειώσεις εκπομπών απαιτούν δράση σε όλες τις χρήσεις γης, όπως βελτιωμένη διαχείριση δασών, αναδάσωση, αποφυγή αποψίλωσης δασικών εκτάσεων, παραμερισμός της χρήσης γης σε οργανικά εδάφη και βελτιωμένες στρατηγικές διαχείρισης καλλιεργήσιμων εκτάσεων σε αγροτικές εκτάσεις.

Πληροφορίες για τη συμβολή του τομέα LULUCF στην Πράσινη Συμφωνία αποκτήθηκαν μέσω σύμβασης υπηρεσιών που πραγματοποιήθηκε από κοινοπραξία εξωτερικών εμπειρογνομόνων, η οποία επικεντρώθηκε μεταξύ άλλων καθηκόντων σε προβλήματα, στόχους και επιλογές για την αναθεώρηση του κανονισμού LULUCF και σε ανάλυση των εκθέσεων που υποβλήθηκαν από τα κράτη μέλη βάσει της απόφασης LULUCF (529/2013).

Συγκεντρώθηκαν πρόσθετες πληροφορίες μέσω πολυάριθμων εξωτερικών μελετών, όπως η μελέτη συμμόρφωσης LULUCF, Δημιουργία ικανότητας για απογραφές αερίων θερμοκηπίου, η πιλοτική μελέτη για την ανθρακοδεσμευτική γεωργία κ.λπ.

- **Εκτίμηση επιπτώσεων**

Η εκτίμηση επιπτώσεων για τις διάφορες πρωτοβουλίες βασίζεται σε ολοκληρωμένα σενάρια κατάρτισης μοντέλων που αντικατοπτρίζουν την αλληλεπίδραση διαφορετικών μέσων πολιτικής στους οικονομικούς φορείς, προκειμένου να διασφαλιστεί η συμπληρωματικότητα, η συνοχή και η αποτελεσματικότητα στην επίτευξη των κλιματικών φιλοδοξιών για τα έτη 2030 και 2050.

Η εκτίμηση επιπτώσεων που συνοδεύει την παρούσα πρόταση συμπληρώνει την ανάλυση που διενεργήθηκε στην εκτίμηση επιπτώσεων του 2020 για την υποστήριξη του σχεδίου κλιματικών στόχων για το 2030. Αυτό αποτέλεσε την αναλυτική βάση για να τεθεί ο στόχος της τουλάχιστον καθαρής μείωσης των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου κατά 55 % έως το 2030 σε σύγκριση με το 1990, ο στόχος για την κλιματική ουδετερότητα στον τομέα της γης

²² COM(2018) 773 final: «Καθαρός πλανήτης για όλους – Ένα ευρωπαϊκό, στρατηγικό, μακρόπνοο όραμα για μια ευημερούσα, σύγχρονη, ανταγωνιστική και κλιματικά ουδέτερη οικονομία»,

²³ Διεξοδική ανάλυση προς υποστήριξη της ανακοίνωσης της Επιτροπής COM(2018) 773.

για το 2035 και ο στόχος για ολόκληρη την Ένωση για την κλιματική ουδετερότητα έως το 2050.

Επιπλέον, η εκτίμηση επιπτώσεων που συνοδεύει την παρούσα πρόταση καταρτίστηκε και συντάχθηκε σύμφωνα με τις ισχύουσες κατευθυντήριες γραμμές για τη βελτίωση της νομοθεσίας και συστάσεις της επιτροπής ρυθμιστικού ελέγχου, η οποία εξέδωσε θετική γνώμη με επιφυλάξεις στις 19 Απριλίου 2021. Οι προτεινόμενες βελτιώσεις που πρότεινε το Διοικητικό Συμβούλιο εξετάστηκαν στην τελική έκδοση.

Προβλήματα και στόχοι

Η εκτίμηση επιπτώσεων εντόπισε τρία κύρια προβλήματα, με αντίστοιχους παράγοντες και στόχους.

Το πρώτο πρόβλημα είναι ότι οι αφαιρέσεις άνθρακα στον τομέα της γης μειώνονται τα τελευταία χρόνια: λόγω των αυξανόμενων ποσοστών συγκομιδής που σχετίζονται με τη ζήτηση προϊόντων υλοτομίας και τη γήρανση των δασών, τις συνεχείς εκπομπές από οργανικά εδάφη, τις φυσικές καταστροφές και την έλλειψη πολιτικής και οικονομικών κινήτρων. Έτσι, ο πρώτος στόχος της παρούσας πρότασης είναι να σταματήσει και να αντιστραφεί η εν λόγω τάση, σύμφωνα με τη φιλοδοξία να επιτευχθεί ένας κλιματικά ουδέτερος τομέας γης το 2035.

Το δεύτερο πρόβλημα είναι η ανεπαρκής ενσωμάτωση του τομέα της γης στις κλιματικές πολιτικές, λόγω του γεγονότος ότι οι τομείς της γεωργίας και του LULUCF δεν έχουν ολοκληρωμένο στόχο, καλύπτονται από δύο διαφορετικά νομοθετήματα και συνδέονται με κανόνες ευελιξίας που παρουσίασαν ορισμένους περιορισμούς. Ο αντίστοιχος στόχος είναι η διασφάλιση ενός δίκαιου, ευέλικτου και ολοκληρωμένου πλαισίου πολιτικής για το κλίμα για την παροχή κινήτρων για αποτελεσματική χάραξη και εφαρμογή πολιτικής και την ενίσχυση της οικονομικά αποδοτικής και συνεργιστικής δράσης μετριασμού της κλιματικής αλλαγής στον τομέα της γης. Αυτό είναι ιδιαίτερα σημαντικό δεδομένου του υψηλού δυναμικού αύξησης των συνεργειών μεταξύ μέτρων μετριασμού του κλίματος και μέτρων προστασίας του περιβάλλοντος που σχετίζονται με τη διαχείριση της γης τόσο σε περιοχές με ανεπτυγμένους τομείς γεωργίας και δασοπονίας όσο και σε φυσικές και ημιφυσικές περιοχές. Η αποκατάσταση των οικοσυστημάτων πλούσιων σε άνθρακα, καθώς και η βιώσιμη χρήση των εδαφών και των δασών θα συμβάλουν στην αντιμετώπιση της κρίσης του κλίματος και της βιοποικιλότητας.

Το τρίτο πρόβλημα είναι ότι οι κανόνες λογιστικής καταγραφής, παρακολούθησης και υποβολής εκθέσεων, όπως ορίζονται στον ισχύοντα κανονισμό LULUCF, παρουσιάζουν προκλήσεις εφαρμογής: συγκεκριμένα, η διαδικασία καθορισμού επιπέδου αναφοράς δασικών εκτάσεων αποδείχθηκε επαχθής και υπάρχουν ακόμη πολλά κενά στην ακρίβεια των εκτιμήσεων του LULUCF. Αυτό το πρόβλημα αντιστοιχεί σε έναν στόχο απλούστευσης των κανόνων λογιστικής καταγραφής και εκμετάλλευσης των ευκαιριών που δημιουργούνται από τις υπάρχουσες τεχνολογίες παρακολούθησης της γης και τα σύνολα δεδομένων για την καλύτερη παρακολούθηση των κλιματικών επιδόσεων του τομέα LULUCF.

Επιλογές Πολιτικής

Μετά την εν λόγω ανάλυση και τα στοιχεία που περιγράφονται στην ανακοίνωση για την ενίσχυση της φιλοδοξίας της Ευρώπης για το 2030, η εκτίμηση επιπτώσεων περιέγραψε τρεις επιλογές.

Η πρώτη επιλογή εξετάζει εναλλακτικούς τρόπους σχεδιασμού εθνικών στόχων LULUCF, υποθέτοντας ότι δεν υπάρχουν ευέλικτοι δίαυλοι μεταξύ του τομέα LULUCF και των τομέων ESR. Ένας προτεινόμενος τρόπος για αυτό είναι η απλούστευση του λογιστικού δείκτη αναφοράς για τις διαχειριζόμενες δασικές εκτάσεις χρησιμοποιώντας έναν ιστορικό μέσο όρο αντί για το επίπεδο αναφοράς δασικών εκτάσεων. Ένας άλλος τρόπος είναι να τεθεί ένας ενιαίος στόχος απόρριψης με βάση όλες τις εκπομπές και απορροφήσεις που αναφέρονται στην απογραφή και να διανεμηθεί μεταξύ των κρατών μελών σύμφωνα με τις πρόσφατες εκπομπές και απορροφήσεις και τη ζώνη της διαχειριζόμενης γης. ο στόχος της ΕΕ καθορίζεται σύμφωνα με την πορεία προς έναν κλιματικά ουδέτερο τομέα γης το 2035.

Η δεύτερη επιλογή θέτει επίσης έναν ενιαίο στόχο απόρριψης με βάση τις αναφερόμενες εκπομπές και απορροφήσεις, αλλά προτείνει έναν χαμηλότερο στόχο της ΕΕ για το 2030 που αντιστοιχεί στις πρόσφατες επιδόσεις του τομέα LULUCF (δηλαδή τον μέσο όρο των ετών 2016-2018)· με τη δυνατότητα δημιουργίας πιστώσεων LULUCF για συμμόρφωση με τους στόχους ESR, η εν λόγω επιλογή δημιουργεί κίνητρα για την επίτευξη των στόχων LULUCF, φτάνοντας ενδεχομένως σε ένα επίπεδο απορροφήσεων σύμφωνα με μια πορεία προς έναν κλιματικά ουδέτερο τομέα γης το 2035.

Η τρίτη επιλογή συνδυάζει τις εκπομπές από τον τομέα της γεωργίας και τις εκπομπές και τις απορροφήσεις από τον τομέα LULUCF στο πλαίσιο ενός ενιαίου πυλώνα του «τομέα γης» και περιλαμβάνει τρία στοιχεία: μια διαδικασία σχεδιασμού για τη διασφάλιση της χερσαίας κλιματικής ουδετερότητας το 2035, εθνικούς δεσμευτικούς στόχους για τον τομέα της γης το 2030 και εθνικούς δεσμευτικούς στόχους για τον τομέα της γης το 2035.

Η προτιμώμενη επιλογή είναι ο συνδυασμός απλουστευμένων και πιο φιλόδοξων εθνικών στόχων στον τομέα LULUCF το 2030 (όπως στην επιλογή 1.2 ή στην επιλογή 2, ανάλογα με τους στόχους της ΣΕΑ) με έναν πανευρωπαϊκό στόχο εδαφικής κλιματικής ουδετερότητας το 2035. Η προτιμώμενη επιλογή περιλαμβάνει επίσης μια διαδικασία σχεδιασμού για μετριασμό της κλιματικής αλλαγής με βάση τη χρήση της γης, εθνικούς στόχους σχετικά με τη χρήση της γης για το 2035 που θα καθοριστούν σε μεταγενέστερο στάδιο και επικαιροποιημένες απαιτήσεις παρακολούθησης και υποβολής εκθέσεων.

- **Καταλληλότητα και απλούστευση του κανονιστικού πλαισίου**

Η πρόταση, ευθυγραμμισμένη με τη δέσμευση της Επιτροπής για βελτίωση της νομοθεσίας, καταρτίστηκε χωρίς αποκλεισμούς, με γνώμονα τη διαφάνεια και τη συνεχή συμμετοχή των ενδιαφερομένων.

- **Θεμελιώδη δικαιώματα**

Η πρόταση σέβεται τα θεμελιώδη δικαιώματα και τηρεί τις αρχές που αναγνωρίζονται ειδικότερα στον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης²⁴. Συγκεκριμένα, συμβάλλει στην επίτευξη του στόχου για υψηλό επίπεδο περιβαλλοντικής προστασίας σύμφωνα με την αρχή της βιώσιμης ανάπτυξης, όπως ορίζεται στο άρθρο 37 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

4. ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΕΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ

Οι δημοσιονομικές επιπτώσεις για τα κράτη μέλη σχετίζονται με τη δυνατότητα πλεονασμάτων συναλλαγών κατά την επίτευξη των στόχων τους, και με την ανάγκη υψηλής ποιότητας παρακολούθησης και υποβολής εκθέσεων στον τομέα LULUCF που περιλαμβάνει

²⁴ ΕΕ C 326 της 26.10.2012, σ. 391.

π.χ. επαναχρησιμοποίηση προγραμμάτων της ΕΕ (π.χ. το πρόγραμμα Copernicus) και πηγών δεδομένων που χρησιμοποιούνται ήδη για άλλες πολιτικές.

Η παρούσα πρόταση προβλέπει μια ολοκληρωμένη αναθεώρηση, το 2025, των εθνικών δεδομένων απογραφής που υποβάλλονται από τα κράτη μέλη σύμφωνα με το άρθρο 26 παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1999 (εφεξής κανονισμός για τη διακυβέρνηση της Ενεργειακής Ένωσης και της Δράσης για το Κλίμα). Η αναθεώρηση θα επιτρέψει στην Επιτροπή να καθορίσει τους ετήσιους στόχους LULUCF των κρατών μελών για την περίοδο 2026-2030, με βάση τον μέσο όρο των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου κάθε κράτους μέλους κατά τα έτη 2021, 2022 και 2023. Η αναθεώρηση θα επικαιροποιήσει επίσης τη διαδρομή κατανομής εκπομπών για τον τομέα ESR για το 2030 και θα αναθεωρήσει τις ετήσιες κατανομές για τα έτη 2026 έως 2030. Επιπλέον, θα διατηρηθεί η ολοκληρωμένη ανασκόπηση του 2027 για σκοπούς συμμόρφωσης που προβλέπονται στον κανονισμό διακυβέρνησης. Τέτοιου είδους εργασίες θα απαιτήσουν την υποστήριξη από εξωτερικό ανάδοχο, με εκτιμώμενη τιμή 2 εκατομμύρια ευρώ για κάθε αναθεώρηση (2025, 2027).

Θα απαιτηθεί επίσης δευτερεύουσα νομοθεσία για τον καθορισμό λεπτομερών κανόνων που σχετίζονται με το LULUCF αναφορικά με το ενωσιακό μητρώο, καθώς και για την παρακολούθηση και την υποβολή εκθέσεων για τις εκπομπές και την επαλήθευση των εκθέσεων συμμόρφωσης. Η εφαρμογή θα απαιτήσει λεπτομερή ανάπτυξη του τομέα ΤΠ στο ενωσιακό μητρώο για την αντιμετώπιση νέου τύπου δικαιωμάτων που συνδέονται με την ευελιξία LULUCF-ESR και νέων φορέων εκμετάλλευσης (κράτη μέλη).

Επιπλέον, μετά την αλλαγή του μηχανισμού υποβολής εκθέσεων και συμμόρφωσης το 2026, η εφαρμογή θα απαιτήσει αναβαθμισμένη και ενισχυμένη παρακολούθηση χρησιμοποιώντας τον Ευρωπαϊκό Οργανισμό Περιβάλλοντος και τις σχετικές υπηρεσίες δεδομένων στο πλαίσιο του ενωσιακού προγράμματος γεωσκόπησης και παρακολούθησης της γης.

Οι επιπτώσεις για τον προϋπολογισμό της ΕΕ παρουσιάζονται στη συνημμένο νομοθετικό δημοσιονομικό δελτίο. Οι επιλογές ανάπτυξης και δημοσίων συμβάσεων στον τομέα της ΤΠ θα υπόκεινται σε προέγκριση από το συμβούλιο τεχνολογίας πληροφοριών και κυβερνοασφάλειας της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

5. ΛΟΙΠΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ

- **Σχέδια εφαρμογής και ρυθμίσεις παρακολούθησης, αξιολόγησης και υποβολής εκθέσεων**

Η διαφανής, τακτική υποβολή εκθέσεων των υποχρεώσεων των κρατών μελών σε συνδυασμό με τους αυστηρούς ελέγχους συμμόρφωσης συνιστούν θεμελιώδη στοιχεία που διασφαλίζουν την πρόοδο στην εκπλήρωση των δεσμεύσεων της ΕΕ για τη μακροπρόθεσμη μείωση των εκπομπών. Η πρωτοβουλία βασίζεται στη διαδικασία βάσει ολοκληρωμένων εθνικών σχεδίων για την ενέργεια και το κλίμα και στο ισχυρό πλαίσιο διαφάνειας για τις εκπομπές αερίων θερμοκηπίου και άλλες κλιματικές πληροφορίες που περιέχονται στον κανονισμό (ΕΕ) 2018/1999 για τη Διακυβέρνηση της Ενεργειακής Ένωσης και τη Δράση για το Κλίμα. Ως βάση για την τακτική αξιολόγηση της προόδου, η Επιτροπή θα χρησιμοποιήσει, μεταξύ άλλων, τις πληροφορίες που δηλώνονται από τα κράτη μέλη στο πλαίσιο του κανονισμού για τη διακυβέρνηση. Εδώ περιλαμβάνονται πληροφορίες σχετικά με τις εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου, τις πολιτικές και τα μέτρα, τις προβλέψεις και την προσαρμογή. Η Επιτροπή θα αξιοποιήσει επίσης τις πληροφορίες αυτές για τη διενέργεια επισκοπήσεων της εφαρμογής της περιβαλλοντικής πολιτικής και για την παρακολούθηση των προγραμμάτων δράσης για το περιβάλλον. Οι πληροφορίες που λαμβάνονται από τα κράτη μέλη μπορούν να συμπληρωθούν με συστηματικές ατμοσφαιρικές παρατηρήσεις μέσω *επί τόπου*

παρατηρήσεων καθώς και παρατηρήσεων τηλεανίχνευσης, όπως αυτές που παρέχει το ευρωπαϊκό πρόγραμμα παρακολούθησης της γης.

Η βελτιωμένη ποιότητα της παρακολούθησης και υποβολής εκθέσεων σχετικά με τις εκπομπές και απορροφήσεις στον τομέα χρήσης της γης, αλλαγής χρήσης της γης και δασοπονίας γίνεται πιο εμφανής με την εισαγωγή του στόχου μείωσης των καθαρών εκπομπών της ΕΕ βάσει των αριθμών που αναφέρονται στα αποθέματα αερίων του θερμοκηπίου. Η συνοχή με άλλες πολιτικές της ΕΕ που βασίζονται επίσης στην παρακολούθηση της γης —όπως η Κοινή Γεωργική Πολιτική, οι πολιτικές για τη βιοποικιλότητα και η οδηγία για την προώθηση της χρήσης ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές— έχει επίσης μεγάλη σημασία, παρέχοντας σημαντικές διοικητικές συνέργειες και συνέργειες κόστους. Χάρη στις εξελίξεις στις τεχνολογίες παρακολούθησης της γης, υπάρχουν άφθονες ευκαιρίες για παρακολούθηση των αλλαγών χρήσης της γης με χαμηλό κόστος και έγκαιρο τρόπο (π.χ. χρησιμοποιώντας προσεγγίσεις που βασίζονται σε τηλεανίχνευση, συμπεριλαμβανομένων των δορυφόρων φρουρών του προγράμματος Copernicus ή εμπορικά διαθέσιμων υπηρεσιών). Τα εν λόγω έγκαιρα, ψηφιακά γεωγραφικά δεδομένα κάλυψης από την ΕΕ, όχι μόνο θα διευκολύνουν την υποβολή εκθέσεων σχετικά με τα αέρια του θερμοκηπίου, αλλά και θα κατευθύνουν δράσεις μετριασμού σε περιοχές με τις μεγαλύτερες δυνατότητες μείωσης των εκπομπών και γενικότερα θα καταστήσουν εφικτή τη περιβαλλοντική δράση, τη βιοποικιλότητα, την προστασία της φύσης και τον καθορισμό χρήσης γης. Η αναβάθμιση της προσέγγισης παρακολούθησης στον κανονισμό LULUCF, εισάγοντας με αυτόν το τρόπο ίσους όρους ανταγωνισμού για όλα τα κράτη μέλη όσον αφορά τη χρήση συγκρίσιμων και τυποποιημένων προσεγγίσεων σύμφωνα με τα διαθέσιμα εργαλεία και τις τεχνολογίες, είναι επομένως μείζονος σημασίας και θα εξασφαλίσει την έγκριση των βέλτιστων πρακτικών παρακολούθησης.

- **Αναλυτική επεξήγηση των επιμέρους διατάξεων της πρότασης**

Οι σημαντικότερες αλλαγές στο νομικό πλαίσιο LULUCF που συμβάλλουν στην επίτευξη της αυξημένης κλιματικής φιλοδοξίας της Ένωσης αφορούν τα ακόλουθα άρθρα:

Άρθρο 2 Πεδίο εφαρμογής

Το αρχικό πεδίο εφαρμογής που ορίζει τις «κατηγορίες λογιστικής καταγραφής της γης» ισχύει μόνο για την περίοδο 2021-2025 στον τροποποιημένο κανονισμό. Οι διαχειριζόμενοι υδροβιότοποι περιλαμβάνονται στο πεδίο εφαρμογής της τροπολογίας για την περίοδο 2021-2025 μόνο για κράτη μέλη που κοινοποίησαν την πρόθεση να συμπεριληφθούν έως τις 31 Δεκεμβρίου 2020 (επιλέχθηκαν από δύο μόνο κράτη μέλη).

Το πεδίο εφαρμογής για την περίοδο 2026-2030, βασίζεται απευθείας στις αναφερόμενες εκπομπές και απορροφήσεις των αποθεμάτων αερίων του θερμοκηπίου σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) 2018/1999 και αντικατοπτρίζει ακριβώς τις κατηγορίες υποβολής στοιχείων, όπως ορίζονται στον κοινό μορφότυπο υποβολής εκθέσεων σύμφωνα με τις οδηγίες υποβολής εκθέσεων της σύμβασης-πλαισίου των Ηνωμένων Εθνών για την κλιματική αλλαγή (π.χ. ζώνες με τύρφη και εξαγωγή τύρφης περιλαμβάνονται στην κατηγορία αναφοράς «υδροβιότοποι»).

Το πεδίο εφαρμογής για μια συνδυασμένη χρήση γης και γεωργικό τομέα χωρίς CO₂ από το 2031 και μετά εισάγεται στην τελευταία παράγραφο, αντικατοπτρίζοντας επίσης τις κατηγορίες υποβολής στοιχείων όπως ορίζονται στον κοινό μορφότυπο υποβολής εκθέσεων.

Άρθρο 4 Δεσμεύσεις και στόχοι

Στο αρχικό άρθρο 4, ο όρος «δεσμεύσεις» χρησιμοποιήθηκε για να εκφράσει την υποχρέωση χωρίς συγκεκριμένο αριθμητικό στόχο. Το νέο άρθρο 4 «Δεσμεύσεις και στόχοι» θα αναθεωρηθεί, ώστε να αντικατοπτρίζει τις τρεις περιόδους:

Δεσμεύσεις για τα έτη 2021-2025

Σύμφωνα με τους ισχύοντες κανονισμούς, τα κράτη μέλη δεσμεύονται να διασφαλίζουν ότι οι εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου δεν υπερβαίνουν τις απορροφήσεις, υπολογιζόμενες ως το άθροισμα των συνολικών εκπομπών και των συνολικών απορροφήσεων στις λογιστικές κατηγορίες, όπως ορίζεται στο πεδίο εφαρμογής (άρθρο 2 παράγραφος 1)· ο «κανόνας χωρίς χρέωση». Οι εν λόγω δεσμεύσεις θα περιορίζονται μόνο στην πρώτη περίοδο εφαρμογής του τροποποιημένου κανονισμού, δηλαδή από το 2021 έως το 2025.

Στόχοι κρατών μελών για τα έτη 2026-2030

Για την περίοδο από το 2026 έως το 2030, ο στόχος της Ένωσης θα έχει ως στόχο την επίτευξη καθαρών αφαιρέσεων 310 εκατομμυρίων τόνων CO₂ έως το 2030, βάσει του αποθέματος αερίων του θερμοκηπίου από τα έτη 2016, 2017 και 2018. Ο στόχος της Ένωσης ύψους 310 εκατομμυρίων τόνων ισοδύναμων CO₂ καθαρών αφαιρέσεων θα διανεμηθεί μεταξύ των κρατών μελών, προκειμένου να καθοριστούν δεσμευτικοί εθνικοί στόχοι για ελάχιστες καθαρές αφαιρέσεις που θα επιτευχθούν το 2030 σύμφωνα με έναν πίνακα στο παράρτημα Πα.

Δύο εκτιμήσεις καθιστούν προτιμότερη τη χρήση πρόσφατων δεδομένων. Πρώτον, το σημείο εκκίνησης για την τροχιά θα πρέπει να είναι όσο το δυνατόν πιο κοντά στην περίοδο συμμόρφωσης —αυτό έχει τεχνικό αντίκτυπο που εξαλείφει την ανάγκη για τον καθορισμό ενός σημείου αναφοράς όπως το επίπεδο αναφοράς επίπεδο αναφοράς δασικών εκτάσεων. Δεύτερον, τα αποθέματα LULUCF που ξεκινούν με την υποβολή του 2023 θα είναι τα πρώτα που θα υπόκεινται στον κανονισμό διακυβέρνησης, και επομένως θεωρούνται υψηλότερου επιπέδου. Το 2025, βάσει των αποτελεσμάτων μιας συνολικής ανασκόπησης της αναφερόμενης απογραφής αερίων του θερμοκηπίου, η Επιτροπή θα εκδώσει εκτελεστική πράξη που θα καθορίζει τους ετήσιους στόχους με βάση τις επαληθευμένες εκπομπές και απορροφήσεις από τα έτη 2021, 2022 και 2023 για κάθε κράτος μέλος. Τα πιο πρόσφατα αναθεωρημένα δεδομένα θα χρησιμεύσουν ως βάση για τον καθορισμό της ετήσιας πορείας στόχων για το 2026-2029 και έπειτα με στόχο την επίτευξη των εθνικών καθαρών στόχων απόρριψης για το 2030.

Ο στόχος για το 2030 θα αποτελέσει την αφετηρία της πορείας του τομέα γης μεταξύ 2030 και 2050 για την επίτευξη κλιματικής ουδετερότητας σε ολόκληρη την οικονομία και θα επιτρέψει την παρακολούθηση της προόδου των καθαρών μηδενικών εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου έως το 2050.

Πράξεις αναλήψεως δαπανών σχετικά με την κλιματική ουδετερότητα το 2035

Από το 2031 και μετά, ο τομέας LULUCF θα περιλαμβάνει τις εκπομπές χωρίς CO₂ από τη γεωργία και ο τροποποιημένος κανονισμός θα στοχεύει στην επίτευξη της κλιματικής ουδετερότητας στην Ένωση —σε ευρείες εκπομπές και απορροφήσεις αερίων του θερμοκηπίου στους συνδυασμένους τομείς το αργότερο έως το 2035· στη μείωση των εκπομπών σε καθαρά μηδενικές μέχρι εκείνη την ημερομηνία και παραγωγή αρνητικών εκπομπών στη συνέχεια. Τα κράτη μέλη είναι υποχρεωμένα να συνεισφέρουν στην επίτευξη του συλλογικού στόχου και πρέπει να παρουσιάσουν πώς σκοπεύουν να επιτύχουν τον εν λόγω στόχο στα επικαιροποιημένα ολοκληρωμένα εθνικά σχέδια τους για την ενέργεια και το κλίμα έως τον Ιούνιο του 2024. Λαμβάνοντας υπόψη τα υποβληθέντα σχέδια, η Επιτροπή θα προτείνει, έως το τέλος του 2025, επιμέρους στόχους των κρατών μελών και μέτρα σε επίπεδο ΕΕ για την περίοδο μετά το 2030. Οι επιμέρους στόχοι μετά το 2030 για τα κράτη μέλη θα αποτελέσουν αντικείμενο αξιολόγησης αντικτύπου και νέας νομοθετικής πρότασης.

Από το 2036 και μετά, ο συνδυασμένος τομέας θα πρέπει να δημιουργήσει περαιτέρω αφαιρέσεις άνθρακα για να εξισορροπήσει τις υπόλοιπες εκπομπές σε άλλους τομείς, με βάση

ένα ισχυρό σύστημα πιστοποίησης απόρριψης άνθρακα. Το εν λόγω πλαίσιο πολιτικής θα μπορούσε να συνδυάζει προοδευτικά τον τομέα της γης με άλλους τομείς (πέρα από τη γεωργία) που έχουν εξαντλήσει τις δυνατότητές τους για μείωση των εκπομπών ή που έχουν επιτύχει, για παράδειγμα, μείωση των εκπομπών άνω του 90 %. Συνεπώς, θα διατηρηθεί ένα κίνητρο για σταθερή αύξηση των αφαιρέσεων άνθρακα στους συνδυασμένους τομείς για την περίοδο έως το 2050.

Άρθρο 9 Λογιστική καταγραφή των προϊόντων υλοτομίας

Η ανακοίνωση **Ενίσχυση της κλιματικής φιλοδοξίας της Ευρώπης για το 2030** επισημαίνει πρωτοβουλίες που αφορούν την ανθρακοδεσμευτική γεωργία και την πιστοποίηση απόρριψης άνθρακα που θα πρέπει να αναπτύσσονται όλο και περισσότερο μέχρι το 2030. Ως εκ τούτου, τέτοια νέα επιχειρηματικά μοντέλα για την αύξηση της παγίδευσης άνθρακα πρέπει να προωθηθούν, ενώ ταυτόχρονα, οι χρήστες γης πρέπει να καταβάλουν τις απαραίτητες προσπάθειες για να αποφύγουν περαιτέρω εξάντληση του αποθέματος άνθρακα, ειδικά στα εδάφη.

Η πρόταση θα εισαγάγει μια πιο σαφή πορεία προς νέα προϊόντα (υλικά κατασκευής, ίνες/πολυμερή) και θα κατευθύνει εκ νέου το άρθρο να λειτουργεί ως εισαγωγική φράση για την πιστοποίηση απόρριψης άνθρακα / ανθρακοδεσμευτικής γεωργίας, ενθυλακώνοντας τα συγκομισμένα προϊόντα υλοτομίας ως τέτοιο παράδειγμα.

Άρθρο 12 Γενική ευελιξία

Σύμφωνα με τον τροποποιημένο κανονισμό, τα κράτη μέλη δεν θα είναι πλέον σε θέση να «αποθηκεύσουν» πλεονασματικές αφαιρέσεις στο τέλος της περιόδου 2021-2025. Ωστόσο, η τροπολογία διασφαλίζει την κατανομή ενός μεριδίου των πλεονασματικών απορροφήσεων των κρατών μελών στο τέλος της περιόδου 2021-2025 σε έναν καθιερωμένο μηχανισμό ευελιξίας κατά τη δεύτερη περίοδο από το 2026 έως το 2030 (βλ. άρθρο 13β που προστέθηκε πρόσφατα).

Επιπλέον, τα κράτη μέλη θα υποχρεωθούν να αναφέρουν τη χρήση των εσόδων από τις συναλλαγές και αναμένεται να επανεπενδύσουν αυτά τα έσοδα σε κλιματικά έργα.

Άρθρο 13 Ευελιξία σχετικά με διαχειριζόμενες δασικές εκτάσεις

Το πεδίο εφαρμογής του παρόντος άρθρου 13 θα περιοριστεί στη λογιστική περίοδο 2021 έως 2025, με τη συνολική διαθέσιμη ευελιξία να ανέρχεται σε μερίδιο του πλεονάσματος ευελιξίας, το οποίο δεν χρησιμοποιήθηκε από τα κράτη μέλη κατά την περίοδο από το 2021 έως το 2025 βάσει του άρθρου 13.

Αναμένεται πλεόνασμα μετά την πρώτη περίοδο, δεδομένου ότι επί του παρόντος οι καθαρές απορροφήσεις στα δάση στα μεγάλα κράτη μέλη είναι σημαντικά μεγαλύτερες από τα εγκεκριμένα επίπεδα αναφοράς για τα δάση. Κατά συνέπεια, σχεδόν όλα τα πλούσια σε δάση κράτη μέλη θα εκπληρώσουν τις δεσμεύσεις τους για την περίοδο από το 2021 έως το 2025 βάσει του κανονισμού LULUCF χωρίς να χρειάζεται να χρησιμοποιήσουν την ευελιξία τους. Ως εκ τούτου, είναι πιθανό ότι κατά αυτόν τον τρόπο ένα σημαντικό μερίδιο της διαθέσιμης ευελιξίας θα παρέμενε αχρησιμοποίητο, το οποίο μπορεί να εφοδιάσει τον νεοσυσταθέντα μηχανισμό για την ανακατανομή οποιασδήποτε αχρησιμοποίητης αποζημίωσης διαχειριζόμενης δασικής γης για τα κράτη μέλη που πλήττονται από φυσικές διαταραχές.

Επιπλέον, η τρέχουσα διάταξη σχετικά με την ειδική ευελιξία για τη Φινλανδία θα καταργηθεί και θα αντικατασταθεί από το άρθρο 13α στον τροποποιημένο κανονισμό.

Άρθρο 13α Επιπρόσθετες αντισταθμιστικές αποζημιώσεις

Ομοίως με το άρθρο 13, η εφαρμογή αυτού του άρθρου θα περιοριστεί στη λογιστική καταγραφή κατά την πρώτη περίοδο συμμόρφωσης, 2021-2025 και το κύριο κίνητρο για την

ύπαρξή του είναι να αποφευχθεί οποιαδήποτε ασάφεια στην ερμηνεία της έκτασης της ειδικής ευελιξίας που αποδίδεται στη Φινλανδία.

Η τροπολογία θα καθορίσει το ποσό της διαθέσιμης αποζημίωσης σε 5 εκατομμύρια τόνους ισοδύναμου CO₂, δηλαδή το ήμισυ του τρέχοντος ποσού, εφόσον ισχύει μόνο μέχρι το τέλος του 2025. Επιπλέον, η αποζημίωση για δασικές εκτάσεις που έχουν μετατραπεί σε άλλες εκτάσεις θα είναι περιορισμένη μέχρι το τέλος του 2017. Η αποζημίωση θα επιτρέπεται να χρησιμοποιείται μόνο για σκοπούς συμμόρφωσης με τη δέσμευση 2021-2025, διασφαλίζοντας ότι δεν χρησιμοποιούνται πιστώσεις για διαπραγμάτευση, ούτε θα κατατεθούν στη δεύτερη περίοδο 2026-2030.

Άρθρο 13β Μηχανισμός ευελιξίας χρήσης γης για τα έτη 2026 έως 2030

Δεδομένου ότι η αλλαγή προς τον εθνικό στόχο βάσει εκθέσεων καθιστά περιττά τα τρέχοντα άρθρα 10 (Φυσικές διαταραχές) και 13 (Ευελιξία διαχειριζόμενων δασικών εκτάσεων) από το 2025, εισάγεται ένας νέος μηχανισμός ευελιξίας στον τροποποιημένο κανονισμό για την περίοδο από το 2026 έως το 2030, προκειμένου να συνδράμει τα κράτη μέλη να αντιμετωπίζουν τις αβεβαιότητες του τομέα, ιδίως από φυσικές καταστροφές. Θα λειτουργήσει βάσει παρόμοιων αρχών με το ισχύον άρθρο 13, επεκτείνοντας το πεδίο εφαρμογής από δασικές εκτάσεις σε όλες τις εκτάσεις που αφορούν τη συμμόρφωση με τον στόχο. Ο μηχανισμός θα αντιμετωπίσει στη συνέχεια κάθε απροσδόκητη μείωση των καθαρών απορροφήσεων σε όλες τις κατηγορίες γης, όχι μόνο στα δάση, λόγω παρασίτων, πυρκαγιών και καταιγίδων, υπό τον όρο σαφών στοιχείων που θα υποβληθούν από τα κράτη μέλη σύμφωνα με τα υπάρχοντα κριτήρια (παράρτημα VI).

Τα νέα στοιχεία (σε σύγκριση με το αρχικό άρθρο 13) θα είναι:

Κατά την περίοδο 2026-2030, μονάδες από τον μηχανισμό ευελιξίας μπορούν να χρησιμοποιηθούν για να καλύψουν όλο το εύρος μεταξύ στόχου και αναφοράς σε κάθε κράτος μέλος, όχι μόνο για δασικές εκτάσεις.

Η πρόσβαση στον μηχανισμό ευελιξίας, το 2032 για την περίοδο 2026-2030, ορίζεται στο ήμισυ του μέγιστου ποσού που ορίζεται στο παράρτημα VII, δηλαδή 178 εκατομμύρια τόνους ισοδύναμο CO₂.

Οποιοδήποτε αχρησιμοποίητο ποσό θα μπορούσε να ανακατανεμηθεί με απόφαση της Επιτροπής και μέσω του μητρώου σε κράτη μέλη όπου η ανάγκη τους κυρίως αναφορικά με τις φυσικές διαταραχές αποδεικνύεται σύμφωνα με τις αρχές του παραρτήματος VI, και αυτό έχει υπερβεί τα προκαθορισμένα επίπεδα ανά κράτος μέλος στο παράρτημα VII.

Άρθρο 13γ Διακυβέρνηση των στόχων

Με τη μεταβολή προς τους εθνικούς ετήσιους στόχους για καθαρές απορροφήσεις κατά την περίοδο από το 2026 έως το 2030, θα εισαχθούν παρόμοιες αρχές όπως υφίστανται στο πλαίσιο συμμόρφωσης βάσει του κανονισμού (ΕΕ) 2018/842 για τον επιμερισμό προσπαθειών, όπως μια ποινή μη συμμόρφωσης 8 % για το κενό συμμόρφωσης το 2030, σε σχέση με τον μεταγενέστερο καθορισμό στόχου/κατανομής μετά το 2030. Στην περίπτωση που ένα κράτος μέλος δεν συμμορφωθεί με τον στόχο του για το 2030 στο τέλος της δεύτερης περιόδου συμμόρφωσης, παρά την επιλογή μεταβίβασης από άλλο κράτος μέλος και το σχετικό μερίδιο του μηχανισμού ευελιξίας, το χάσμα μεταξύ του στόχου του 2030 και της μείωσης των καθαρών εκπομπών που πραγματικά επιτεύχθηκαν το 2030 θα προστεθεί στον στόχο που καθορίστηκε για το 2031.

Τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1999

Ο λόγος για τον οποίο ο κανονισμός (ΕΕ) 2018/1999²⁵ τροποποιείται μαζί με τον κανονισμό (ΕΕ) 2018/841 είναι ότι περιλαμβάνει τους κανόνες για την παρακολούθηση και την υποβολή εκθέσεων σχετικά με τις εκπομπές και τις απορροφήσεις αερίων θερμοκηπίου και για την παρακολούθηση της προόδου των κρατών μελών με στόχο την επίτευξη των στόχων βάσει του κανονισμού (ΕΕ) 2018/841.

Η τροποποίηση του άρθρου 4 του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1999 αντικατοπτρίζει στα εθνικά σχέδια για την ενέργεια και το κλίμα τους εθνικούς στόχους που έχουν τεθεί για την περίοδο από το 2026 έως το 2030 και τη δέσμευση για κλιματική ουδετερότητα το 2035. Η τροποποίηση στο άρθρο 38 επιτρέπει τη διεξαγωγή συνολικής ανασκόπησης των εθνικών δεδομένων απογραφής το 2025, προκειμένου να είναι σε θέση να καθορίσει τους εθνικούς ετήσιους στόχους των κρατών μελών κατά τη διάρκεια της περιόδου 2026 έως το 2030. Επιπλέον, η τροποποίηση του παραρτήματος V, Μέρος 3, θέσπισε μέτρα που αυξάνουν την ακρίβεια των συστημάτων παρακολούθησης και υποβολής εκθέσεων σχετικά με τις εκπομπές και τις απορροφήσεις αερίων του θερμοκηπίου στον τομέα LULUCF.

²⁵ Κανονισμός (ΕΕ) 2018/1999 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Δεκεμβρίου 2018, για τη διακυβέρνηση της Ενεργειακής Ένωσης και της Δράσης για το Κλίμα, για την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 663/2009 και (ΕΚ) αριθ. 715/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, των οδηγιών 94/22/ΕΚ, 98/70/ΕΚ, 2009/31/ΕΚ, 2009/73/ΕΚ, 2010/31/ΕΕ, 2012/27/ΕΕ και 2013/30/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, των οδηγιών 2009/119/ΕΚ και (ΕΕ) 2015/652 του Συμβουλίου και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 525/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 328 της 21.12.2018, σ. 1).

Πρόταση

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) 2018/841 όσον αφορά το πεδίο εφαρμογής, την απλούστευση των κανόνων συμμόρφωσης, τον καθορισμό των στόχων των κρατών μελών για το 2030 και τη δέσμευση για συλλογική επίτευξη κλιματικής ουδετερότητας έως το 2035 στον τομέα της χρήσης γης, της δασοπονίας και της γεωργίας, και του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1999 όσον αφορά τη βελτίωση της παρακολούθησης, της υποβολής εκθέσεων, της παρακολούθησης της προόδου και της επανεξέτασης

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και ιδίως το άρθρο 192 παράγραφος 1,

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Κατόπιν διαβίβασης του σχεδίου νομοθετικής πράξης στα εθνικά κοινοβούλια,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής²⁶,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Επιτροπής των Περιφερειών²⁷,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Η συμφωνία του Παρισιού, που εγκρίθηκε στα τέλη Δεκεμβρίου 2015 δυνάμει της σύμβασης-πλαισίου των Ηνωμένων Εθνών για την κλιματική αλλαγή (UNFCCC) (εφεξής συμφωνία του Παρισιού), τέθηκε σε ισχύ τον Νοέμβριο του 2016. Τα συμβαλλόμενα μέρη της συμφώνησαν να τηρήσουν την αύξηση της παγκόσμιας μέσης θερμοκρασίας αρκετά χαμηλότερα από τους 2 °C σε σχέση με τα προβιομηχανικά επίπεδα, και να συνεχίσουν τις προσπάθειες για τον περιορισμό της αύξησης της θερμοκρασίας σε 1,5 °C σε σχέση με τα προβιομηχανικά επίπεδα.
- (2) Η αντιμετώπιση των προκλήσεων που σχετίζονται με το κλίμα και το περιβάλλον και η επίτευξη των στόχων της συμφωνίας του Παρισιού συνιστούν το κύριο θέμα της ανακοίνωσης με τίτλο «Η Ευρωπαϊκή Πράσινη Συμφωνία», που εκδόθηκε από την Επιτροπή στις 11 Δεκεμβρίου 2019²⁸. Η αναγκαιότητα και η αξία της Ευρωπαϊκής Πράσινης Συμφωνίας έχουν σαφώς αυξηθεί λόγω των πολύ σοβαρών επιπτώσεων της πανδημίας COVID-19 στην υγεία και την οικονομική ευημερία των πολιτών της Ένωσης.

²⁶ EE C [...] της [...], σ. [...].

²⁷ EE C [...] της [...], σ. [...].

²⁸ COM(2019) 640 final.

- (3) Η Ένωση δεσμεύτηκε να μειώσει τις καθαρές εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου σε ολόκληρη την Ένωση κατά τουλάχιστον 55 % κάτω από τα επίπεδα του 1990 έως το 2030 στην εθνικά επικαιροποιημένη καθορισμένη δέσμευση μείωσης που υποβλήθηκε στη Γραμματεία της σύμβασης-πλαίσιου των Ηνωμένων Εθνών για την κλιματική αλλαγή στις 17 Δεκεμβρίου 2020²⁹.
- (4) Με τον κανονισμό (ΕΕ) 2021/1119 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου³⁰, η Ένωση κατοχυρώνει νομοθετικά τον στόχο της κλιματικής ουδετερότητας για το σύνολο της οικονομίας έως το 2021/1119. Ο εν λόγω κανονισμός θεσπίζει επίσης δεσμευτική ενωσιακή υποχρέωση για μείωση, έως το 2030, των καθαρών εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου (εκπομπές πλην απορροφήσεις) κατά τουλάχιστον 55 % σε σχέση με τα επίπεδα του 1990. Όλοι οι τομείς της οικονομίας αναμένεται να συμβάλουν στην επίτευξη του εν λόγω στόχου, συμπεριλαμβανομένης της χρήσης γης, της αλλαγής χρήσης γης και του δασικού τομέα. Η συνεισφορά των καθαρών αφαιρέσεων στον ενωσιακό στόχο για το κλίμα για το 2030 περιορίζεται σε 225 εκατομμύρια τόνους ισοδύναμου CO₂. Στο πλαίσιο του κανονισμού (ΕΕ) 2021/1119, η Επιτροπή επιβεβαίωσε σε αντίστοιχη δήλωση την πρόθεσή της να προτείνει την αναθεώρηση του κανονισμού (ΕΕ) 2018/841 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου³¹, σύμφωνα με τη φιλοδοξία να αυξηθούν οι καθαρές αφαιρέσεις άνθρακα σε επίπεδα άνω των 300 εκατομμυρίων τόνων ισοδύναμου CO₂ στον τομέα χρήσης γης, αλλαγής χρήσης της γης και δασοπονίας μέχρι το 2030.
- (5) Προκειμένου να συμβάλει στην αυξημένη φιλοδοξία για μείωση των καθαρών εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου από τουλάχιστον 40 % σε τουλάχιστον 55 % κάτω από τα επίπεδα του 1990, θα πρέπει να καθοριστούν δεσμευτικοί ετήσιοι στόχοι για καθαρές απορροφήσεις αερίων θερμοκηπίου για κάθε κράτος μέλος στον τομέα της χρήσης της γης, της αλλαγής χρήσεων της γης και της δασοπονίας κατά την περίοδο από το 2026 έως το 2030 (σε αναλογία με τις ετήσιες κατανομές εκπομπών που καθορίζονται στον κανονισμό (ΕΕ) 2018/842 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου³²), με αποτέλεσμα έναν στόχο 310 εκατομμυρίων τόνων ισοδύναμου CO₂ καθαρών μετακινήσεων για την Ένωση στο σύνολό της το 2030. Η μεθοδολογία που χρησιμοποιείται για τον καθορισμό των εθνικών στόχων για το 2030 θα πρέπει να λαμβάνει υπόψη τις μέσες εκπομπές και απορροφήσεις αερίων του θερμοκηπίου από τα έτη 2016, 2017 και 2018, που αναφέρονται από κάθε κράτος μέλος, και να

29

https://www4.unfccc.int/sites/ndcstaging/PublishedDocuments/European%20Union%20First/EU_NDC_Submission_December%202020.pdf

30 Κανονισμός (ΕΕ) 2021/1119 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Ιουνίου 2021, για τη θέσπιση πλαισίου με στόχο την επίτευξη κλιματικής ουδετερότητας και για την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 401/2009 και (ΕΕ) 2018/1999 («ευρωπαϊκό νομοθέτημα για το κλίμα») (ΕΕ L 243 της 9.7.2021, σ. 1).».

31 Κανονισμός (ΕΕ) 2018/841 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2018, σχετικά με τη συμπερίληψη των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου και των απορροφήσεων από δραστηριότητες χρήσης γης, αλλαγής χρήσης γης και δασοπονίας στο πλαίσιο για το κλίμα και την ενέργεια έως το 2030, καθώς και για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 525/2013 και της απόφασης αριθ. 529/2013/ΕΕ (ΕΕ L 156 της 19.6.2018, σ. 1).

32 Κανονισμός (ΕΕ) 2018/842 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2018, για τις δεσμευτικές ετήσιες μειώσεις των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου από τα κράτη μέλη από το 2021 έως το 2030, στο πλαίσιο της συμβολής στη δράση για το κλίμα για την τήρηση των δεσμεύσεων που απορρέουν από τη συμφωνία του Παρισιού και για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 525/2013 (ΕΕ L 156 της 19.6.2018, σ. 26).

αντικατοπτρίζει τις τρέχουσες επιδόσεις μετριασμού στον τομέα της χρήσης της γης, της αλλαγής χρήσεων της γης και της δασοπονίας, και το μερίδιο κάθε κράτους μέλους στη διαχειριζόμενη γη στην Ένωση, λαμβάνοντας υπόψη την ικανότητα του εκάστοτε κράτους μέλους να βελτιώσει τις επιδόσεις του στον τομέα μέσω πρακτικών διαχείρισης γης ή αλλαγών στη χρήση γης που ωφελούν το κλίμα και τη βιοποικιλότητα.

- (6) Οι δεσμευτικοί ετήσιοι στόχοι για καθαρές απορροφήσεις αερίων του θερμοκηπίου θα πρέπει να καθορίζονται για κάθε κράτος μέλος από μια γραμμική πορεία. Η πορεία θα πρέπει να ξεκινήσει το 2022, κατά μέσο όρο των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου που αναφέρονται από το εν λόγω κράτος μέλος κατά τη διάρκεια των ετών 2021, 2022 και 2023 και να ολοκληρώσει το 2030 στον στόχο που έχει οριστεί για το εκάστοτε κράτος μέλος. Για τα κράτη μέλη που βελτιώνουν τη μεθοδολογία υπολογισμού των εκπομπών και των απορροφήσεων, θα πρέπει να εισαχθεί μια έννοια τεχνικής διόρθωσης. Θα πρέπει να προστεθεί τεχνική διόρθωση στον στόχο του εν λόγω κράτους μέλους που αντιστοιχεί στην επίδραση της μεταβολής της μεθοδολογίας στους στόχους και στις προσπάθειες που καταβάλλει το κράτος μέλος για να τους επιτύχει, προκειμένου να σέβεται την ακεραιότητα του περιβάλλοντος.
- (7) Η ανακοίνωση της 17ης Σεπτεμβρίου 2020 σχετικά με την ενίσχυση της κλιματικής φιλοδοξίας της Ευρώπης για το 2030³³ επεσήμανε την επιλογή συνδυασμού των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου χωρίς CO₂ με τη χρήση γης, την αλλαγή της χρήσης γης και τις καθαρές απορροφήσεις στα δάση δημιουργώντας με αυτόν τον τρόπο έναν τομέας γης που έχει ρυθμιστεί προσφάτως. Με τον εν λόγω συνδυασμό μπορούν να προωθηθούν συνέργειες μεταξύ μέτρων μετριασμού με βάση τη γη και να επιτρέψει πιο ολοκληρωμένη χάραξη πολιτικής και εφαρμογή πολιτικών σε εθνικό επίπεδο και σε ενωσιακό επίπεδο. Για τον σκοπό αυτόν, θα πρέπει να ενισχυθεί η υποχρέωση των κρατών μελών να υποβάλουν ολοκληρωμένα σχέδια μετριασμού της κλιματικής αλλαγής για τον τομέα της γης.
- (8) Ο τομέας της γης μπορεί να καταστεί κλιματικά ουδέτερος πολύ γρήγορα, μέχρι το 2035 περίπου, με οικονομικά αποδοτικό τρόπο και, στη συνέχεια, να αποδώσει μεγαλύτερες απορροφήσεις απ' ό,τι εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου. Μια συλλογική δέσμευση που στοχεύει στην επίτευξη κλιματικής ουδετερότητας στον τομέα της γης το 2035 σε επίπεδο ΕΕ μπορεί να παράσχει την απαραίτητη βεβαιότητα σχεδιασμού για την προώθηση βραχυπρόθεσμων δράσεων μετριασμού κλιματικής αλλαγής στη γη, δεδομένου ότι μπορεί να χρειαστούν πολλά χρόνια για να επιτευχθεί η επιθυμητή δράση των αποτελεσμάτων μετριασμού. Επιπλέον, ο τομέας της γης αναμένεται να γίνει ο μεγαλύτερος τομέας στο προφίλ ροής αερίων του θερμοκηπίου στην ΕΕ το 2050. Ως εκ τούτου, είναι ιδιαίτερα σημαντικό να σταθεροποιηθεί ο εν λόγω τομέας σε μια τροχιά που μπορεί να προσφέρει αποτελεσματικά καθαρά μηδενικές εκπομπές αερίων θερμοκηπίου έως το 2050. Έως τα μέσα του 2024, τα κράτη μέλη θα πρέπει να υποβάλουν τα επικαιροποιημένα ολοκληρωμένα εθνικά σχέδια τους για την ενέργεια και το κλίμα σύμφωνα με το άρθρο 2024 του κανονισμού (ΕΕ) 14 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου³⁴. Τα σχέδια θα πρέπει

³³ COM(2020) 562 final.

³⁴ Κανονισμός (ΕΕ) 2018/1999 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Δεκεμβρίου 2018, για τη διακυβέρνηση της Ενεργειακής Ένωσης και της Δράσης για το Κλίμα, για την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 663/2009 και (ΕΚ) αριθ. 715/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, των οδηγιών 94/22/ΕΚ, 98/70/ΕΚ, 2009/31/ΕΚ, 2009/73/ΕΚ, 2010/31/ΕΕ, 2012/27/ΕΕ και 2013/30/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, των

να περιλαμβάνουν σχετικά μέτρα με τα οποία κάθε κράτος μέλος συμβάλλει περισσότερο στον συλλογικό στόχο της κλιματικής ουδετερότητας στον τομέα της γης σε επίπεδο ΕΕ το 2035. Με βάση τα εν λόγω σχέδια, η Επιτροπή θα πρέπει να προτείνει εθνικούς στόχους, διασφαλίζοντας ότι οι εκπομπές και οι απορροφήσεις αερίων του θερμοκηπίου σε ολόκληρη την Ένωση στον τομέα της χρήσης της γης, της αλλαγής χρήσεων της γης και της δασοπονίας και οι εκπομπές από τους τομείς της γεωργίας χωρίς CO₂ είναι τουλάχιστον ισορροπημένες έως το 2035. Σε αντίθεση με τον στόχο της ΕΕ για κλιματική ουδετερότητα στον τομέα της γης έως το 2035, οι εν λόγω εθνικοί στόχοι θα είναι δεσμευτικοί και προς εκτέλεση για κάθε κράτος μέλος.

- (9) Οι λογιστικοί κανόνες που ορίζονται στα άρθρα 6, 7, 8 και 10 του κανονισμού (ΕΕ) 2018/841 σχεδιάστηκαν για να καθορίσουν τον βαθμό στον οποίο οι επιπτώσεις μετριασμού κλιματικής αλλαγής στον τομέα της χρήσης της γης, της αλλαγής χρήσεων της γης και της δασοπονίας θα μπορούσαν να συμβάλουν στον στόχο της ΕΕ για το 2030 για μείωση των καθαρών εκπομπών αερίων θερμοκηπίου κατά 40 %, που δεν περιελάμβαναν τον τομέα της χρήσης της γης, της αλλαγής χρήσεων της γης και της δασοπονίας. Προκειμένου να απλουστευθεί το κανονιστικό πλαίσιο για τον εν λόγω τομέα, οι τρέχοντες λογιστικοί κανόνες δεν θα πρέπει να ισχύουν μετά το 2025 και η συμμόρφωση με τους εθνικούς στόχους των κρατών μελών θα πρέπει να επαληθεύεται με βάση τις αναφερόμενες εκπομπές και απορροφήσεις αερίων του θερμοκηπίου. Αυτό διασφαλίζει τη μεθοδολογική συνέπεια με την οδηγία 2003/87/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου³⁵, τον κανονισμό (ΕΕ) 2018/842 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου³⁶ και τον καθορισμό του νέου στόχου για μείωση των καθαρών εκπομπών αερίων θερμοκηπίου τουλάχιστον κατά 55 %, η οποία περιλαμβάνει επίσης τον τομέα της χρήσης της γης, της αλλαγής χρήσεων της γης και της δασοπονίας.
- (10) Προκειμένου να ενισχυθούν οι απορροφήσεις αερίων θερμοκηπίου, μεμονωμένοι αγρότες ή διαχειριστές δασών χρειάζονται ένα άμεσο κίνητρο για να αποθηκεύουν περισσότερο άνθρακα στη γη και στα δάση τους. Τα νέα επιχειρηματικά μοντέλα που βασίζονται σε κίνητρα ανθρακοδεσμευτικής γεωργίας και στην πιστοποίηση απόρριψης άνθρακα πρέπει να αναπτύσσονται όλο και περισσότερο την περίοδο έως το 2030. Τέτοιου είδους κίνητρα και επιχειρηματικά μοντέλα θα ενισχύσουν τον μετριασμό του κλίματος στη βιοοικονομία, συμπεριλαμβανομένης της χρήσης ανθεκτικών προϊόντων υλοτομίας, με πλήρη σεβασμό των οικολογικών αρχών που προάγουν τη βιοποικιλότητα και την κυκλική οικονομία. Ως εκ τούτου, νέες κατηγορίες προϊόντων αποθήκευσης άνθρακα θα πρέπει να εισαχθούν εκτός από τα συγκομισμένα προϊόντα υλοτομίας. Τα αναδυόμενα επιχειρηματικά μοντέλα, οι

οδηγιών 2009/119/ΕΚ και (ΕΕ) 2015/652 του Συμβουλίου και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 525/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 328 της 21.12.2018, σ. 1).

³⁵ Οδηγία 2003/87/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Οκτωβρίου 2003, σχετικά με τη θέσπιση συστήματος εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου εντός της Κοινότητας και την τροποποίηση της οδηγίας 96/61/ΕΚ του Συμβουλίου όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία (ΕΕ) 2018/419 του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Μαρτίου 2018 και την τροποποίηση της οδηγίας 2003/87/ΕΚ για την ενίσχυση των οικονομικά αποδοτικών μειώσεων των εκπομπών και των επενδύσεων χαμηλών εκπομπών άνθρακα και της απόφασης (ΕΕ) 2015/1814 (ΕΕ L 76 της 19.3.2018, σ. 3).

³⁶ Κανονισμός (ΕΕ) 2018/842 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2018, για τις δεσμευτικές ετήσιες μειώσεις των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου από τα κράτη μέλη από το 2021 έως το 2030, στο πλαίσιο της συμβολής στη δράση για το κλίμα για την τήρηση των δεσμεύσεων που απορρέουν από τη συμφωνία του Παρισιού και για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 525/2013 (ΕΕ L 156 της 19.6.2018, σ. 26).

πρακτικές εκτροφής και διαχείρισης γης για την ενίσχυση των απορροφήσεων συμβάλλουν στην ισόρροπη εδαφική ανάπτυξη και στην οικονομική ανάπτυξη σε αγροτικές περιοχές. Δημιουργούν επίσης ευκαιρίες για νέες θέσεις εργασίας και παρέχουν κίνητρα για σχετική κατάρτιση, μετεκπαίδευση και αναβάθμιση δεξιοτήτων.

- (11) Λαμβάνοντας υπόψη τις ιδιαιτερότητες του τομέα της χρήσης της γης, της αλλαγής χρήσεων της γης και της δασοπονίας σε κάθε κράτος μέλος, καθώς και το γεγονός ότι τα κράτη μέλη πρέπει να αυξήσουν τις επιδόσεις τους για να επιτύχουν τους εθνικούς δεσμευτικούς στόχους τους, θα πρέπει να τεθούν στη διάθεση των κρατών μελών μια σειρά ευελιξιών, συμπεριλαμβανομένων των εμπορικών πλεονασμάτων και της επέκτασης των ειδικών δασικών ευελιξιών, με παράλληλο σεβασμό της περιβαλλοντικής ακεραιότητας των στόχων.
- (12) Η διακοπή των τρεχουσών λογιστικών κανόνων μετά το 2025 δημιουργεί την ανάγκη για εναλλακτικές διατάξεις για φυσικές διαταραχές όπως πυρκαγιά, επιβλαβείς οργανισμούς και καταιγίδες, προκειμένου να αντιμετωπιστούν οι αβεβαιότητες που οφείλονται σε φυσικές διαδικασίες ή ως αποτέλεσμα της κλιματικής αλλαγής στον τομέα της χρήσης της γης, της αλλαγής χρήσεων της γης και της δασοπονίας. Ένας μηχανισμός ευελιξίας που συνδέεται με φυσικές διαταραχές θα πρέπει να είναι διαθέσιμος στα κράτη μέλη το 2032, υπό την προϋπόθεση ότι έχουν εξαντλήσει όλες τις άλλες ευελιξίες που έχουν στη διάθεσή τους, έχουν θεσπίσει κατάλληλα μέτρα για τη μείωση της τρωτότητας της γης τους σε τέτοιες διαταραχές και ότι τα επιτεύγματα της Ένωσης του στόχου του 2030 για τον τομέα της χρήσης της γης, της αλλαγής χρήσεων της γης και της δασοπονίας.
- (13) Με τον καθορισμό δεσμευτικών εθνικών ετήσιων στόχων για απόρριψη αερίων του απορροφήσεις με βάση τις αναφερόμενες εκπομπές και απορροφήσεις αερίων θερμοκηπίου από το 2026 και μετά, θα πρέπει να καθοριστούν οι κανόνες συμμόρφωσης με τους στόχους. Οι αρχές που καθορίζονται στον κανονισμό (ΕΕ) 2018/842 θα πρέπει να ισχύουν *mutatis mutandis*, με πρόστιμο για μη συμμόρφωση που υπολογίζεται με τον ακόλουθο τρόπο: το 108 % του χάσματος μεταξύ του καθορισμένου στόχου και των καθαρών απορροφήσεων που αναφέρθηκαν το συγκεκριμένο έτος θα προστεθεί στο ποσοστό εκπομπών αερίων θερμοκηπίου που θα αναφερθεί το επόμενο έτος από το κράτος μέλος.
- (14) Προκειμένου να διασφαλισθούν ενιαίες προϋποθέσεις για την εκτέλεση των διατάξεων του κανονισμού (ΕΕ) 2018/841 σχετικά με τον καθορισμό των ετήσιων στοχευμένων δικαιωμάτων για τα κράτη μέλη, θα πρέπει να ανατεθούν στην Επιτροπή εκτελεστικές αρμοδιότητες. Οι εν λόγω αρμοδιότητες θα πρέπει να ασκούνται σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 182/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου³⁷.
- (15) Ενόψει του καθορισμού των καθαρών στόχων απόρριψης αερίων του θερμοκηπίου για τα κράτη μέλη για την περίοδο από το 2026 έως το 2030, η Επιτροπή θα πρέπει να προβεί σε ολοκληρωμένη επανεξέταση για την επαλήθευση των δεδομένων απογραφής αερίων του θερμοκηπίου για τα έτη 2021, 2022 και 2023. Για τον σκοπό αυτόν, θα πρέπει να διενεργηθεί μια ολοκληρωμένη αναθεώρηση το 2025, εκτός από

³⁷ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 182/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Φεβρουαρίου 2011, για τη θέσπιση κανόνων και γενικών αρχών σχετικά με τους τρόπους ελέγχου από τα κράτη μέλη της άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων από την Επιτροπή (ΕΕ L 55 της 28.2.2011, σ. 13).

τις ολοκληρωμένες ανασκοπήσεις που πρόκειται να πραγματοποιήσει η Επιτροπή το 2027 και το 2032 σύμφωνα με το άρθρο 38 του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1999.

- (16) Λόγω της αλλαγής στους στόχους που βασίζονται στις εκθέσεις, οι εκπομπές και οι απορροφήσεις αερίων του θερμοκηπίου πρέπει να εκτιμηθούν με υψηλότερο επίπεδο ακρίβειας. Επιπλέον, η ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με τη στρατηγική της ΕΕ για τη βιοποικιλότητα με ορίζοντα το 2030³⁸, τη στρατηγική «Από το αγρόκτημα στο πιάτο» για ένα δίκαιο, υγιές και φιλικό προς το περιβάλλον σύστημα τροφίμων³⁹, τη στρατηγική της ΕΕ για τα δάση⁴⁰, την αναθεωρημένη οδηγία (ΕΕ) 2018/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁴¹ και η ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με τη σφυρηλάτηση μιας Ευρώπης ανθεκτικής στο κλίμα — τη νέα στρατηγική της ΕΕ για την προσαρμογή στην κλιματική αλλαγή⁴² θα απαιτήσει ενισχυμένη παρακολούθηση της γης, συμβάλλοντας με αυτόν τον τρόπο στην προστασία και ενίσχυση της ανθεκτικότητας των αφαιρέσεων άνθρακα που βασίζονται στη φύση σε ολόκληρη την Ένωση. Η παρακολούθηση και η υποβολή εκθέσεων σχετικά με τις εκπομπές και τις απορροφήσεις πρέπει να αναβαθμιστούν, χρησιμοποιώντας προηγμένες τεχνολογίες που διατίθενται στο πλαίσιο προγραμμάτων της Ένωσης, όπως το πρόγραμμα Copernicus, και ψηφιακά δεδομένα που συλλέγονται στο πλαίσιο της Κοινής Γεωργικής Πολιτικής, εφαρμόζοντας τη διπλή μετάβαση της πράσινης και της ψηφιακής καινοτομίας.
- (17) Οι αναμενόμενες ανθρωπογενείς αλλαγές στη χρήση θαλάσσιου και γλυκού νερού, για παράδειγμα, η προγραμματισμένη επέκταση της υπεράκτιας ενέργειας, η πιθανή αύξηση της παραγωγής υδατοκαλλιέργειας και τα αυξανόμενα επίπεδα προστασίας της φύσης για την επίτευξη των στόχων της στρατηγικής της ΕΕ για τη βιοποικιλότητα θα επηρεάσουν τις εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου και τη δέσμευσή τους. Επί του παρόντος, οι εν λόγω εκπομπές και οι απορροφήσεις δεν περιλαμβάνονται στους τυποποιημένους πίνακες αναφοράς στη σύμβαση-πλαίσιο των Ηνωμένων Εθνών για την κλιματική αλλαγή. Μετά την έγκριση της μεθοδολογίας υποβολής εκθέσεων, η Επιτροπή θα εξετάσει το ενδεχόμενο υποβολής εκθέσεων σχετικά με την πρόοδο, τη σκοπιμότητα της ανάλυσης και τον αντίκτυπο της επέκτασης της υποβολής εκθέσεων στο περιβάλλον θαλάσσιων και γλυκών υδάτων με βάση τα πιο πρόσφατα επιστημονικά στοιχεία των εν λόγω ροών κατά τη διενέργεια της ανασκόπησης σύμφωνα με το άρθρο 17 παράγραφος 2 του παρόντος κανονισμού.
- (18) Επομένως, οι κανονισμοί (ΕΕ) 2018/841 και (ΕΕ) 2018/1999 θα πρέπει να τροποποιηθούν αναλόγως,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Ο κανονισμός (ΕΕ) 2018/841 τροποποιείται ως εξής:

³⁸ Ανακοίνωση της Επιτροπής προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο, την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την Επιτροπή των Περιφερειών – Στρατηγική της ΕΕ για τη βιοποικιλότητα με ορίζοντα το 2030 – Επαναφορά της φύσης στη ζωή μας [COM(2020) 380 final].

³⁹ COM/2020/381 final.

⁴⁰ [...]

⁴¹ Οδηγία (ΕΕ) 2018/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Δεκεμβρίου 2018, για την προώθηση της χρήσης ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές (ΕΕ L 328 της 21.12.2018, σ. 82).

⁴² COM/2021/82 final.

- 1) το άρθρο 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 1

Αντικείμενο

Ο παρών κανονισμός καθορίζει

- α) τις δεσμεύσεις των κρατών μελών σχετικά με τον τομέα της χρήσης γης, της αλλαγής χρήσης γης και της δασοπονίας, οι οποίες συμβάλλουν στην επίτευξη των στόχων της συμφωνίας του Παρισιού και του στόχου της Ένωσης για μείωση των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου για την περίοδο από το 2021 έως το 2025·
- β) τη λογιστική καταγραφή των εκπομπών και απόρριψης αερίων του θερμοκηπίου από τον τομέα της χρήσης της γης, της αλλαγής χρήσεων της γης και της δασοπονίας και για τον έλεγχο της συμμόρφωσης των κρατών μελών με τις δεσμεύσεις που αναφέρονται στο στοιχείο α) για την περίοδο από το 2021 έως το 2025·
- γ) τον στόχο της Ένωσης για καθαρές απορροφήσεις αερίων θερμοκηπίου στον τομέα της χρήσης της γης, της αλλαγής χρήσεων της γης και της δασοπονίας για την περίοδο από το 2026 έως το 2030·
- δ) τους στόχους της Ένωσης για καθαρές απορροφήσεις αερίων θερμοκηπίου στον τομέα της χρήσης της γης, της αλλαγής χρήσεων της γης και της δασοπονίας για τα κράτη μέλη για την περίοδο από το 2026 έως το 2030·
- ε) τις δεσμεύσεις των κρατών μελών να λάβουν τα απαραίτητα μέτρα με στόχο τη συλλογική επίτευξη κλιματικής ουδετερότητας στην Ένωση έως το 2035 στον τομέα της χρήσης της γης, της αλλαγής χρήσεων της γης και της δασοπονίας, συμπεριλαμβανομένων των εκπομπών από τον τομέα γεωργίας χωρίς CO₂·.

- 2) Το άρθρο 2 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 2

Πεδίο εφαρμογής

1. Ο παρών κανονισμός καλύπτει τις εκπομπές και τις απορροφήσεις αερίων θερμοκηπίου που απαριθμούνται στο παράρτημα Ι τμήμα Α, που αναφέρονται σύμφωνα με το άρθρο 26 παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1999 του Συμβουλίου⁴³ και οι οποίες λαμβάνουν χώρα σε οποιαδήποτε από τις ακόλουθες κατηγορίες λογιστικής καταγραφής γης στις επικράτειες των κρατών μελών κατά την περίοδο 2021 έως 2025:

- α) εκτάσεις γης που είχαν δηλωθεί ως καλλιεργήσιμες εκτάσεις, χορτολιβαδικές εκτάσεις, υδροβιότοποι, οικισμοί ή εκτάσεις άλλης χρήσης, και έχουν μετατραπεί σε δασικές εκτάσεις (εφεξής δασωμένες εκτάσεις)·

⁴³ Κανονισμός (ΕΕ) 2018/1999 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Δεκεμβρίου 2018, για τη διακυβέρνηση της Ενεργειακής Ένωσης και της Δράσης για το Κλίμα, για την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 663/2009 και (ΕΚ) αριθ. 715/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, των οδηγιών 94/22/ΕΚ, 98/70/ΕΚ, 2009/31/ΕΚ, 2009/73/ΕΚ, 2010/31/ΕΕ, 2012/27/ΕΕ και 2013/30/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, των οδηγιών 2009/119/ΕΚ και (ΕΕ) 2015/652 του Συμβουλίου και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 525/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 328 της 21.12.2018, σ. 1).

β) εκτάσεις γης που είχαν δηλωθεί ως δασικές εκτάσεις και έχουν μετατραπεί σε καλλιεργήσιμες εκτάσεις, χορτολιβαδικές εκτάσεις, υγροβιότοπους, οικισμούς ή εκτάσεις άλλης χρήσης (εφεξής αποψιλωμένες εκτάσεις)·

γ) χρήση της γης που αναφέρεται ως ένα από τα ακόλουθα (εφεξής διαχειριζόμενες καλλιεργήσιμες εκτάσεις):

i) καλλιεργήσιμες εκτάσεις που παραμένουν καλλιεργήσιμες·

ii) χορτολιβαδικές εκτάσεις, υγροβιότοποι, οικισμοί ή άλλες εκτάσεις που έχουν μετατραπεί σε καλλιεργήσιμες εκτάσεις·

iii) καλλιεργήσιμες εκτάσεις που έχουν μετατραπεί σε υγροβιότοπους, οικισμούς ή άλλες εκτάσεις·

δ) χρήση της γης που αναφέρεται ως ένα από τα ακόλουθα (εφεξής χορτολιβαδικές εκτάσεις):

i) χορτολιβαδικές εκτάσεις που παραμένουν χορτολιβαδικές·

ii) καλλιεργήσιμες εκτάσεις, υγροβιότοποι, οικισμοί ή άλλες εκτάσεις που έχουν μετατραπεί σε χορτολιβαδικές εκτάσεις·

iii) χορτολιβαδικές εκτάσεις που έχουν μετατραπεί σε υγροβιότοπους, οικισμούς και άλλες εκτάσεις·

ε) εκτάσεις γης που είχαν δηλωθεί ως δασικές εκτάσεις και παραμένουν δασικές εκτάσεις (εφεξής διαχειριζόμενες δασικές εκτάσεις)·

στ) όταν ένα κράτος μέλος έχει κοινοποιήσει στην Επιτροπή την πρόθεσή του να συμπεριλάβει τη χρήση της γης στο πεδίο των δεσμεύσεων του σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 1 έως τις 31 Δεκεμβρίου 2020, η χρήση γης αναφέρεται ως ένα από τα ακόλουθα (εφεξής διαχειριζόμενος υγροβιότοπος):

— υγροβιότοποι που παραμένουν υγροβιότοποι

— οικισμοί ή άλλες εκτάσεις που έχουν μετατραπεί σε υγροβιότοπους

— υγροβιότοποι που έχουν μετατραπεί σε οικισμούς ή άλλες εκτάσεις.

2. Ο παρών κανονισμός καλύπτει τις εκπομπές και τις απορροφήσεις αερίων θερμοκηπίου που απαριθμούνται στο παράρτημα Ι τμήμα Α, που αναφέρονται σύμφωνα με το άρθρο 26 παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1999 και λαμβάνουν χώρα στις επικράτειες των κρατών μελών στην περίοδο από το 2026 έως το 2030, σε οποιαδήποτε από τις ακόλουθες κατηγορίες υποβολής στοιχείων γης και/ή τομείς:

α) δασική γη·

β) καλλιεργήσιμες εκτάσεις·

γ) βοσκότοποι·

δ) υγροβιότοποι·

ε) οικισμοί·

στ) άλλες εκτάσεις·

ζ) προϊόντα υλοτομίας·

η) λοιπά·

θ) ατμοσφαιρική εναπόθεση·

ι) απώλεια αζώτου λόγω έκπλυσης.

3. Ο παρών κανονισμός καλύπτει επίσης τις εκπομπές και τις απορροφήσεις αερίων θερμοκηπίου που απαριθμούνται στο παράρτημα Ι τμήμα Α, που αναφέρονται σύμφωνα με το άρθρο 26 παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1999 και οι οποίες λαμβάνουν χώρα στις επικράτειες των κρατών μελών από το 2031 και εξής, σε οποιαδήποτε από τις κατηγορίες γης που απαριθμούνται στην παράγραφο 2, στοιχεία α) έως ι) και σε οποιονδήποτε από τους ακόλουθους τομείς:

α) εντερική ζύμωση·

β) διαχείριση κοπριάς·

γ) ορυζοκαλλιέργεια·

δ) γεωργικά εδάφη·

ε) προγραμματισμένες πυρκαγιές στη σαβάνα·

στ) καύση γεωργικών καταλοίπων·

ζ) ασβέστωση·

η) χρήση ουρίας·

θ) άλλα λιπάσματα που περιέχουν άνθρακα·

ι) άλλο».».

3) Το άρθρο 4 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 4

Αναλήψεις υποχρεώσεων και στόχοι

1. Για την περίοδο από το 2021 έως το 2025, λαμβανομένων υπόψη των δυνατοτήτων ευελιξίας που προβλέπονται στα άρθρα 12, 13 και 13α, κάθε κράτος μέλος διασφαλίζει ότι οι εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου δεν υπερβαίνουν τις απορροφήσεις των αερίων του θερμοκηπίου, οι οποίες υπολογίζονται ως το άθροισμα των συνολικών εκπομπών και των συνολικών απορροφήσεων στην επικράτειά του σε όλες τις κατηγορίες λογιστικής καταγραφής γης που αναφέρονται στο άρθρο 2 παράγραφος 1.

2. Ο στόχος της Ένωσης για το 2030 για καθαρές απορροφήσεις αερίων του θερμοκηπίου είναι 310 εκατομμύρια τόνοι ισοδύναμου CO₂ ως άθροισμα των στόχων των κρατών μελών που καθορίζονται σύμφωνα με την παράγραφο 3 του παρόντος άρθρου, και βασίζεται στον μέσο όρο των στοιχείων απογραφής των αερίων θερμοκηπίου αερίου για τα έτη 2016, 2017 και 2018.

Κάθε κράτος μέλος διασφαλίζει ότι, λαμβανομένων υπόψη των ευελιξιών που προβλέπονται στα άρθρα 12 και 13 και 13β, το ετήσιο άθροισμα των εκπομπών και απόρριψης αερίων του θερμοκηπίου στην επικράτειά του και σε όλες τις κατηγορίες υποβολής στοιχείων γης που αναφέρονται στο άρθρο 2 παράγραφος 2, στοιχεία α) έως ι), σε κάθε έτος κατά την περίοδο από το 2026 έως το 2030 δεν υπερβαίνει το όριο που καθορίζεται από μια γραμμική πορεία, που λήγει το 2030 για τον στόχο που έχει καθοριστεί για το εν λόγω κράτος μέλος στο παράρτημα Πα. Η γραμμική πορεία των κρατών μελών θα ξεκινήσει το 2022.

3. Η Επιτροπή εκδίδει εκτελεστικές πράξεις που καθορίζουν τους ετήσιους στόχους βάσει της γραμμικής πορείας για καθαρές απορροφήσεις αερίων του θερμοκηπίου για κάθε κράτος μέλος, για κάθε έτος στην περίοδο από το 2026 έως το 2029 σε

τόνους ισοδυνάμου CO₂. Οι εν λόγω εθνικές πορείες βασίζονται στα μέσα στοιχεία απογραφής αερίων του θερμοκηπίου για τα έτη 2021, 2022 και 2023, που αναφέρονται από κάθε κράτος μέλος. Η αξία των 310 εκατομμυρίων τόνων ισοδυνάμων καθαρών απορροφήσεων CO₂ ως άθροισμα των στόχων για τα κράτη μέλη που καθορίζονται στο παράρτημα Ια μπορεί να υπόκειται σε τεχνική διόρθωση λόγω αλλαγής μεθοδολογίας από τα κράτη μέλη. Η μέθοδος καθορισμού της τεχνικής διόρθωσης που θα προστεθεί στους στόχους των κρατών μελών καθορίζεται στις παρούσες εκτελεστικές πράξεις. Για τους σκοπούς των εν λόγω εκτελεστικών πράξεων, η Επιτροπή πραγματοποιεί διεξοδική επανεξέταση της πιο πρόσφατης εθνικής απογραφής των δεδομένων για τα έτη 2021, 2022 και 2023 που υποβάλλεται από τα κράτη μέλη σύμφωνα με το άρθρο 26 παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1999.

Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης στην οποία παραπέμπει το άρθρο 16α.

4. Οι εκπομπές αερίων θερμοκηπίου ολόκληρης της Ένωσης στους τομείς που ορίζονται στο άρθρο 2 παράγραφος 3 στοιχεία α) έως ι), στοχεύουν να είναι καθαρές μηδενικές έως το 2035 και η Ένωση θα επιτύχει αρνητικές εκπομπές στη συνέχεια. Η Ένωση και τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα απαραίτητα μέτρα για να καταστεί δυνατή η συλλογική επίτευξη του στόχου για το 2035.

Η Επιτροπή, έως τις 31 Δεκεμβρίου 2025 και βάσει ενοποιημένων εθνικών σχεδίων για την ενέργεια και το κλίμα που υποβάλλονται από κάθε κράτος μέλος σύμφωνα με το άρθρο 14 του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1999 έως τις 30 Ιουνίου 2024, υποβάλλει προτάσεις για τη συνεισφορά κάθε κράτους μέλους για τη μείωση των καθαρών εκπομπών.».

4) Στο άρθρο 6, οι παράγραφοι 1 και 2 αντικαθίστανται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Τα κράτη μέλη καταγράφουν λογιστικά τις εκπομπές και τις απορροφήσεις από δασωμένες εκτάσεις γης και απονιλωμένες εκτάσεις που υπολογίζονται ως συνολικές εκπομπές και συνολικές απορροφήσεις για κάθε έτος κατά την περίοδο από το 2021 έως το 2025.

2. Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 5 παράγραφος 3, και το αργότερο έως το 2025, όταν η χρήση γης έχει μετατραπεί από καλλιεργήσιμη έκταση, χορτολιβαδική έκταση, υδροβιότοπο, οικισμούς ή άλλες εκτάσεις σε δασική έκταση, ένα κράτος μέλος μπορεί, 30 έτη μετά την ημερομηνία της εν λόγω μετατροπής, να αλλάξει την κατηγοριοποίηση τέτοιας γης από γη που μετατράπηκε σε δασική έκταση σε «δασική έκταση που εξακολουθεί να είναι δασική», αν τούτο δικαιολογείται δεόντως με βάση τις κατευθυντήριες γραμμές της IPCC.».

5) Στο άρθρο 7, οι παράγραφοι 1, 2 και 3 αντικαθίστανται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Κάθε κράτος μέλος καταγράφει λογιστικά τις εκπομπές και τις απορροφήσεις από τις διαχειριζόμενες καλλιεργήσιμες εκτάσεις ως εκπομπές και απορροφήσεις κατά τις περιόδους από το 2021 έως το 2025, μείον την τιμή που προκύπτει πολλαπλασιάζοντας επί πέντε τις μέσες ετήσιες εκπομπές και απορροφήσεις του κράτους μέλους που προκύπτουν από τις διαχειριζόμενες καλλιεργήσιμες εκτάσεις κατά την περίοδο βάσης από το 2005 έως το 2009.

2. Κάθε κράτος μέλος καταγράφει λογιστικά τις εκπομπές και τις απορροφήσεις από τις διαχειριζόμενες χορτολιβαδικές εκτάσεις ως εκπομπές και απορροφήσεις κατά τις περιόδους από το 2021 έως το 2025, μείον την τιμή που προκύπτει πολλαπλασιάζοντας επί πέντε τις μέσες ετήσιες εκπομπές και απορροφήσεις του

κράτους μέλους που προκύπτουν από τις διαχειριζόμενες χορτολιβαδικές εκτάσεις κατά την περίοδο βάσης από το 2005 έως το 2009.

3. Κατά την περίοδο από το 2021 έως το 2025, κάθε κράτος μέλος που συμπεριλαμβάνει τους διαχειριζόμενους υγροβιότοπους στο πεδίο των δεσμεύσεων του καταγράφει λογιστικά τις εκπομπές και τις απορροφήσεις από τους διαχειριζόμενους υγροβιότοπους ως εκπομπές και απορροφήσεις κατά την εν λόγω περίοδο, μείον την τιμή που προκύπτει πολλαπλασιάζοντας επί πέντε τις μέσες ετήσιες εκπομπές και απορροφήσεις του κράτους μέλους που προκύπτουν από τους διαχειριζόμενους υγροβιότοπους κατά την περίοδο βάσης από το 2005 έως το 2009.».

6) Το άρθρο 8 τροποποιείται ως εξής:

α) η παράγραφος 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Κάθε κράτος μέλος καταγράφει λογιστικά τις εκπομπές και τις απορροφήσεις από τις διαχειριζόμενες δασικές εκτάσεις ως εκπομπές και απορροφήσεις κατά τις περιόδους από το 2021 έως το 2025, μείον την τιμή που προκύπτει πολλαπλασιάζοντας επί πέντε το επίπεδο αναφοράς δασικών εκτάσεων του οικείου κράτους μέλους.».

β) Στην παράγραφο 3, η πρώτη περίοδος αντικαθίσταται από το εξής κείμενο:

«Τα κράτη μέλη υποβάλλουν στην Επιτροπή το εθνικό τους σχέδιο λογιστικής καταγραφής δασικών εκτάσεων που περιλαμβάνει προτεινόμενο επίπεδο αναφοράς δασικών εκτάσεων έως τις 31 Δεκεμβρίου 2018 για την περίοδο από το 2021 έως το 2025.»

γ) Οι παράγραφοι 7, 8, 9 και 10 αντικαθίστανται από το ακόλουθο κείμενο:

«7. Όταν είναι αναγκαίο με βάση τις τεχνικές αξιολογήσεις και, κατά περίπτωση, τις τεχνικές συστάσεις, τα κράτη μέλη διαβιβάζουν τα αναθεωρημένα προτεινόμενα επίπεδα αναφοράς δασικών εκτάσεων στην Επιτροπή έως τις 31 Δεκεμβρίου 2019 για την περίοδο από το 2021 έως το 2025. Η Επιτροπή δημοσιεύει τα προτεινόμενα επίπεδα αναφοράς δασικών εκτάσεων που διαβιβάζουν σε αυτήν τα κράτη μέλη.

8. Με βάση τα προτεινόμενα επίπεδα αναφοράς δασικών εκτάσεων που υποβάλλουν τα κράτη μέλη, την τεχνική αξιολόγηση που πραγματοποιείται σύμφωνα με την παράγραφο 6 του παρόντος άρθρου και, κατά περίπτωση, το αναθεωρημένο προτεινόμενο επίπεδο αναφοράς δασικών εκτάσεων που υποβάλλεται βάσει της παραγράφου 7 του παρόντος άρθρου, η Επιτροπή εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 16 για την τροποποίηση του παραρτήματος IV, ώστε να καθοριστούν τα επίπεδα αναφοράς δασικών εκτάσεων που πρέπει να εφαρμοστούν από τα κράτη μέλη για την περίοδο από το 2021 έως το 2025.

9. Εάν κράτος μέλος δεν υποβάλει επίπεδο αναφοράς δασικών εκτάσεων στην Επιτροπή μέχρι τις ημερομηνίες που αναφέρονται στην παράγραφο 3 του παρόντος άρθρου και, κατά περίπτωση, στην παράγραφο 7 του παρόντος άρθρου, η Επιτροπή εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 16 για την τροποποίηση του παραρτήματος IV ώστε να καθοριστεί το επίπεδο αναφοράς δασικών εκτάσεων που πρέπει να εφαρμοστεί από το εν λόγω κράτος μέλος για την περίοδο από το 2021 έως το 2025, με βάση τυχόν τεχνική αξιολόγηση που πραγματοποιείται σύμφωνα με την παράγραφο 6 του παρόντος άρθρου.

10. Οι κατ' εξουσιοδότηση πράξεις που αναφέρονται στις παραγράφους 8 και 9 εκδίδονται έως τις 31 Οκτωβρίου 2020 για την περίοδο από το 2021 έως το 2025.».

- 7) Το άρθρο 9 τροποποιείται ως εξής:
- α) ο τίτλος αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:
«Προϊόντα αποθήκευσης άνθρακα»·
 - β) η παράγραφος 2 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:
«2. Η Επιτροπή εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 16 για την τροποποίηση της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου και του παραρτήματος V, προσθέτοντας νέες κατηγορίες προϊόντων αποθήκευσης άνθρακα, συμπεριλαμβανομένων των προϊόντων υλοτομίας με επίδραση δέσμευσης του άνθρακα, με βάση τις κατευθυντήριες γραμμές της IPCC όπως εγκρίθηκαν από τη διάσκεψη των μερών της UNFCCC ή τη διάσκεψη των μερών συνερχόμενη ως Συνεδρίαση των μερών της συμφωνίας του Παρισιού, και διασφαλίζοντας την περιβαλλοντική ακεραιότητα.»·
- 8) το άρθρο 10 τροποποιείται ως εξής:
- α) η παράγραφος 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:
«Στο τέλος περιόδων από το 2021 έως το 2025, τα κράτη μέλη δύνανται να εξαιρούν από τους λογαριασμούς τους που αφορούν δασωμένες εκτάσεις και διαχειριζόμενες δασικές εκτάσεις, τις εκπομπές αερίων θερμοκηπίου που οφείλονται σε φυσικές διαταραχές και οι οποίες υπερβαίνουν τις μέσες εκπομπές που προκλήθηκαν από φυσικές διαταραχές κατά την περίοδο από το 2001 έως το 2020, εξαιρουμένων των έκτροπων στατιστικών τιμών («βασικού επιπέδου»). Το εν λόγω βασικό επίπεδο υπολογίζεται σύμφωνα με το παρόν άρθρο και το παράρτημα VI.»·
 - β) στην παράγραφο 2 στοιχείο β), το έτος «2030» αντικαθίσταται από το ποσοστό «2025»:
- 9) το άρθρο 11 τροποποιείται ως εξής:
- α) ο τίτλος αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:
«Ευελιξίες και διακυβέρνηση»·
 - β) η παράγραφος 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:
 - γ) «1. Τα κράτη μέλη δύνανται να χρησιμοποιήσουν:
 - α) τη γενική ευελιξία που ορίζεται στο άρθρο 12· και
 - β) προκειμένου να συμμορφωθούν με τη δέσμευση του άρθρου 4, την ευελιξία σχετικά με διαχειριζόμενες δασικές εκτάσεις που ορίζεται στα άρθρα 13 και 13β.Η Φινλανδία μπορεί, εκτός από τις ευελιξίες που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο, στοιχεία α) και β), να χρησιμοποιήσει πρόσθετες αποζημιώσεις σύμφωνα με το άρθρο 13α.»·
- 10) το άρθρο 12 τροποποιείται ως εξής:
- α) η παράγραφος 3 απαλείφεται·
 - β) προστίθενται οι ακόλουθες παράγραφοι 5 και 6:
«5. Τα κράτη μέλη δύνανται να χρησιμοποιούν τα έσοδα που προκύπτουν από τις μεταβιβάσεις δυνάμει της παραγράφου 2 για την αντιμετώπιση της

κλιματικής αλλαγής στην Ένωση ή σε τρίτες χώρες και ενημερώνουν την Επιτροπή για τις τυχόν δράσεις που έχουν ληφθεί.

6. Οποιαδήποτε μεταβίβαση δυνάμει της παραγράφου 2 ενδέχεται να προκύπτει ως αποτέλεσμα έργου ή προγράμματος μετριασμού των αερίων θερμοκηπίου που εκτελείται στο κράτος μέλος πώλησης και να ανταμείβεται από το λαμβάνον κράτος μέλος, υπό την προϋπόθεση ότι αποφεύγεται η διπλή καταγραφή και ότι διασφαλίζεται η ιχνηλασιμότητα.»

11) το άρθρο 13 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

Άρθρο 13

Ευελξία σχετικά με διαχειριζόμενες δασικές εκτάσεις

«1. Όταν σε ένα κράτος μέλος, την περίοδο από το 2021 έως 2025, οι συνολικές εκπομπές υπερβαίνουν τις συνολικές απορροφήσεις στις κατηγορίες λογιστικής καταγραφής γης που αναφέρονται στο άρθρο 2 παράγραφος 1, όπως καταγράφονται λογιστικά σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό, το εν λόγω κράτος μέλος δύναται να χρησιμοποιήσει τις δυνατότητες ευελξίας που ορίζονται στο παρόν άρθρο σχετικά με διαχειριζόμενες δασικές εκτάσεις προκειμένου να συμμορφωθεί με το άρθρο 4 παράγραφος 1.

2. Όταν, κατά την περίοδο από το 2021 έως το 2025, το αποτέλεσμα του υπολογισμού που αναφέρεται στο άρθρο 8 παράγραφος 1 είναι θετικό, το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος δικαιούται να αντισταθμίσει τις εκπομπές που προκύπτουν από τον υπολογισμό, εφόσον πληρούνται οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

α) το κράτος μέλος έχει συμπεριλάβει, στη στρατηγική που έχει υποβάλει σύμφωνα με το άρθρο 15 του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1999, εν εξελίξει ή σχεδιαζόμενα συγκεκριμένα μέτρα που διασφαλίζουν τη διατήρηση ή τη βελτίωση, κατά περίπτωση, δασικών καταβολών και δεξαμενών· και

β) οι συνολικές εκπομπές εντός της Ένωσης να μην υπερβαίνουν τις συνολικές απορροφήσεις στις κατηγορίες λογιστικής καταγραφής γης που αναφέρονται στο άρθρο 2 του παρόντος κανονισμού για την περίοδο από το 2021 έως το 2025.

Κατά την αξιολόγηση του κατά πόσον οι συνολικές εκπομπές εντός της Ένωσης υπερβαίνουν τις συνολικές απορροφήσεις, όπως αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο, στοιχείο β), η Επιτροπή διασφαλίζει ότι αποφεύγεται από τα κράτη μέλη η διπλή καταγραφή, ιδίως κατά την άσκηση των δυνατοτήτων ευελξίας που ορίζονται στο άρθρο 12 του παρόντος κανονισμού και στα άρθρα 7 παράγραφος 1 και άρθρο 9 παράγραφος του κανονισμού (ΕΕ) 2018/842.

3. Η αποζημίωση που αναφέρεται στην παράγραφο 2 μπορεί να καλύπτει μόνο καταβόθρες που λογίζονται ως εκπομπές έναντι του επιπέδου αναφοράς για τις δασικές εκτάσεις του εν λόγω κράτους μέλους και δεν μπορεί να υπερβαίνει το 50 % του μέγιστου ποσού αποζημίωσης για το οικείο κράτος μέλος που καθορίζεται στο παράρτημα VII για την περίοδο από 2021 έως 2025.

4. Τα κράτη μέλη υποβάλλουν αποδεικτικά στοιχεία στην Επιτροπή σχετικά με τις επιπτώσεις των φυσικών διαταραχών που υπολογίζονται σύμφωνα με το

παράρτημα VI, προκειμένου να είναι επιλέξιμα για αποζημίωση των υπολειπόμενων καταβοθρών που λογίζονται ως εκπομπές σε σχέση με το επίπεδο αναφοράς των δασικών εκτάσεων, μέχρι το πλήρες ποσό της αχρησιμοποίητης αποζημίωσης από άλλο κράτος μέλος που ορίζονται στο παράρτημα VII για την περίοδο από το 2021 έως το 2025. Σε περίπτωση που η απαίτηση αποζημίωσης υπερβαίνει το διαθέσιμο ποσό της αχρησιμοποίητης αποζημίωσης, η αποζημίωση κατανέμεται αναλογικά στα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη.»

12) Παρεμβάλλεται το ακόλουθο άρθρο 13α:

«Άρθρο 13α

Επιπρόσθετες αντισταθμιστικές αποζημιώσεις

1. Η Φινλανδία μπορεί να αντισταθμίσει έως και 5 εκατομμύρια τόνους ισοδύναμων εκπομπών CO₂ που αντιστοιχούν στις κατηγορίες εδάφους διαχειριζόμενων δασικών εκτάσεων, αποψιλωμένων εκτάσεων, διαχειριζόμενων καλλιεργήσιμων εκτάσεων και διαχειριζόμενων χορτολιβαδικών εκτάσεων, από το 2021 έως το 2025, υπό την προϋπόθεση ότι πληρούνται οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

α) η Φινλανδία έχει συμπεριλάβει, στη στρατηγική που έχει υποβάλει σύμφωνα με το άρθρο 15 του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1999, εν εξελίξει ή σχεδιαζόμενα συγκεκριμένα μέτρα που διασφαλίζουν τη διατήρηση ή τη βελτίωση, κατά περίπτωση, δασικών καταβοθρών και δεξαμενών·

β) οι συνολικές εκπομπές εντός της Ένωσης να μην υπερβαίνουν τις συνολικές απορροφήσεις στις κατηγορίες λογιστικής καταγραφής γης που αναφέρονται στο άρθρο 2 του παρόντος κανονισμού για την περίοδο από το 2021 έως το 2025.

Κατά την αξιολόγηση του κατά πόσον οι συνολικές εκπομπές εντός της Ένωσης υπερβαίνουν τις συνολικές απορροφήσεις, όπως αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο, στοιχείο β), η Επιτροπή διασφαλίζει ότι αποφεύγεται από τα κράτη μέλη η διπλή καταγραφή, ιδίως κατά την άσκηση των δυνατοτήτων ευελιξίας που ορίζονται στο άρθρο 12 και 13 του παρόντος κανονισμού και στα άρθρα 13 παράγραφος 7 και άρθρο 1 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΕ) 2018/842.

2. Οι πρόσθετες αποζημιώσεις περιορίζονται:

α) στο ποσό που υπερβαίνει την ευελιξία της διαχειριζόμενης δασικής γης που διατίθεται στη Φινλανδία κατά την περίοδο από το 2021 έως το 2025 σύμφωνα με το άρθρο 13·

β) στις εκπομπές που δημιουργήθηκαν λόγω της σημαντικής μετατροπής από δασική γη σε οποιαδήποτε άλλη κατηγορία χρήσης γης που συνέβη το αργότερο έως τις 31 Δεκεμβρίου 2017·

γ) στη συμμόρφωση με το άρθρο 4.

3. Οι επιπρόσθετες αντισταθμιστικές αποζημιώσεις ενδέχεται να μην υπόκεινται σε μεταβίβαση σύμφωνα με το άρθρο 12 του παρόντος κανονισμού ή το άρθρο 7 του κανονισμού (ΕΕ) 2018/842.

4. Τυχόν αχρησιμοποίητες επιπρόσθετες αντισταθμιστικές αποζημιώσεις από το ποσό των 5 εκατομμυρίων τόνων ισοδύναμου CO₂ που αναφέρεται στην παράγραφο 1 ακυρώνονται.

5. Ο κεντρικός διαχειριστής υλοποιεί την παράγραφο 2, στοιχείο α) και τις παραγράφους 3 και 4 του παρόντος άρθρου στο ενωσιακό μητρώο που έχει συσταθεί σύμφωνα με το άρθρο 40 του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1999.»·

13) παρεμβάλλεται το ακόλουθο άρθρο 13β:

«Άρθρο 13β

Μηχανισμός ευελιξίας χρήσης γης για την περίοδο 2026 έως 2030

1. Ένας μηχανισμός ευελιξίας για τη χρήση γης που αντιστοιχεί σε ποσότητα έως 178 εκατομμύρια τόνους ισοδύναμου CO₂ θεσπίζεται στο ενωσιακό μητρώο που έχει συσταθεί σύμφωνα με το άρθρο 40 του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1999, με την επιφύλαξη της επίτευξης του ενωσιακού στόχου που αναφέρεται στο άρθρο 4 παράγραφος 2. Ο μηχανισμός ευελιξίας διατίθεται επιπλέον των δυνατοτήτων ευελιξίας που προβλέπονται στο άρθρο 12.

2. Όταν, κατά την περίοδο από το 2026 έως το 2030, η διαφορά μεταξύ του ετήσιου αθροίσματος των εκπομπών και απόρριψης αερίων θερμοκηπίου στο έδαφος κράτους μέλους και σε όλες τις κατηγορίες υποβολής στοιχείων γης που αναφέρονται στο άρθρο 2 παράγραφος 2, στοιχεία α) έως ι), και ο αντίστοιχος στόχος είναι θετικά, λογίζεται και αναφέρεται σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό, ότι το κράτος μέλος μπορεί να χρησιμοποιήσει την ευελιξία που ορίζεται στο παρόν άρθρο προκειμένου να συμμορφωθεί με τον στόχο του που ορίζεται σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 2.

3. Όταν, κατά την περίοδο από το 2026 έως το 2030, το αποτέλεσμα του υπολογισμού που αναφέρεται στην παράγραφο 2 είναι θετικό, το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος δικαιούται να αντισταθμίσει τις πλεονάζουσες εκπομπές, εφόσον πληρούνται οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

α) το κράτος μέλος έχει συμπεριλάβει στο επικαιροποιημένο ολοκληρωμένο εθνικό σχέδιο ενέργειας και κλίματος που υποβλήθηκε σύμφωνα με το άρθρο 14 του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1999 τρέχοντα ή προγραμματισμένα ειδικά μέτρα για τη διασφάλιση ή ενίσχυση, κατά περίπτωση, όλων των καταβοθρών και δεξαμενών, και να μειωθεί η τρωτότητα της γης σε φυσικές διαταραχές

β) το κράτος μέλος έχει εξαντλήσει όλες τις διαθέσιμες ευελιξίες σύμφωνα με το άρθρο 12 του παρόντος κανονισμού ή το άρθρο 7 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΕ) 2018/842·

γ) η διαφορά στην Ένωση μεταξύ του ετήσιου αθροίσματος όλων των εκπομπών και απόρριψης αερίων θερμοκηπίου στο έδαφός της και σε όλες τις κατηγορίες υποβολής στοιχείων γης που αναφέρονται στο άρθρο 2 παράγραφος 2, στοιχεία α) έως ι) και ο ενωσιακός στόχος [για 310 εκατομμύρια τόνους ισοδύναμου CO₂ καθαρών απορροφήσεων) είναι αρνητικά, κατά την περίοδο από το 2026 έως το 2030.

Κατά την αξιολόγηση του κατά πόσον, εντός της Ένωσης, οι συνολικές εκπομπές υπερβαίνουν τις συνολικές απορροφήσεις, όπως αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο, στοιχείο γ), η Επιτροπή καθορίζει εάν θα συμπεριλάβει το 20 % των καθαρών απορροφήσεων που δεν χρηματοδοτήθηκαν από τα κράτη μέλη από την περίοδο από το 2021 έως το 2025 με βάση τον αντίκτυπο των φυσικών διαταραχών και την εφαρμογή των πληροφοριών που υποβάλλονται από τα κράτη μέλη σύμφωνα με την παράγραφο 5 του παρόντος άρθρου. Η Επιτροπή διασφαλίζει στην εν λόγω εκτίμηση ότι αποφεύγεται από τα κράτη μέλη η διπλή καταγραφή, ιδίως κατά την άσκηση των

δυνατοτήτων ευελιξίας που ορίζονται στο άρθρο 12 του παρόντα κανονισμού και στο άρθρο 7 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΕ) 2018/842.

4. Το ποσό αποζημίωσης που αναφέρεται στην παράγραφο 3 του παρόντος κανονισμού μπορεί να καλύπτει μόνο καταβόθρες που λογίζονται ως εκπομπές έναντι του στόχου του εν λόγω κράτους μέλους που αναφέρεται στο παράρτημα Ια του παρόντος κανονισμού και δεν μπορεί να υπερβαίνει το 50 % του μέγιστου ποσού αποζημίωσης για το οικείο κράτος μέλος που καθορίζεται στο παράρτημα VII για την περίοδο από 2026 έως 2030.

5. Τα κράτη μέλη υποβάλλουν αποδεικτικά στοιχεία στην Επιτροπή σχετικά με τις επιπτώσεις των φυσικών διαταραχών που υπολογίζονται σύμφωνα με το παράρτημα VI, προκειμένου να είναι επιλέξιμα για αποζημίωση των υπολειπόμενων καταβόθρων που λογίζονται ως εκπομπές σε σχέση με τον στόχο του ενδιαφερόμενου κράτους μέλους που ορίζεται στο παράρτημα Ια, μέχρι το πλήρες ποσό της αχρησιμοποίητης αποζημίωσης από άλλο κράτος μέλος που ορίζονται στο παράρτημα VII για την περίοδο από το 2026 έως το 2030. Σε περίπτωση που η απαίτηση αποζημίωσης υπερβαίνει το διαθέσιμο ποσό της αχρησιμοποίητης αποζημίωσης, η αποζημίωση κατανέμεται αναλογικά στα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη.»

14) παρεμβάλλεται το ακόλουθο άρθρο 13γ:

«Άρθρο 13γ

Διαχείριση των στόχων

Το 2032 και το 2026, εάν οι αναθεωρημένες εκπομπές αερίων θερμοκηπίου ενός κράτους μέλους υπερβαίνουν τα ετήσια δικαιώματα εκπομπής του για οποιοδήποτε συγκεκριμένο έτος της περιόδου, έχοντας λάβει υπόψη την παράγραφο 2030 του παρόντος άρθρου και τις δυνατότητες ευελιξίας που χρησιμοποιούνται βάσει των άρθρων 12 και 7, εφαρμόζονται τα ακόλουθα μέτρα:

ποσότητα ίση με την ποσότητα σε τόνους ισοδύναμου CO₂ των πλεοναζουσών καθαρών εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου, πολλαπλασιαζόμενη επί τον συντελεστή 1,08 προστίθεται στον αριθμό εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου που ανέφερε το εν λόγω κράτος μέλος το επόμενο έτος, σύμφωνα με τα μέτρα που θεσπίζονται σύμφωνα με το άρθρο 15.»

15) το άρθρο 14 παράγραφος 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Έως τις 15 Μαρτίου 2027 για την περίοδο από το 2021 έως το 2025 και έως τις 15 Μαρτίου 2032 για την περίοδο από το 2026 έως το 2030, τα κράτη μέλη υποβάλλουν στην Επιτροπή έκθεση συμμόρφωσης που περιέχει το ισοζύγιο των συνολικών εκπομπών και των συνολικών απορροφήσεων για την αντίστοιχη περίοδο για καθεμία από τις κατηγορίες λογιστικής καταγραφής γης που ορίζονται στο άρθρο 2 παράγραφος 1 στοιχεία α) έως στ) για την περίοδο από το 2021 έως το 2025 και στο άρθρο 2 παράγραφος 2 στοιχεία α) έως ι) για την περίοδο από το 2016 έως το 2030, εφαρμόζοντας λογιστικούς κανόνες που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό.

Η έκθεση συμμόρφωσης περιλαμβάνει αξιολόγηση:

α) των πολιτικών και των μέτρων σχετικά με τους συμβιβασμούς·

β) των συνεργειών μεταξύ μετριασμού του κλίματος και της προσαρμογής·

γ) των συνεργειών μεταξύ μετριασμού του κλίματος και της βιοποικιλότητας.

Η εν λόγω έκθεση περιέχει επιπλέον, κατά περίπτωση, λεπτομέρειες σχετικά με την πρόθεση χρήσης των δυνατοτήτων ευελιξίας που αναφέρονται στο άρθρο 11 και τα σχετικά ποσά ή με τη χρήση αυτών των δυνατοτήτων ευελιξίας και των σχετικών ποσών.»·

- 16) το άρθρο 15 παράγραφος 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:
- «1. Η Επιτροπή εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 16 του παρόντος κανονισμού για τη συμπλήρωση του παρόντος κανονισμού, προκειμένου να καθοριστούν οι κανόνες για την καταγραφή και την ακριβή εκτέλεση των ακόλουθων πράξεων στο μητρώο της Ένωσης που θεσπίζεται σύμφωνα με το άρθρο 40 του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1999:
- α) την ποσότητα εκπομπών και απορροφήσεων για κάθε κατηγορία λογιστικής καταγραφής και υποβολής εκθέσεων για τη γη σε κάθε κράτος μέλος·
- β) την άσκηση της τεχνικής διόρθωσης σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 3 του παρόντος κανονισμού·
- γ) την άσκηση των ευελιξιών σύμφωνα με τα άρθρα 12, 13, 13α και 13β και
- δ) τη συμμόρφωση με τους στόχους σύμφωνα με το άρθρο 13γ.»·
- 17) παρεμβάλλεται το ακόλουθο άρθρο 16α:

«Άρθρο 16α

Διαδικασία επιτροπής

1. Η Επιτροπή επικουρείται από την επιτροπή για την αλλαγή του κλίματος που έχει συσταθεί κατ' εφαρμογή του άρθρου 44 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1999. Η εν λόγω επιτροπή αποτελεί επιτροπή κατά την έννοια του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁴⁴.
2. Όταν γίνεται παραπομπή στην παρούσα παράγραφο, εφαρμόζεται το άρθρο 5 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011.»·
- 18) το άρθρο 17 παράγραφος 2 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:
- «2. Η Επιτροπή υποβάλλει έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο το αργότερο εντός έξι μηνών μετά τον [...] παγκόσμιο απολογισμό που έχει συμφωνηθεί δυνάμει του άρθρου 14 της συμφωνίας του Παρισιού αναφορικά με τη λειτουργία του παρόντος κανονισμού, συμπεριλαμβανομένης κατά περίπτωση αξιολόγησης του αντίκτυπου των δυνατοτήτων ευελιξίας που αναφέρονται στο άρθρο 11, καθώς και τη συμβολή του παρόντος κανονισμού στον συνολικό στόχο της Ένωσης για μείωση των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου έως το 2030 και τη συμβολή του στην επίτευξη των στόχων της συμφωνίας του Παρισιού, ιδίως ως προς την ανάγκη για πρόσθετες πολιτικές και μέτρα της Ένωσης, ενόψει των απαιτούμενων αυξήσεων στις μειώσεις και τις απορροφήσεις των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου στην Ένωση.

⁴⁴ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 182/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Φεβρουαρίου 2011, για τη θέσπιση κανόνων και γενικών αρχών σχετικά με τους τρόπους ελέγχου από τα κράτη μέλη της άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων από την Επιτροπή (ΕΕ L 55 της 28.2.2011, σ. 13).

Μετά την έκθεση, η Επιτροπή υποβάλλει νομοθετικές προτάσεις όπου κρίνει σκόπιμο. Ειδικότερα, οι προτάσεις καθορίζουν ετήσιους στόχους και διακυβέρνηση με στόχο την επίτευξη κλιματικής ουδετερότητας το 2035, όπως ορίζεται στο άρθρο 4 παράγραφος 4, επιπρόσθετες πολιτικές και μέτρα της Ένωσης και πλαίσιο μετά το 2035, συμπεριλαμβανομένου του πεδίου εφαρμογής του κανονισμού για τις εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου και την απόρριψη από πρόσθετους τομείς, όπως το θαλάσσιο και το γλυκό νερό.»

- 19) το παράρτημα I τροποποιείται σύμφωνα με το παράρτημα I στον παρόντα κανονισμό·
- 20) παρεμβάλλεται το παράρτημα II σύμφωνα με το παράρτημα IIα του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 2

Ο κανονισμός (ΕΕ) 2018/1999 τροποποιείται ως εξής:

- 1) στο άρθρο 2 προστίθενται τα ακόλουθα σημεία 63 και 64:

«63) ‘σύστημα γεωγραφικών πληροφοριών’: σύστημα πληροφορικής ικανό να καταγράφει, να αποθηκεύει, να αναλύει και να εμφανίζει γεωγραφικά προσδιοριζόμενες πληροφορίες·

«64) ‘αίτηση γεωχωρικών πληροφοριών’: έντυπο ηλεκτρονικής αίτησης που περιλαμβάνει εφαρμογή πληροφορικής βασιζόμενη σε σύστημα γεωγραφικών πληροφοριών που επιτρέπει στους δικαιούχους να δηλώσουν χωρικά τα αγροτεμάχια της εκμετάλλευσης και τις μη γεωργικές εκτάσεις για τις οποίες ζητείται η πληρωμή·»
- 2) στο άρθρο 4 σημείο 1α), το στοιχείο ii) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«οι δεσμεύσεις και οι εθνικοί στόχοι του κράτους μέλους για καθαρές απορροφήσεις αερίων του θερμοκηπίου σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφοι 1 και 2 του κανονισμού (ΕΕ) 2018/841 και οι συνεισφορές του στοχεύουν στην επίτευξη του στόχου της Ένωσης για μείωση των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου σε καθαρά μηδενικές έως το 2035 και επίτευξη αρνητικών εκπομπών στη συνέχεια σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 4 του παρόντος κανονισμού·
- 3) το άρθρο 38 τροποποιείται ως εξής:
 - α) παρεμβάλλεται η ακόλουθη παράγραφος 1α:

«Το 2025 η Επιτροπή διενεργεί ολοκληρωμένη ανασκόπηση των εθνικών στοιχείων απογραφής που υποβάλλουν τα κράτη μέλη σύμφωνα με το άρθρο 26 παράγραφος 4 του παρόντος κανονισμού, προκειμένου να καθορίσει τους ετήσιους στόχους μείωσης των εκπομπών καθαρών αερίων του θερμοκηπίου των κρατών μελών σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΕ) 2018/841 και προκειμένου να καθοριστούν οι ετήσιες κατανομές εκπομπών των κρατών μελών σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΕ) 2018/842.»
 - β) στην παράγραφο 2, η εισαγωγική φράση αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«η συνολική επανεξέταση των παραγράφων 1 και 1α περιλαμβάνει:»
 - γ) η παράγραφος 4 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

Με την ολοκλήρωση της συνολικής επανεξέτασης που πραγματοποιήθηκε σύμφωνα με την παράγραφο 1, η Επιτροπή προσδιορίζει, με εκτελεστικές πράξεις, το συνολικό άθροισμα των εκπομπών για τα αντίστοιχα έτη, που προκύπτει από τα διορθωμένα δεδομένα απογραφής για κάθε κράτος μέλος, η οποία χωρίζεται μεταξύ δεδομένων για εκπομπές που σχετίζονται με το άρθρο 9 του κανονισμού (ΕΕ) 2018/842 και δεδομένων για εκπομπές που αναφέρονται στο στοιχείο γ) του πρώτου μέρους του παραρτήματος V του παρόντος κανονισμού, και προσδιορίζει το συνολικό άθροισμα εκπομπών και απορροφήσεων που σχετίζονται με το άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΕ) 2018/84.»·

- 4) το παράρτημα V τροποποιείται σύμφωνα με το παράρτημα III του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 3

Ο παρών κανονισμός τίθεται σε ισχύ την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες,

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
Ο Πρόεδρος

Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟ ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ

Περιεχόμενο

1.	ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ/ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑΣ	60
1.1.	Ονομασία της πρότασης/πρωτοβουλίας.....	60
1.2.	Σχετικός/-οί τομέας/-είς πολιτικής.....	60
1.3.	Η πρόταση αφορά	60
1.4.	Στόχοι.....	60
1.4.1.	Γενικοί στόχοι	60
1.4.2.	Ειδικοί στόχοι.....	60
1.4.3.	Αναμενόμενα αποτελέσματα και επιπτώσεις.....	63
1.4.4.	Δείκτες επιδόσεων.....	63
1.5.	Αιτιολόγηση της πρότασης/πρωτοβουλίας	63
1.5.1.	Βραχυπρόθεσμη ή μακροπρόθεσμη κάλυψη αναγκών, συμπεριλαμβανομένου λεπτομερούς χρονοδιαγράμματος για τη σταδιακή υλοποίηση της πρωτοβουλίας... 63	
1.5.2.	Προστιθέμενη αξία της ενωσιακής παρέμβασης (που μπορεί να προκύπτει από διάφορους παράγοντες, π.χ. οφέλη από τον συντονισμό, ασφάλεια δικαίου, μεγαλύτερη αποτελεσματικότητα ή συμπληρωματικότητα). Για τους σκοπούς του παρόντος σημείου «προστιθέμενη αξία της ενωσιακής παρέμβασης» είναι η αξία που απορρέει από την ενωσιακή παρέμβαση και η οποία προστίθεται στην αξία που θα είχε δημιουργηθεί αν τα κράτη μέλη ενεργούσαν μεμονωμένα.	64
1.5.3.	Διδάγματα από ανάλογες εμπειρίες του παρελθόντος	65
1.5.4.	Συμβατότητα με το πολυετές δημοσιονομικό πλαίσιο και ενδεχόμενες συνέργειες με άλλα κατάλληλα μέσα.....	65
1.5.5.	Αξιολόγηση των διάφορων διαθέσιμων επιλογών χρηματοδότησης, συμπεριλαμβανομένων των δυνατοτήτων ανακατανομής.....	66
1.6.	Διάρκεια και δημοσιονομικές επιπτώσεις της πρότασης/πρωτοβουλίας.....	68
1.7.	Προβλεπόμενοι τρόποι διαχείρισης	68
2.	ΜΕΤΡΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ.....	69
2.1.	Κανόνες παρακολούθησης και υποβολής εκθέσεων	69
2.2.	Συστήματα διαχείρισης και ελέγχου	69
2.2.1.	Αιτιολόγηση των τρόπων διαχείρισης, των μηχανισμών εκτέλεσης της χρηματοδότησης, των όρων πληρωμής και της προτεινόμενης στρατηγικής ελέγχου.....	69
2.2.2.	Πληροφορίες σχετικά με τους κινδύνους που έχουν εντοπιστεί και τα συστήματα εσωτερικού ελέγχου που έχουν δημιουργηθεί για τον μετριασμό τους.....	69
2.2.3.	Εκτίμηση και αιτιολόγηση της οικονομικής αποδοτικότητας των ελέγχων (λόγος του κόστους του ελέγχου προς την αξία των σχετικών κονδυλίων που αποτελούν αντικείμενο διαχείρισης) και αξιολόγηση του εκτιμώμενου επιπέδου κινδύνου σφάλματος (κατά την πληρωμή και κατά το κλείσιμο)	69
2.3.	Μέτρα για την πρόληψη περιπτώσεων απάτης και παρατυπίας	70

3.	ΕΚΤΙΜΩΜΕΝΕΣ ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΕΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ/ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑΣ	70
3.1.	Τομείς του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου και γραμμές δαπανών του προϋπολογισμού που επηρεάζονται.....	70
3.2.	Εκτιμώμενες επιπτώσεις στις δαπάνες.....	71
3.2.1.	Συνοπτική παρουσίαση των εκτιμώμενων επιπτώσεων στις δαπάνες.....	71
3.2.2.	Εκτιμώμενες επιπτώσεις στις πιστώσεις [του οργανισμού].....	73
3.2.3.	Εκτιμώμενες επιπτώσεις στους ανθρώπινους πόρους [του οργανισμού]	75
3.2.4.	Συμβατότητα με το ισχύον πολυετές δημοσιονομικό πλαίσιο.....	78
3.2.5.	Συμμετοχή τρίτων στη χρηματοδότηση	78
3.3.	Εκτιμώμενες επιπτώσεις στα έσοδα.....	79

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟ ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ

1. ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ/ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑΣ

1.1. Ονομασία της πρότασης/πρωτοβουλίας

Πρόταση κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) 2018/841 σχετικά με τη συμπερίληψη των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου και των απορροφήσεων από δραστηριότητες χρήσης γης, αλλαγής χρήσης γης και δασοπονίας στο πλαίσιο για το κλίμα και την ενέργεια έως το 2030

1.2. Σχετικός/-οί τομέας/-είς πολιτικής

Δράση για το Κλίμα

Τομέας 3 Φυσικοί πόροι και περιβάλλον

Τίτλος 9 — Περιβάλλον και Δράση για το κλίμα

1.3. Η πρόταση/πρωτοβουλία αφορά:

☐ νέα δράση

☐ νέα δράση έπειτα από δοκιμαστικό σχέδιο / προπαρασκευαστική ενέργεια⁴⁵

✓ την παράταση υφιστάμενης δράσης

☐ συγχώνευση ή αναπροσανατολισμό μίας ή περισσότερων δράσεων προς άλλη/νέα δράση

1.4. Στόχοι

1.4.1. Γενικοί στόχοι

Τροποποίηση του κανονισμού LULUCF 2018/841 με τρόπο ανάλογο με την κλιματική φιλοδοξία του 2030 για επίτευξη τουλάχιστον 55 % μείωσης καθαρών εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου έως το 2030 κάτω από τα επίπεδα του 1990 και με σταδιακή και ισορροπημένη πορεία προς την κλιματική ουδετερότητα έως το 2050, με οικονομικά αποδοτικό και συνεκτικό τρόπο, λαμβάνοντας υπόψη την ανάγκη για δίκαιη μετάβαση και την ανάγκη συνεισφοράς όλων των τομέων στις προσπάθειες της ΕΕ για το κλίμα.

1.4.2. Ειδικοί στόχοι

Ειδικός στόχος αριθ. 1

Κλιματικά ουδέτερος τομέας γης έως το 2035: Η ανακοίνωση της Επιτροπής του 2018 «Καθαρός πλανήτης για όλους» καθιστά σαφές ότι είναι απαραίτητο να αυξήσουμε σημαντικά τις αφαιρέσεις άνθρακα προκειμένου να επιτευχθεί κλιματική ουδετερότητα το 2050. Έτσι, προκειμένου να επιτευχθεί ο στόχος για κλιματική ουδετερότητα το 2050, η ΕΕ πρέπει να αντιστρέψει την πρόσφατη μείωση των απορροφήσεων χερσαίας προέλευσης και να ξεκινήσει την εφαρμογή δράσεων για την αύξηση των απορροφήσεων ήδη αυτή τη δεκαετία, προκειμένου να ληφθεί υπόψη η μεγάλη περίοδος που απαιτείται για τον μετριασμό της κλιματικής αλλαγής στη γη.

Ειδικός στόχος αριθ. 2

⁴⁵

Όπως αναφέρεται στο άρθρο 58 παράγραφος 2 στοιχεία α) ή β) του δημοσιονομικού κανονισμού.

Ένα δίκαιο, ευέλικτο και ολοκληρωμένο πλαίσιο πολιτικής για το κλίμα για τον τομέα της γης: καθώς οι ευκαιρίες για αύξηση της αφαίρεσης του διοξειδίου του άνθρακα κατανέμονται άνισα σε όλα τα κράτη μέλη και η πολυλειτουργικότητα της γης δημιουργεί συνέργειες και αντισταθμίσεις, η αναθεώρηση του κανονισμού LULUCF θα πρέπει να εξασφαλίσει ένα δίκαιο, ευέλικτο και ολοκληρωμένο πλαίσιο πολιτικής, συμπεριλαμβανομένων των προδιαγραφών των ετήσιων κονδυλίων για την περίοδο 2026-2030 στο πλαίσιο των τομέων LULUCF και ESR.

Ειδικός στόχος αριθ. 3

Απλούστευση των κανονισμών LULUCF: οι τρέχοντες κανονισμοί LULUCF είναι συχνά περίπλοκοι και δεν χρειάζονται πλέον, δεδομένης της νέας διατύπωσης του στόχου -55 %· με βάση τα διδάγματα που αντλήθηκαν, ιδίως όσον αφορά τον καθορισμό των FRL, αρκετές λογιστικές έννοιες μπορούν να βελτιστοποιηθούν και να απλουστευθούν. Με αυτόν τον τρόπο, μπορεί να μειωθεί το κόστος εφαρμογής και να βελτιωθεί η ενσωμάτωση του τομέα LULUCF στις γενικές εθνικές στρατηγικές για το κλίμα. Επιπλέον, τα συστήματα παρακολούθησης και υποβολής εκθέσεων πρέπει να αντικατοπτρίζουν καλύτερα τις κλιματικές επιδόσεις του τομέα.

1.4.3. *Αναμενόμενα αποτελέσματα και επιπτώσεις*

Να προσδιοριστούν τα αποτελέσματα που αναμένεται να έχει η πρόταση/πρωτοβουλία όσον αφορά τους/τις στοχευόμενους/-ες δικαιούχους/ομάδες.

Ο σημαντικότερος αντίκτυπος της αναθεώρησης θα είναι η αύξηση των απορροφήσεων LULUCF, προκειμένου να ενισχυθεί η συμβολή του τομέα στον πιο φιλόδοξο ενωσιακό στόχο για το κλίμα με ορίζοντα το 2030 που ανακοινώθηκε στο σχέδιο στόχου για το κλίμα (-55 %). Αυτό συνδέεται με τον πρώτο στόχο της παρούσας εκτίμησης επιπτώσεων, έναν κλιματικά ουδέτερο τομέα γης έως το 2035. Ο εν λόγω αντίκτυπος επηρεάζει τις αρχές των κρατών μελών, οι οποίες θα χρειαστεί να σχεδιάσουν φιλόδοξες πολιτικές γης για την επίτευξη αυτών των στόχων, και τους διαχειριστές γης (αγρότες, διαχειριστές δασών) που είναι οι τοπικοί παράγοντες· γενικότερα, οι εν λόγω επιπτώσεις επηρεάζουν όλους τους Ευρωπαίους και παγκόσμιους πολίτες, καθώς η δράση για το κλίμα συνιστά δημόσιο αγαθό που έχει διασυνοριακό χαρακτήρα.

1.4.4. *Δείκτες επιδόσεων*

Να προσδιοριστούν οι δείκτες για την παρακολούθηση της προόδου και των επιτευγμάτων.

Δείκτης αριθ. 1: επίπεδο μείωσης των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου στην ΕΕ το 2030 (καθαρός στόχος μείωσης 55 % σε σύγκριση με το 1990, όπως κατοχυρώθηκε στο ευρωπαϊκό νομοθέτημα για το κλίμα για τη θέσπιση πλαισίου με στόχο την επίτευξη κλιματικής ουδετερότητας).

Δείκτης αριθ. 2: επίπεδο απόρριψης αερίων του θερμοκηπίου στους τομείς LULUCF το 2030 (στόχος απόρριψης 3XXMtCO₂eq το 2030)

Δείκτης αριθ. 3: συνδυασμένος τομέας γης (τομείς LULUCF και γεωργίας χωρίς CO₂), στόχος κλιματικής ουδετερότητας το 2035.

Τα επίπεδα μείωσης των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου στην ΕΕ αναφέρονται στον κανονισμό (ΕΕ) 2018/1999 και σε άλλες δευτερεύουσες νομοθεσίες που σχετίζονται με την παρακολούθηση και την υποβολή εκθέσεων βάσει του κανονισμού LULUCF.

1.5. Αιτιολόγηση της πρότασης/πρωτοβουλίας

1.5.1. Βραχυπρόθεσμη ή μακροπρόθεσμη κάλυψη αναγκών, συμπεριλαμβανομένου λεπτομερούς χρονοδιαγράμματος για τη σταδιακή υλοποίηση της πρωτοβουλίας

Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για τη συμμόρφωση με τον παρόντα κανονισμό και η Επιτροπή πρόκειται να αναπτύξει τα σχετικά εκτελεστικά μέτρα. Συνεπώς, τα κράτη μέλη εφαρμόζουν πολιτικές και μέτρα και νομικές και διοικητικές διατάξεις που είναι απαραίτητες σε εθνικό επίπεδο για να συμμορφωθούν με την πρόταση.

Σε σχέση με αυτό, η Επιτροπή θα αναθεωρήσει και θα εγκρίνει περιορισμένο αριθμό δευτερογενών νομοθετικών πράξεων, συμπεριλαμβανομένης μιας συνολικής αναθεώρησης των δεδομένων απογραφής έως το 2025. Η αναθεώρηση —τόσο των τομέων LULUCF όσο και του ESR— θα συνδράμει την Επιτροπή να καθορίσει τον μέσο όρο των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου κάθε κράτους μέλους κατά τα έτη 2021, 2022 και 2023, να επικαιροποιήσει τη διαδρομή κατανομής των εκπομπών του 2030 και να αναθεωρήσει τις ετήσιες κατανομές για τα έτη 2026 έως το 2030.

Θα απαιτηθεί επίσης δευτερεύουσα νομοθεσία για τον καθορισμό λεπτομερών κανόνων που σχετίζονται με το LULUCF αναφορικά με το ενωσιακό μητρώο, καθώς και για την παρακολούθηση και την υποβολή εκθέσεων για τις εκπομπές και την επαλήθευση των εκθέσεων συμμόρφωσης. Η εφαρμογή θα απαιτήσει λεπτομερή ανάπτυξη του τομέα ΤΠ στο ενωσιακό μητρώο για την αντιμετώπιση νέου τύπου δικαιωμάτων που συνδέονται με την ευελιξία LULUCF-ESR και νέων φορέων εκμετάλλευσης (κράτη μέλη).

Επιπλέον, μετά την αλλαγή του μηχανισμού υποβολής εκθέσεων και συμμόρφωσης το 2026, η εφαρμογή θα απαιτήσει αναβαθμισμένη και ενισχυμένη παρακολούθηση χρησιμοποιώντας τον Ευρωπαϊκό Οργανισμό Περιβάλλοντος και τις σχετικές υπηρεσίες δεδομένων στο πλαίσιο του ενωσιακού προγράμματος γεωσκόπησης και παρακολούθησης της γης.

1.5.2. Προστιθέμενη αξία της ενωσιακής παρέμβασης (που μπορεί να προκύπτει από διάφορους παράγοντες, π.χ. οφέλη από τον συντονισμό, ασφάλεια δικαίου, μεγαλύτερη αποτελεσματικότητα ή συμπληρωματικότητα). Για τους σκοπούς του παρόντος σημείου «προστιθέμενη αξία της ενωσιακής παρέμβασης» είναι η αξία που απορρέει από την ενωσιακή παρέμβαση και η οποία προστίθεται στην αξία που θα είχε δημιουργηθεί αν τα κράτη μέλη ενεργούσαν μεμονωμένα.

Η κλιματική αλλαγή αποτελεί διασυννοριακό πρόβλημα και η δράση της ΕΕ μπορεί να συμπληρώσει και ενισχύσει αποτελεσματικά τις δράσεις σε εθνικό και σε τοπικό επίπεδο. Η αύξηση του στόχου του 2030 για τη μείωση των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου στην ΕΕ θα έχει αντίκτυπο σε πολλούς τομείς της ενωσιακής οικονομίας και, ως εκ τούτου, απαιτείται η ανάληψη συντονισμένης δράσης σε επίπεδο ΕΕ, η οποία έχει πολύ μεγαλύτερες πιθανότητες να οδηγήσει στον αναγκαίο μετασχηματισμό, λειτουργώντας ως ισχυρός μοχλός για οικονομικά αποδοτικές αλλαγές και ανοδική σύγκλιση.

Εκτός από την ικανότητά αποθήκευσης και παγίδευσης του άνθρακα, η γη παρέχει πολλά ακόμα σημαντικά προϊόντα και υπηρεσίες: ανεφοδιάζει τους τομείς της βιοοικονομίας με τρόφιμα, ζωοτροφές και πρώτες ύλες, παρέχει ενδιαιτήματα στη βιοποικιλότητα και πολλές οικοσυστημικές υπηρεσίες ζωτικής σημασίας για τη ζωή (π.χ. καθαρισμός νερού και αέρα) και μας προστατεύει από ορισμένες από τις συνέπειες της κλιματικής αλλαγής (π.χ. πλημμύρες και απερίημωση). Η

αλληλεξάρτηση μεταξύ αυτών των λειτουργιών και η ικανότητα του τομέα LULUCF να παγιδεύει τον άνθρακα από την ατμόσφαιρα απαιτεί μια ολοκληρωμένη προσέγγιση της δράσης για το κλίμα στον τομέα της γης, προκειμένου να βελτιστοποιηθεί ο καθορισμός χρήσεων γης και να προσδιοριστούν πρακτικές επωφελείς για όλους.

Επιπλέον, το δυναμικό αύξησης αφαιρέσεων άνθρακα βάσει εκτάσεων και τα παρεπόμενα έξοδα κατανομούνται άνισα μεταξύ των κρατών μελών. Ένας βασικός παράγοντας είναι η διαθέσιμη ζώνη δράσης για το κλίμα, η οποία εξαρτάται από τοπογραφικούς ή οικονομικούς παράγοντες. Επιπλέον, ο τύπος του εδάφους και χρήσης γης, σε συνδυασμό με άλλους παράγοντες και το γεωγραφικό πλάτος που σχετίζονται με το κλίμα, επηρεάζει όλες τις δυνατότητες ενίσχυσης της αφαίρεσης.

Ως εκ τούτου, ο κανονισμός LULUCF παρουσιάζει συνέργειες με πολλές άλλες πρωτοβουλίες της ενωσιακής πολιτικής που καλύπτουν δραστηριότητες που σχετίζονται με τη γη.

1.5.3. Διδάγματα από ανάλογες εμπειρίες του παρελθόντος

Ο κανονισμός LULUCF είναι ένα υπάρχον μέσο άσκησης πολιτικής της ΕΕ που εγκρίθηκε πρόσφατα το 2018. Ωστόσο, η Επιτροπή απέκτησε πολύτιμη εμπειρία από το 2013, όταν τέθηκε σε ισχύ η απόφαση 529/2013⁴⁶ και απαίτησε από τα κράτη μέλη να αναλάβουν την λογιστική καταγραφή υποκατάστατων για τη γη στα εδάφη τους.

Η παρούσα πρόταση βασίζεται στην πείρα από τις παρούσες δύο κανονιστικές πρωτοβουλίες, καθώς και στην ανακοίνωση για την ενίσχυση της ευρωπαϊκής κλιματικής φιλοδοξίας για το 2030, τη μακροπρόθεσμη στρατηγική για μια ευημερούσα, σύγχρονη, ανταγωνιστική και κλιματικά ουδέτερη οικονομία και άλλες σχετικές ευρωπαϊκές πρωτοβουλίες σχετικά με την Πράσινη Συμφωνία. Η πρωτοβουλία βασίζεται επίσης στη διαδικασία βάσει ολοκληρωμένων εθνικών σχεδίων για την ενέργεια και το κλίμα και στο πλαίσιο που περιλαμβάνεται στον κανονισμό για τη διακυβέρνηση της Ενεργειακής Ένωσης και της Δράσης για το Κλίμα.

1.5.4. Συμβατότητα με το πολυετές δημοσιονομικό πλαίσιο και ενδεχόμενες συνέργειες με άλλα κατάλληλα μέσα

Η παρούσα πρόταση αποτελεί μέρος της δέσμης προσαρμογής στον στόχο του 55 % για το κλίμα και την ενέργεια. Ο γενικός στόχος της δέσμης είναι η ευθυγράμμιση της ενωσιακής νομοθεσίας με το αυξημένο επίπεδο κλιματικής φιλοδοξίας της ΕΕ. Όλες οι πρωτοβουλίες της δέσμης είναι στενά αλληλένδετες και η καθεμία απ' αυτές εξαρτάται από το πώς έχουν σχεδιαστεί οι υπόλοιπες. Η παρούσα νομοθετική πρόταση συμπληρώνει και συνεχεται με τις προτάσεις της δέσμης.

Υπάρχουν επίσης ισχυρές διασυνδέσεις με άλλες πρωτοβουλίες της Επιτροπής για την προστασία και την ενίσχυση των αφαιρέσεων άνθρακα που βασίζονται στη φύση, τη βελτίωση της ανθεκτικότητας των δασών της ΕΕ στην κλιματική αλλαγή, την αποκατάσταση υποβαθμισμένων εδαφών και οικοσυστημάτων, την επανύγρανση υδροβιοτόπων και την προώθηση της βιοοικονομίας, συμπεριλαμβανομένης της χρήσης βιώσιμων προϊόντων υλοτομίας, με πλήρη σεβασμό στις αρχές της οικολογίας που προάγουν τη βιοποικιλότητα:

46

<http://data.europa.eu/eli/dec/2013/529/oj>

- α) Στρατηγική της ΕΕ για τη βιοποικιλότητα με ορίζοντα το 2030⁴⁷.
- β) Από το αγρόκτημα στο πιάτο - Μια στρατηγική για ένα δίκαιο, υγιές και φιλικό προς το περιβάλλον σύστημα τροφίμων⁴⁸.
- γ) Ενωσιακή δασική στρατηγική⁴⁹.
- δ) [Σχέδιο αποκατάστασης της φύσης της ΕΕ]⁵⁰.
- ε) Στρατηγική της ΕΕ για την προσαρμογή στην κλιματική αλλαγή⁵¹.
- στ) Στρατηγική της ΕΕ για τη μείωση των εκπομπών μεθανίου⁵².
- ζ) [Στρατηγική της ΕΕ για την προστασία του εδάφους⁵³].
- η) Βιώσιμη βιοοικονομία για την Ευρώπη⁵⁴.
- θ) Σχέδιο δράσης για την κυκλική οικονομία με στόχο μια πιο καθαρή και πιο ανταγωνιστική Ευρώπη⁵⁵.
- ι) Σχέδιο δράσης για μηδενική ρύπανση⁵⁶.
- ια) Μακροπρόθεσμο όραμα για τις αγροτικές περιοχές της ΕΕ⁵⁷.

Ο τομέας LULUCF συνδέεται με όλα τα οικοσυστήματα και τις οικονομικές δραστηριότητες με βάση τη γη και τις υπηρεσίες που παρέχει. Ως εκ τούτου, ο κανονισμός LULUCF παρουσιάζει συνέργειες με άλλες πολιτικές της ΕΕ που καλύπτουν δραστηριότητες που σχετίζονται με τη γη, κυρίως με την Κοινή Γεωργική Πολιτική⁵⁸ και την ενεργειακή πολιτική, ιδίως όσον αφορά την ενέργεια από ανανεώσιμες πηγές.

1.5.5. Αξιολόγηση των διάφορων διαθέσιμων επιλογών χρηματοδότησης, συμπεριλαμβανομένων των δυνατοτήτων ανακατανομής

—

⁴⁷ COM(2020) 380 final.
⁴⁸ COM/2020/381 final.
⁴⁹ [...]
⁵⁰ [...]
⁵¹ COM/2021/82 final.
⁵² COM/2020/663 final.
⁵³ [...]
⁵⁴ COM/2018/673 final
⁵⁵ COM/2020/98 final.
⁵⁶ COM/2021/400 final.
⁵⁷ COM/2021/[345] final.
⁵⁸ COM/2018/392 final.

1.6. Διάρκεια και δημοσιονομικές επιπτώσεις της πρότασης/πρωτοβουλίας

☐ περιορισμένη διάρκεια

☐ με ισχύ από [HH/MM]EEEE έως [HH/MM]EEEE

☐ Δημοσιονομικές επιπτώσεις από το EEEE έως το EEEE για πιστώσεις αναλήψεων υποχρεώσεων και από το EEEE έως το EEEE για πιστώσεις πληρωμών.

✓ απεριόριστη διάρκεια

✓ Περίοδος σταδιακής εφαρμογής από το 2023 μέχρι το 2024,

✓ και στη συνέχεια πλήρης εφαρμογή.

1.7. Προβλεπόμενοι τρόποι διαχείρισης⁵⁹

✓ Άμεση διαχείριση από την Επιτροπή

✓ από τις υπηρεσίες της, συμπεριλαμβανομένου του προσωπικού της στις αντιπροσωπείες της Ένωσης

☐ από τους εκτελεστικούς οργανισμούς

☐ Επιμερισμένη διαχείριση με τα κράτη μέλη

☐ Έμμεση διαχείριση με ανάθεση καθηκόντων εκτέλεσης του προϋπολογισμού:

☐ σε τρίτες χώρες ή οργανισμούς που αυτές έχουν ορίσει·

☐ σε διεθνείς οργανισμούς και στις οργανώσεις τους (να προσδιοριστούν)·

☐ στην ΕΤΕπ και στο Ευρωπαϊκό Ταμείο Επενδύσεων·

✓ στους οργανισμούς που αναφέρονται στα άρθρα 70 και 71 του δημοσιονομικού κανονισμού·

☐ σε οργανισμούς δημοσίου δικαίου·

☐ σε οργανισμούς που διέπονται από ιδιωτικό δίκαιο και έχουν αποστολή δημόσιας υπηρεσίας, στον βαθμό που παρέχουν επαρκείς οικονομικές εγγυήσεις·

☐ σε οργανισμούς που διέπονται από το ιδιωτικό δίκαιο κράτους μέλους, στους οποίους έχει ανατεθεί η εκτέλεση σύμπραξης δημόσιου και ιδιωτικού τομέα και οι οποίοι παρέχουν επαρκείς οικονομικές εγγυήσεις·

☐ σε πρόσωπα επιφορτισμένα με την εκτέλεση συγκεκριμένων δράσεων στην ΚΕΠΠΑ βάσει του τίτλου V της ΣΕΕ και τα οποία προσδιορίζονται στην αντίστοιχη βασική πράξη.

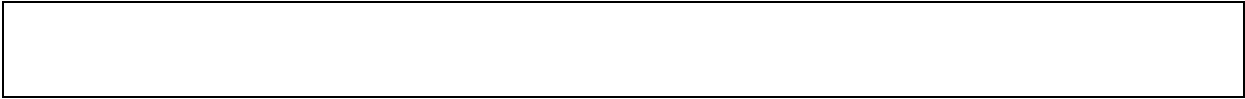
Αν αναφέρονται περισσότεροι του ενός τρόποι διαχείρισης, να διευκρινιστούν στο τμήμα «Παρατηρήσεις».

Παρατηρήσεις

Όπως έχει ήδη περιληφθεί στο άρθρο 14 παράγραφος 4 του ισχύοντος κανονισμού, η βοήθεια για τον έλεγχο των αποθεμάτων και τη συμμόρφωση παρέχεται από τον ΕΟΠ.

⁵⁹

Οι λεπτομέρειες σχετικά με τους τρόπους διαχείρισης, καθώς και οι παραπομπές στον δημοσιονομικό κανονισμό είναι διαθέσιμες στον ιστότοπο BudgWeb: <https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/EL/man/budgmanag/Pages/budgmanag.aspx>

2. ΜΕΤΡΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ

2.1. Κανόνες παρακολούθησης και υποβολής εκθέσεων

Να προσδιοριστούν η συχνότητα και οι όροι.

Η Επιτροπή θα συνεχίσει να παρακολουθεί και να αξιολογεί την πρόοδο στην εφαρμογή του κανονισμού LULUC, ο οποίος απαιτεί από τα κράτη μέλη να υποβάλλουν στην Επιτροπή ετήσια έκθεση σχετικά με τις εκπομπές, τις πολιτικές και τα μέτρα απόρριψης. Τα δεδομένα από μετρήσεις, εκθέσεις και επαλήθευση που λαμβάνονται μέσω της ρύθμισης του ή των τομέων από τον ΕΟΠ θα αποτελέσουν τη βασική πηγή πληροφοριών για την Επιτροπή αναφορικά με την αξιολόγηση της προόδου στους σχετικούς τομείς.

Τέλος, η Επιτροπή διεξάγει τακτικά μελέτες για διάφορες σχετικές πτυχές της πολιτικής της ΕΕ για την αλλαγή του κλίματος.

2.2. Συστήματα διαχείρισης και ελέγχου

2.2.1. Αιτιολόγηση των τρόπων διαχείρισης, των μηχανισμών εκτέλεσης της χρηματοδότησης, των όρων πληρωμής και της προτεινόμενης στρατηγικής ελέγχου

Άνευ αντικειμένου — Η πρόταση δεν υλοποιεί χρηματοδοτικό πρόγραμμα, αλλά σχεδιάζει μακροπρόθεσμη πολιτική. Οι τρόποι διαχείρισης, οι μηχανισμοί υλοποίησης χρηματοδότησης, οι τρόποι πληρωμής και οι στρατηγικές ελέγχων δεν έχουν εφαρμογή όσον αφορά τα ποσοστά σφάλματος. Για την υλοποίηση της παρούσας πρότασης θα χρειαστεί ανακατανομή ανθρώπινων πόρων εντός της Επιτροπής. Προβλέπονται κατάλληλες διαδικασίες σχετικά.

2.2.2. Πληροφορίες σχετικά με τους κινδύνους που έχουν εντοπιστεί και τα συστήματα εσωτερικού ελέγχου που έχουν δημιουργηθεί για τον μετριασμό τους

2.2.3. Εκτίμηση και αιτιολόγηση της οικονομικής αποδοτικότητας των ελέγχων (λόγος του κόστους του ελέγχου προς την αξία των σχετικών κονδυλίων που αποτελούν αντικείμενο διαχείρισης) και αξιολόγηση του εκτιμώμενου επιπέδου κινδύνου σφάλματος (κατά την πληρωμή και κατά το κλείσιμο)

Η παρούσα πρωτοβουλία δεν συνεπάγεται σημαντικούς νέους ελέγχους/κινδύνους που δεν καλύπτονται από υφιστάμενο πλαίσιο εσωτερικού ελέγχου. Δεν προβλέπονται ειδικά μέτρα πέραν της εφαρμογής του δημοσιονομικού κανονισμού.

2.3. Μέτρα για την πρόληψη περιπτώσεων απάτης και παρατυπίας

Να προσδιοριστούν τα ισχύοντα ή τα προβλεπόμενα μέτρα πρόληψης και προστασίας, π.χ. στη στρατηγική για την καταπολέμηση της απάτης.

3. ΕΚΤΙΜΩΜΕΝΕΣ ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΕΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ/ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑΣ

3.1. Τομείς του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου και γραμμές δαπανών του προϋπολογισμού που επηρεάζονται

- Υφιστάμενες γραμμές του προϋπολογισμού

Κατά σειρά τομέων του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου και γραμμών του προϋπολογισμού.

Τομέας του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου	Γραμμή του προϋπολογισμού	Είδος	Συμμετοχή			
	Αριθμός	ΔΠ/ΜΔΠ[1]	χωρών ΕΖΕΣ[2]	υποψηφίων για ένταξη χωρών[3]	τρίτων χωρών	κατά την έννοια του άρθρου 21 παράγραφος 2 στοιχείο β) του δημοσιονομικού κανονισμού
3	09 01 01 01	ΜΔΠ	ΝΑΙ	ΟΧΙ	ΟΧΙ	ΟΧΙ
3	09 02 03	ΜΔΠ	ΝΑΙ	ΟΧΙ	ΟΧΙ	ΟΧΙ
3	09 10 02	ΜΔΠ	ΝΑΙ	ΝΑΙ	ΝΑΙ	ΟΧΙ
7	20 01 02 01	ΜΔΠ	ΟΧΙ	ΟΧΙ	ΟΧΙ	ΟΧΙ
7	20 02 06 01	ΜΔΠ	ΟΧΙ	ΟΧΙ	ΟΧΙ	ΟΧΙ
7	20 02 06 02	ΜΔΠ	ΟΧΙ	ΟΧΙ	ΟΧΙ	ΟΧΙ
7	20 02 06 03	ΜΔΠ	ΟΧΙ	ΟΧΙ	ΟΧΙ	ΟΧΙ

- Νέες γραμμές του προϋπολογισμού, των οποίων έχει ζητηθεί η δημιουργία: Άνευ αντικειμένου.

3.2. Εκτιμώμενες δημοσιονομικές επιπτώσεις της πρότασης στις πιστώσεις

3.2.1. Συνοπτική παρουσίαση των εκτιμώμενων επιπτώσεων στις επιχειρησιακές πιστώσεις

- ☐ Η πρόταση/πρωτοβουλία δεν συνεπάγεται τη χρησιμοποίηση επιχειρησιακών πιστώσεων
- ☒ Η πρόταση/πρωτοβουλία συνεπάγεται τη χρησιμοποίηση επιχειρησιακών πιστώσεων, όπως εξηγείται κατωτέρω.

σε εκατ. EUR (με τρία δεκαδικά ψηφία)

Τομέας του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου			3	«Φυσικοί πόροι και περιβάλλον»				
067			2023	2024	2025	2026	2027	ΣΥΝΟΛΟ
Επιχειρησιακές πιστώσεις								
09 02 03	Αναλήψεις υποχρεώσεων	(1)	1,000	1,000	3,000		2,000	7,000
	Πληρωμές	(2)		0,400	1,000	1,800	1,800	5,000
Πιστώσεις διοικητικού χαρακτήρα χρηματοδοτούμενες από το κονδύλιο ειδικών προγραμμάτων								
09 01 01 01		(3)			0,192	0,042	0,067	0,301
ΣΥΝΟΛΟ πιστώσεων για τη ΓΔ CLIMA	Αναλήψεις υποχρεώσεων	= 1 + 3	1,000	1,000	3,192	0,042	2,067	7,301
	Πληρωμές	= 2 + 3	–	0,400	1,192	1,842	1,867	5,301
ΣΥΝΟΛΟ επιχειρησιακών πιστώσεων	Αναλήψεις υποχρεώσεων	(4)	1,000	1,000	3,192	0,042	2,067	7,301
	Πληρωμές	(5)		0,400	1,192	1,842	1,867	5,301
ΣΥΝΟΛΟ πιστώσεων διοικητικού χαρακτήρα χρηματοδοτούμενων από το κονδύλιο ειδικών προγραμμάτων		(6)						
ΣΥΝΟΛΟ πιστώσεων του ΤΟΜΕΑ 3 του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου	Αναλήψεις υποχρεώσεων	= 4+ 6	1,000	1,000	3,192	0,042	2,067	7,301
	Πληρωμές	= 5+ 6	–	0,400	1,192	1,842	1,867	5,301

Τομέας του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου	7	«Διοικητικές δαπάνες»
--	---	-----------------------

Αυτό το τμήμα πρέπει να συμπληρωθεί με «στοιχεία διοικητικού χαρακτήρα του προϋπολογισμού» τα οποία θα εισαχθούν, καταρχάς, στο παράρτημα του νομοθετικού δημοσιονομικού δελτίου (παράρτημα V του εσωτερικού κανονισμού), που τηλεφορτώνεται στο DECIDE για διυπηρεσιακή διαβούλευση.

σε εκατ. EUR (με τρία δεκαδικά ψηφία)

		2023	2024	2025	2026	2027	ΣΥΝΟΛΟ
ΓΔ: CLIMA							
Ανθρώπινο δυναμικό		0,608	0,608	0,760	0,760	0,912	3,648
Λοιπές διοικητικές δαπάνες		0,055	0,107	0,107	–	–	0,269
ΣΥΝΟΛΟ ΓΔ CLIMA	Πιστώσεις	0,663	0,715	0,867	0,760	0,912	3,917
ΣΥΝΟΛΟ πιστώσεων του ΤΟΜΕΑ 7 του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου		0,663	0,715	0,867	0,760	0,912	3,917
		(Σύνολο αναλήψεων υποχρεώσεων = Σύνολο πληρωμών)					

		2023	2024	2025	2026	2027	ΣΥΝΟΛΟ
ΣΥΝΟΛΟ πιστώσεων των ΤΟΜΕΩΝ 1 έως 7 του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου *	Αναλήψεις υποχρεώσεων	1,663	1,715	4,059	0,802	2,979	11,218
	Πληρωμές	0,663	1,115	2,059	2,602	2,779	9,218

3.2.2. *Εκτιμώμενο αποτέλεσμα που χρηματοδοτείται με επιχειρησιακές πιστώσεις*

Πιστώσεις αναλήψεων υποχρεώσεων σε εκατ. EUR (με τρία δεκαδικά ψηφία)

Να προσδιοριστούν οι στόχοι και τα αποτελέσματα ↓			2023		2024		2025		2026		2027						ΣΥΝΟΛΟ	
	ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ																	
	Είδος 60	Μέσο κόστος	Αριθμός	Κόστος	Αριθμός	Κόστος	Αριθμός	Κόστος	Αριθμός	Κόστος	Αριθμός	Κόστος	Αριθμός	Κόστος	Αριθμός	Κόστος	Συνολι κός αριθ.	Συνολικό κόστος
ΕΙΔΙΚΟΣ ΣΤΟΧΟΣ αριθ. 1 ⁶¹ ...																		
— Επικαιροποίηση και λειτουργία μητρώου				0,000		0,000		0,192		0,042		0,067						0,301
— Κάλυψη μελετών				0,300		0,300		0,300										0,900
Μερικό σύνολο για τον ειδικό στόχο αριθ. 1																		1,201
ΕΙΔΙΚΟΣ ΣΤΟΧΟΣ αριθ. 2 ...																		
— Δίκαιη εφαρμογή				0,300		0,300		2,300				2,000						4,900
Μερικό σύνολο για τον ειδικό στόχο αριθ. 2																		
ΕΙΔΙΚΟΣ ΣΤΟΧΟΣ αριθ. 3 ...																		

⁶⁰ Τα αποτελέσματα είναι τα προϊόντα και οι υπηρεσίες που θα παρασχεθούν (π.χ.: αριθμός ανταλλαγών φοιτητών που θα χρηματοδοτηθούν, αριθμός χλμ. οδών που θα κατασκευαστούν κ.λπ.).

⁶¹ Όπως περιγράφεται στο σημείο 1.4.2. «Ειδικοί στόχοι ...»

— Απλούστευση				0,400		0,400		0,400										1,200
Μερικό σύνολο για τον ειδικό στόχο αριθ. 3																		
ΣΥΝΟΛΑ				1,000		1,000		3,192		0,042		2,067						7,301

3.2.3. Συνοπτική παρουσίαση των εκτιμώμενων επιπτώσεων στις διοικητικές πιστώσεις

- ☐ Η πρόταση/πρωτοβουλία δεν συνεπάγεται τη χρησιμοποίηση πιστώσεων διοικητικού χαρακτήρα.
- ☒ Η πρόταση/πρωτοβουλία συνεπάγεται τη χρησιμοποίηση πιστώσεων διοικητικού χαρακτήρα, όπως εξηγείται κατωτέρω:

σε εκατ. EUR (με τρία δεκαδικά ψηφία)

	2023	2024	2025	2026	2027	ΣΥΝΟΛΟ
TOMEA 7 του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου						
Ανθρώπινοι πόροι	0,608	0,608	0,760	0,760	0,912	3,648
Άλλες διοικητικές δαπάνες	0,055	0,107	0,107	–	–	0,269
Υποσύνολο του TOMEA 7 του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου	0,663	0,715	0,867	0,760	0,912	3,917
εκτός του TOMEA 7 του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου						
Ανθρώπινοι πόροι	–	–	–	–	–	–
Άλλες δαπάνες διοικητικού χαρακτήρα	–	–	0,192	0,042	0,067	0,301
Υποσύνολο εκτός του TOMEA 7 του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου	–	–	0,192	0,042	0,067	0,301
ΣΥΝΟΛΟ	0,663	0,715	1,059	0,802	0,979	4,218

Οι απαιτούμενες πιστώσεις για ανθρώπινους πόρους και άλλες δαπάνες διοικητικού χαρακτήρα θα καλυφθούν από τις πιστώσεις της ΓΔ που έχουν ήδη διατεθεί για τη διαχείριση της δράσης και/ή έχουν ανακατανεμηθεί στο εσωτερικό της ΓΔ, οι οποίες θα συμπληρωθούν, αν χρειαστεί, με τυχόν πρόσθετα κονδύλια που μπορεί να χορηγηθούν στην αρμόδια για τη διαχείριση ΓΔ στο πλαίσιο της ετήσιας διαδικασίας κατανομής και λαμβανομένων υπόψη των υφιστάμενων δημοσιονομικών περιορισμών.

3.2.3.1. Εκτιμώμενες ανάγκες σε ανθρώπινους πόρους

- ☐ Η πρόταση/πρωτοβουλία δεν συνεπάγεται τη χρησιμοποίηση ανθρώπινων πόρων.
- ☒ Η πρόταση/πρωτοβουλία συνεπάγεται τη χρησιμοποίηση ανθρώπινων πόρων, όπως εξηγείται κατωτέρω:

Εκτίμηση η οποία πρέπει να εκφράζεται σε μονάδες ισοδυνάμων πλήρους απασχόλησης

	2023	2024	2025	2026	2027
Θέσεις απασχόλησης του πίνακα προσωπικού (θέσεις μόνιμων και έκτακτων υπαλλήλων)					
20 01 02 01 (στην έδρα και στις αντιπροσωπείες της Επιτροπής)	4	4	5	5	6
20 01 02 03 (στις αντιπροσωπείες της ΕΕ)					
01 01 01 01 (έμμεση έρευνα)					
01 01 01 11 (άμεση έρευνα)					
Άλλες γραμμές του προϋπολογισμού (να προσδιοριστούν)					
Εξωτερικό προσωπικό (σε μονάδα ισοδυνάμου πλήρους απασχόλησης: FTE)[1]					
20 02 01 (AC, END, INT από το συνολικό κονδύλιο)					
20 02 03 (AC, AL, END, INT και JPD στις αντιπροσωπείες της ΕΕ)					
XX 01 xx yy zz [2]	— στην έδρα				
	— στις αντιπροσωπείες της ΕΕ				
01 01 01 02 (AC, END, INT – έμμεση έρευνα)					
01 01 01 12 (AC, END, INT – άμεση έρευνα)					
Άλλες γραμμές του προϋπολογισμού (να προσδιοριστούν)					
ΣΥΝΟΛΟ	4	4	5	5	6

Οι ανάγκες σε ανθρώπινους πόρους θα καλυφθούν από το προσωπικό της ΓΔ που έχει ήδη διατεθεί για τη διαχείριση της δράσης και/ή έχει ανακαταταχισθεί στο εσωτερικό της ΓΔ, το οποίο θα συμπληρωθεί, αν χρειαστεί, με τυχόν πρόσθετους πόρους που μπορεί να διατεθούν στην αρμόδια για τη διαχείριση ΓΔ στο πλαίσιο της ετήσιας διαδικασίας κατανομής και λαμβανομένων υπόψη των υφιστάμενων δημοσιονομικών περιορισμών.

Περιγραφή των προς εκτέλεση καθηκόντων:

Μόνιμοι και έκτακτοι υπάλληλοι	Απαιτούνται πρόσθετοι πόροι ανθρώπινου δυναμικού για: — τη σύνταξη νομικών κειμένων και έγκριση τροποποιήσεων του παράγωγου δικαίου που καθορίζουν λεπτομερείς κανόνες εφαρμογής για τους πλειστηριασμούς· το ενωσιακό μητρώο· την παρακολούθηση και την υποβολή εκθέσεων· την επαλήθευση των εκθέσεων· — Καθήκοντα υλοποίησης που σχετίζονται με την επέκταση του τομέα της γης για τη συμπερίληψη γεωργικών εκπομπών δίχως CO₂· — Παρακολούθηση της επικαιροποιημένης και ενισχυμένης εφαρμογής των υποχρεώσεων παρακολούθησης, υποβολής εκθέσεων και επαλήθευσης· — Εποπτεία της εργασίας από τον ΕΟΠ — Επιχειρησιακή ανάλυση για προσαρμογές ΤΠ και επακόλουθος χειρισμός των νέων στοιχείων στο ενωσιακό μητρώο. Υποχρεώσεις πληροφοριών ασφάλισης και γνωστοποίησης.
--------------------------------	---

	Διαχείριση των σχέσεων με την πελατεία και συντονισμός νέων πόρων του Γραφείου Υπηρεσιών.
Εξωτερικό προσωπικό	

3.2.4. Συμβατότητα με το ισχύον πολυετές δημοσιονομικό πλαίσιο

Η πρόταση/πρωτοβουλία:

- ☒ μπορεί να χρηματοδοτηθεί εξ ολοκλήρου με ανακατανομή εντός του οικείου τομέα του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου (ΠΔΠ).

ότι οι δαπάνες θα πραγματοποιηθούν εντός του προγράμματος LIFE

- ☐ συνεπάγεται τη χρησιμοποίηση του αδιάθετου περιθωρίου στο πλαίσιο του αντίστοιχου τομέα του ΠΔΠ και/ή τη χρήση ειδικών μηχανισμών, όπως ορίζεται στον κανονισμό για το ΠΔΠ.

Να εξηγηθούν οι απαιτούμενες ενέργειες και να προσδιοριστούν οι σχετικοί τομείς και οι σχετικές γραμμές του προϋπολογισμού, τα αντίστοιχα ποσά και οι μηχανισμοί που προτείνεται να χρησιμοποιηθούν.

- ☐ συνεπάγεται την αναθεώρηση του ΠΔΠ.

Να εξηγηθούν οι απαιτούμενες ενέργειες και να προσδιοριστούν οι σχετικοί τομείς και οι σχετικές γραμμές του προϋπολογισμού, καθώς και τα αντίστοιχα ποσά.

3.2.5. Συμμετοχή τρίτων στη χρηματοδότηση

Η πρόταση/πρωτοβουλία:

- ☒ δεν προβλέπει συγχρηματοδότηση από τρίτους
- ☐ προβλέπει τη συγχρηματοδότηση από τρίτους που εκτιμάται παρακάτω:

Πιστώσεις σε εκατ. EUR (με τρία δεκαδικά ψηφία)

	2023	2024	2025	2026	2027	Σύνολο
Προσδιορισμός του φορέα συγχρηματοδότησης						
ΣΥΝΟΛΟ συγχρηματοδοτούμενων πιστώσεων						

3.3. Εκτιμώμενες επιπτώσεις στα έσοδα

- ✓ Η πρόταση/πρωτοβουλία δεν έχει δημοσιονομικές επιπτώσεις στα έσοδα.
- ☐ Η πρόταση/πρωτοβουλία έχει τις δημοσιονομικές επιπτώσεις που περιγράφονται κατωτέρω:
 - ☐ στους ιδίους πόρους
 - ☐ στα λοιπά έσοδα
 - να αναφερθεί αν τα έσοδα προορίζονται για γραμμές δαπανών ☐

σε εκατ. EUR (με τρία δεκαδικά ψηφία)

Γραμμή εσόδων του προϋπολογισμού:	Διαθέσιμες πιστώσεις για το τρέχον οικονομικό έτος	Επιπτώσεις της πρότασης/πρωτοβουλίας ⁶²					Να εγγραφούν όσα έτη απαιτούνται, ώστε να εμφανίζεται η διάρκεια των επιπτώσεων (βλ. σημείο 1.6)	
		2023	2024	2025	2026			
Άρθρο								

Ως προς τα έσοδα «για ειδικό προορισμό», να προσδιοριστούν οι γραμμές δαπανών του προϋπολογισμού που επηρεάζονται.

[...]

Άλλες παρατηρήσεις (π.χ. μέθοδος/τύπος για τον υπολογισμό των επιπτώσεων στα έσοδα ή τυχόν άλλες πληροφορίες).

[...]

⁶² Όσον αφορά τους παραδοσιακούς ιδίους πόρους (δασμούς, εισφορές ζάχαρης), τα αναγραφόμενα ποσά πρέπει να είναι καθαρά ποσά, δηλ. τα ακαθάριστα ποσά μετά την αφαίρεση του 20 % για έξοδα είσπραξης.

Περιεχόμενο

1.	ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ/ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑΣ	60
1.1.	Ονομασία της πρότασης/πρωτοβουλίας.....	60
1.2.	Σχετικός/-οί τομέας/-είς πολιτικής.....	60
1.3.	Η πρόταση αφορά	60
1.4.	Στόχοι.....	60
1.4.1.	Γενικοί στόχοι	60
1.4.2.	Ειδικοί στόχοι	60
1.4.3.	Αναμενόμενα αποτελέσματα και επιπτώσεις.....	63
1.4.4.	Δείκτες επιδόσεων.....	63
1.5.	Αιτιολόγηση της πρότασης/πρωτοβουλίας	63
1.5.1.	Βραχυπρόθεσμη ή μακροπρόθεσμη κάλυψη αναγκών, συμπεριλαμβανομένου λεπτομερούς χρονοδιαγράμματος για τη σταδιακή υλοποίηση της πρωτοβουλίας	63
1.5.2.	Προστιθέμενη αξία της ενωσιακής παρέμβασης (που μπορεί να προκύπτει από διάφορους παράγοντες, π.χ. οφέλη από τον συντονισμό, ασφάλεια δικαίου, μεγαλύτερη αποτελεσματικότητα ή συμπληρωματικότητα). Για τους σκοπούς του παρόντος σημείου «προστιθέμενη αξία της ενωσιακής παρέμβασης» είναι η αξία που απορρέει από την ενωσιακή παρέμβαση και η οποία προστίθεται στην αξία που θα είχε δημιουργηθεί αν τα κράτη μέλη ενεργούσαν μεμονωμένα.....	64
1.5.3.	Διδάγματα από ανάλογες εμπειρίες του παρελθόντος	65
1.5.4.	Συμβατότητα με το πολυετές δημοσιονομικό πλαίσιο και ενδεχόμενες συνέργειες με άλλα κατάλληλα μέσα.....	65
1.5.5.	Αξιολόγηση των διάφορων διαθέσιμων επιλογών χρηματοδότησης, συμπεριλαμβανομένων των δυνατοτήτων ανακατανομής	66
1.6.	Διάρκεια και δημοσιονομικές επιπτώσεις της πρότασης/πρωτοβουλίας.....	68
1.7.	Προβλεπόμενοι τρόποι διαχείρισης	68
2.	ΜΕΤΡΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ.....	69
2.1.	Κανόνες παρακολούθησης και υποβολής εκθέσεων	69
2.2.	Συστήματα διαχείρισης και ελέγχου	69
2.2.1.	Αιτιολόγηση των τρόπων διαχείρισης, των μηχανισμών εκτέλεσης της χρηματοδότησης, των όρων πληρωμής και της προτεινόμενης στρατηγικής ελέγχου	69
2.2.2.	Πληροφορίες σχετικά με τους κινδύνους που έχουν εντοπιστεί και τα συστήματα εσωτερικού ελέγχου που έχουν δημιουργηθεί για τον μετριασμό τους	69
2.2.3.	Εκτίμηση και αιτιολόγηση της οικονομικής αποδοτικότητας των ελέγχων (λόγος του κόστους του ελέγχου προς την αξία των σχετικών κονδυλίων που αποτελούν αντικείμενο διαχείρισης) και αξιολόγηση του εκτιμώμενου επιπέδου κινδύνου σφάλματος (κατά την πληρωμή και κατά το κλείσιμο).....	69

2.3.	Μέτρα για την πρόληψη περιπτώσεων απάτης και παρατυπίας	70
3.	ΕΚΤΙΜΩΜΕΝΕΣ ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΕΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ/ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑΣ	70
3.1.	Τομείς του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου και γραμμές δαπανών του προϋπολογισμού που επηρεάζονται	70
3.2.	Εκτιμώμενες επιπτώσεις στις δαπάνες	71
3.2.1.	Συνοπτική παρουσίαση των εκτιμώμενων επιπτώσεων στις δαπάνες	71
3.2.2.	Εκτιμώμενες επιπτώσεις στις πιστώσεις [του οργανισμού]	73
3.2.3.	Εκτιμώμενες επιπτώσεις στους ανθρώπινους πόρους [του οργανισμού]	75
3.2.4.	Συμβατότητα με το ισχύον πολυετές δημοσιονομικό πλαίσιο	78
3.2.5.	Συμμετοχή τρίτων στη χρηματοδότηση	78
3.3.	Εκτιμώμενες επιπτώσεις στα έσοδα	79

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟ ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ «ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΙ»

1. ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ/ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑΣ

1.1. Ονομασία της πρότασης/πρωτοβουλίας

Πρόταση κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) 2018/841 σχετικά με τη συμπερίληψη των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου και των απορροφήσεων από δραστηριότητες χρήσης γης, αλλαγής χρήσεων γης και δασοπονίας στο πλαίσιο για το κλίμα και την ενέργεια έως το 2030 [...]

1.2. Σχετικός/-οί τομέας/-είς πολιτικής

Δράση για το Κλίμα

Τομέας 3 Φυσικοί πόροι και περιβάλλον Τίτλος 9 — Περιβάλλον και δράση για το κλίμα (ΠΔΠ 2021/27)

1.3. Η πρόταση αφορά

☐ νέα δράση

☐ νέα δράση έπειτα από δοκιμαστικό σχέδιο/προπαρασκευαστική ενέργεια⁶³

✓ την παράταση υφιστάμενης δράσης

☐ συγχώνευση μίας ή περισσότερων δράσεων προς άλλη/νέα δράση

1.4. Στόχοι

1.4.1. Γενικοί στόχοι

Τροποποίηση του κανονισμού LULUCF 2018/841 με τρόπο ανάλογο με την κλιματική φιλοδοξία του 2030 για επίτευξη τουλάχιστον 55 % μείωσης καθαρών εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου έως το 2030 κάτω από τα επίπεδα του 1990 και με σταδιακή και ισορροπημένη πορεία προς την κλιματική ουδετερότητα έως το 2050, με οικονομικά αποδοτικό και συνεκτικό τρόπο, λαμβάνοντας υπόψη την ανάγκη για δίκαιη μετάβαση και την ανάγκη συνεισφοράς όλων των τομέων στις προσπάθειες της ΕΕ για το κλίμα.

1.4.2. Ειδικοί στόχοι

Ειδικός στόχος αριθ. 1

Κλιματικά ουδέτερος τομέας γης έως το 2035: Η ανακοίνωση της Επιτροπής του 2018 «Καθαρός πλανήτης για όλους»⁴⁰ καθιστά σαφές ότι είναι απαραίτητες σημαντικές αυξήσεις στην αφαίρεση του διοξειδίου του άνθρακα, προκειμένου να επιτευχθεί κλιματική ουδετερότητα το 2050. Έτσι, προκειμένου να επιτευχθεί ο στόχος για κλιματική ουδετερότητα το 2050, η ΕΕ πρέπει να αντιστρέψει την πρόσφατη μείωση των απορροφήσεων χερσαίας προέλευσης και να ξεκινήσει την εφαρμογή δράσεων για την αύξηση των απορροφήσεων ήδη

⁶³

Όπως αναφέρεται στο άρθρο 58 παράγραφος 2 στοιχείο α) ή β) του δημοσιονομικού κανονισμού.

αυτή τη δεκαετία, προκειμένου να ληφθεί υπόψη η μεγάλη περίοδος που απαιτείται για τον μετριασμό της κλιματικής αλλαγής στη γη.

Στόχος του ΕΟΠ: Επιπρόσθετοι ποιοτικοί έλεγχοι για τη γεωργία και τα αποθέματα εκπομπών LULUCF, συμπεριλαμβανομένων των ελέγχων συνέπειας μεταξύ των δεδομένων απογραφής αερίων θερμοκηπίου της ΕΕ και των κρατών μελών και των προγραμμάτων πιστοποίησης άνθρακα.

Δράσεις:

με υψηλότερες προσδοκίες σχετικά με τις μεθόδους που θα χρησιμοποιηθούν από τα κράτη μέλη, οι πληροφορίες που θα ελεγχθούν ως προς την ποιότητα κατά τη διάρκεια των αρχικών ελέγχων αποθέματος LULUCF θα αυξηθούν, ενώ το χρονικό πλαίσιο για τη διενέργεια αυτών των ελέγχων θα παραμείνει το ίδιο.

Θα πρέπει να διασφαλιστεί η συνέπεια μεταξύ των δεδομένων απογραφής των αερίων του θερμοκηπίου των κρατών μελών και των πληροφοριών πιστοποίησης άνθρακα σε επίπεδο γεωργικής εκμετάλλευσης (σε περίπτωση που εγκριθεί η νομοθεσία).

Από το 2024: ολοκλήρωση της διαδικασίας QA/QC του τομέα γεωργίας χωρίς CO₂, έτσι ώστε να μπορεί να διενεργηθεί συνεπής έλεγχος των δεδομένων απογραφής γεωργικών εκπομπών και εκπομπών LULUCF, στο πλαίσιο της προετοιμασίας για συνδυασμένη εφαρμογή στον τομέα της γης.

Ειδικός στόχος αριθ. 2

Ένα δίκαιο, ευέλικτο και ολοκληρωμένο πλαίσιο πολιτικής για το κλίμα για τον τομέα της γης: καθώς οι ευκαιρίες για αύξηση της αφαίρεσης του διοξειδίου του άνθρακα κατανέμονται άνισα σε όλα τα κράτη μέλη και η πολυλειτουργικότητα της γης δημιουργεί συνέργειες και αντισταθμίσεις, η αναθεώρηση του κανονισμού LULUCF θα πρέπει να εξασφαλίσει ένα δίκαιο, ευέλικτο και ολοκληρωμένο πλαίσιο πολιτικής.

Στόχος του ΕΟΠ: υποστήριξη ολοκληρωμένης ανασκόπησης των αποθεμάτων εκπομπών στους κλάδους γεωργίας και LULUCF

Δράσεις: ρύθμιση και δράση ως γραμματεία αναθεώρησης για διεξαγωγή μιας ολοκληρωμένης ανασκόπησης του τομέα γεωργίας και LULUCF μαζί με τους συμβεβλημένους αναθεωρητές τόσο για τους στόχους συμμόρφωσης (2025) όσο και για τον έλεγχο των στόχων συμμόρφωσης (2027 και 2032).

Ειδικός στόχος αριθ. 3

Απλούστευση των κανονισμών LULUCF: οι τρέχοντες κανονισμοί LULUCF είναι συχνά περίπλοκοι και δεν χρειάζονται πλέον, δεδομένης της νέας διατύπωσης του στόχου -55 %· με βάση τα διδάγματα που αντλήθηκαν, ιδίως όσον αφορά τον καθορισμό των FRL, αρκετές λογιστικές έννοιες μπορούν να βελτιστοποιηθούν και να απλουστευθούν. Με τον αναθεωρημένο κανονισμό LULUCF που εφαρμόζει μεθοδολογίες υψηλότερης βαθμίδας για τα κράτη μέλη, και ιδίως για τη καλύτερη διάκριση διαφορετικών τύπων χερσαίων εκτάσεων σε εκτάσεις με υψηλά αποθέματα άνθρακα, ζώνες υπό προστασία και ζώνες υπό κίνδυνο κλιματικής αλλαγής, πρέπει να προκύψουν πρόσθετα γεωγραφικά δεδομένα για τη στήριξη των κρατών μελών. Με αυτόν τον τρόπο, μπορεί να μειωθεί το κόστος εφαρμογής και να βελτιωθεί η ενσωμάτωση του τομέα LULUCF στις γενικές εθνικές στρατηγικές για το κλίμα. Επιπλέον, τα συστήματα παρακολούθησης και υποβολής εκθέσεων πρέπει να αντικατοπτρίζουν καλύτερα τις κλιματικές επιδόσεις του τομέα.

Στόχος του ΕΟΠ: διευκόλυνση της βελτιωμένης και ετήσιας γεωγραφικής παρακολούθησης των δεξαμενών άνθρακα και ανάπτυξη ενός πανευρωπαϊκού συνόλου δεδομένων για την παρακολούθηση και την αξιολόγηση της προόδου· διασφάλιση ότι οι αυξημένες αφαιρέσεις άνθρακα δεν έχουν αρνητικό αντίκτυπο στο περιβάλλον

Δράσεις:

στήριξη των κρατών μελών στη χρήση τέτοιων δεδομένων (ανάπτυξη ικανοτήτων), καθιστώντας εύκολη την παροχή πανευρωπαϊκής αξιολόγησης των εν λόγω περιοχών γης και τη χρήση αυτών των διαστρωματωμένων περιοχών χρήσης γης κατά τη διάρκεια της διαδικασίας QA/QC και της διαδικασίας επανεξέτασης των δεδομένων των κρατών μελών·

κατάρτιση και υλοποίηση εξαμηνιαίας αξιολόγησης για διασφάλιση αυξημένης ζήτησης για αφαίρεση του άνθρακα στον τομέα της γεωργίας και του LULUCF δεν προκαλούν αρνητικές επιπτώσεις στο περιβάλλον, ιδίως στη βιοποικιλότητα·

κατάρτιση τακτικών αξιολογήσεων των επιπτώσεων της κλιματικής αλλαγής στη δασοπονία και στη γεωργία για τη διασφάλιση της ικανότητας των τομέων σχετικά με τις καταβόθρες CO₂.

1.4.3. Αναμενόμενα αποτελέσματα και επιπτώσεις

Να προσδιοριστούν τα αποτελέσματα που αναμένεται να έχει η πρόταση/πρωτοβουλία όσον αφορά τους/τις στοχευόμενους/-ες δικαιούχους/ομάδες.

Ο σημαντικότερος αντίκτυπος της αναθεώρησης θα είναι η αύξηση των απορροφήσεων LULUCF, προκειμένου να ενισχυθεί η συμβολή του τομέα στον πιο φιλόδοξο ενωσιακό στόχο για το κλίμα με ορίζοντα το 2030 που ανακοινώθηκε στο σχέδιο στόχου για το κλίμα (-55 %). Αυτό συνδέεται με τον πρώτο στόχο της παρούσας εκτίμησης επιπτώσεων, έναν κλιματικά ουδέτερο τομέα γης έως το 2035. Ο εν λόγω αντίκτυπος επηρεάζει τις αρχές των κρατών μελών, οι οποίες θα χρειαστεί να σχεδιάσουν φιλόδοξες πολιτικές γης για την επίτευξη αυτών των στόχων, και τους διαχειριστές γης (αγρότες, διαχειριστές δασών) που είναι οι τοπικοί παράγοντες· γενικότερα, οι εν λόγω επιπτώσεις επηρεάζουν όλους τους Ευρωπαίους και παγκόσμιους πολίτες, καθώς η δράση για το κλίμα συνιστά δημόσιο αγαθό που έχει διασυννοριακό χαρακτήρα.

1.4.4. Δείκτες επιδόσεων

Να προσδιοριστούν οι δείκτες για την παρακολούθηση της προόδου και των επιτευγμάτων.

Δείκτης αριθ. 1: επίπεδο μείωσης των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου στην ΕΕ το 2030 (καθαρός στόχος μείωσης 55 % σε σύγκριση με το 1990, όπως κατοχυρώθηκε στο ευρωπαϊκό νομοθέτημα για το κλίμα για τη θέσπιση πλαισίου με στόχο την επίτευξη κλιματικής ουδετερότητας).

Δείκτης αριθ. 2: επίπεδο απόρριψης αερίων του θερμοκηπίου στους τομείς LULUCF το 2030 (στόχος απόρριψης 3XXMtCO₂eq το 2030)

Δείκτης αριθ. 3: συνδυασμένος τομέας γης (τομείς LULUCF και γεωργίας χωρίς CO₂), στόχος κλιματικής ουδετερότητας το 2035.

Τα επίπεδα μείωσης των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου στην ΕΕ αναφέρονται στον κανονισμό (ΕΕ) 2018/1999 και σε άλλες δευτερεύουσες νομοθεσίες που σχετίζονται με την παρακολούθηση και την υποβολή εκθέσεων βάσει του κανονισμού LULUCF.

1.5. Αιτιολόγηση της πρότασης/πρωτοβουλίας

1.5.1. Βραχυπρόθεσμη ή μακροπρόθεσμη κάλυψη αναγκών, συμπεριλαμβανομένου λεπτομερούς χρονοδιαγράμματος για τη σταδιακή υλοποίηση της πρωτοβουλίας

Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για τη συμμόρφωση με τον παρόντα κανονισμό και η Επιτροπή πρόκειται να αναπτύξει τα σχετικά εκτελεστικά μέτρα.

Επιπλέον, μετά την αλλαγή του μηχανισμού υποβολής εκθέσεων και συμμόρφωσης το 2026, η εφαρμογή θα απαιτήσει αναβαθμισμένη και ενισχυμένη παρακολούθηση χρησιμοποιώντας τον Ευρωπαϊκό Οργανισμό Περιβάλλοντος και τις σχετικές υπηρεσίες δεδομένων στο πλαίσιο του ενωσιακού προγράμματος γεωσκοπησης και παρακολούθησης της γης.

Ο αναθεωρημένος κανονισμός LULUCF θέτει φιλόδοξους και αξιόπιστους στόχους για τον τομέα LULUCF και τον γεωργικό τομέα με στόχο την υποστήριξη της επίτευξης καθαρής μείωσης των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου κατά τουλάχιστον 55 % έως το 2030 σε σύγκριση με το 1990, όπως ορίζεται στο ευρωπαϊκό νομοθέτημα για το κλίμα για τη θέσπιση πλαισίου με στόχο την επίτευξη κλιματικής ουδετερότητας. Η αναθεωρημένη πρόταση κανονισμού LULUCF στοχεύει στην αύξηση της παγίδευσης του άνθρακα στους τομείς της γεωργίας και LULUCF, με στόχο το ουδέτερο ισοζύγιο διοξειδίου του άνθρακα των δύο

συνδυασμένων τομέων έως το 2035. Ταυτόχρονα, θα πρέπει να διασφαλιστεί ότι η εν λόγω αυξημένη απόρριψη CO₂ δεν θα έχει αρνητικές επιπτώσεις στο περιβάλλον, ιδίως στη βιοποικιλότητα, στη δημόσια υγεία ή στους κοινωνικούς ή οικονομικούς στόχους.

Ως εκ τούτου, ο αναθεωρημένος κανονισμός LULUCF θα απαιτήσει από τα κράτη μέλη να χρησιμοποιούν ακριβέστερες μεθοδολογίες για την εκτίμηση των εκπομπών και των απορροφήσεων από τους τομείς της γεωργίας και του LULUCF, συμπεριλαμβανομένης της μεγαλύτερης χρήσης γεωγραφικών δεδομένων για την υποστήριξη αυτών των υπολογισμών υψηλότερου επιπέδου. Ειδικότερα, για να είναι σε θέση να εντοπιστούν και να παρακολουθηθούν οι δεξαμενές άνθρακα σε ζώνες με υψηλά αποθέματα άνθρακα, σε ζώνες υπό προστασία και σε ζώνες με κίνδυνο κλιματικής αλλαγής, θα χρειαστούν μεθοδολογίες υψηλού επιπέδου που απαιτούν έγκαιρα, τυποποιημένα και εναρμονισμένα σε επίπεδο ΕΕ σύνολα δεδομένων και υπηρεσίες, που θα εφαρμόζονται σύμφωνα με τις οδηγίες IPCC.

Ως συνέπεια της εν λόγω αλλαγής από έναν κανονισμό «με κανόνες χωρίς χρέωση» προς μια καθαρή συμβολή εκπομπών του τομέα LULUCF στον συνολικό κλιματικό στόχο της ΕΕ, ο οποίος θα τεθεί σε λειτουργία από το έτος 2026, θα πρέπει να τεθούν στόχοι συμμόρφωσης που απαιτούν πρόσθετες ολοκληρωμένες αναθεωρήσεις αποθεμάτων των αερίων του θερμοκηπίου. Για αυτό είναι απαραίτητη μια προπαρασκευαστική φάση κατά τη διάρκεια του 2024/25.

- 1.5.2. *Προστιθέμενη αξία της ενωσιακής παρέμβασης (που μπορεί να προκύπτει από διάφορους παράγοντες, π.χ. οφέλη από τον συντονισμό, ασφάλεια δικαίου, μεγαλύτερη αποτελεσματικότητα ή συμπληρωματικότητα). Για τους σκοπούς του παρόντος σημείου «προστιθέμενη αξία της ενωσιακής παρέμβασης» είναι η αξία που απορρέει από την ενωσιακή παρέμβαση και η οποία προστίθεται στην αξία που θα είχε δημιουργηθεί αν τα κράτη μέλη ενεργούσαν μεμονωμένα.*

Η κλιματική αλλαγή αποτελεί διασυννοριακό πρόβλημα και η δράση της ΕΕ μπορεί να συμπληρώσει και ενισχύσει αποτελεσματικά τις δράσεις σε εθνικό και σε τοπικό επίπεδο. Η αύξηση του στόχου του 2030 για τη μείωση των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου στην ΕΕ θα έχει αντίκτυπο σε πολλούς τομείς της ενωσιακής οικονομίας και, ως εκ τούτου, απαιτείται η ανάληψη συντονισμένης δράσης σε επίπεδο ΕΕ, η οποία έχει πολύ μεγαλύτερες πιθανότητες να οδηγήσει στον αναγκαίο μετασχηματισμό, λειτουργώντας ως ισχυρός μοχλός για οικονομικά αποδοτικές αλλαγές και ανοδική σύγκλιση.

Εκτός από την ικανότητά αποθήκευσης και παγίδευσης του άνθρακα, η γη παρέχει πολλά ακόμα σημαντικά προϊόντα και υπηρεσίες: ανεφοδιάζει τους τομείς της βιοοικονομίας με τρόφιμα, ζωοτροφές και πρώτες ύλες, παρέχει ενδιατήματα στη βιοποικιλότητα και πολλές οικοσυστημικές υπηρεσίες ζωτικής σημασίας για τη ζωή (π.χ. καθαρισμός νερού και αέρα) και μας προστατεύει από ορισμένες από τις συνέπειες της κλιματικής αλλαγής (π.χ. πλημμύρες και απερίμωση). Η αλληλεξάρτηση μεταξύ αυτών των λειτουργιών και η ικανότητα του τομέα LULUCF να παγιδεύει τον άνθρακα από την ατμόσφαιρα απαιτεί μια ολοκληρωμένη προσέγγιση της δράσης για το κλίμα στον τομέα της γης, προκειμένου να βελτιστοποιηθεί ο καθορισμός χρήσεων γης και να προσδιοριστούν πρακτικές επωφελείς για όλους.

Επιπλέον, το δυναμικό αύξησης αφαιρέσεων άνθρακα βάσει εκτάσεων και τα παρεπόμενα έξοδα κατανέμονται άνισα μεταξύ των κρατών μελών. Ένας βασικός παράγοντας είναι η διαθέσιμη ζώνη δράσης για το κλίμα, η οποία εξαρτάται από τοπογραφικούς ή οικονομικούς παράγοντες. Επιπλέον, ο τύπος του εδάφους και χρήσης γης, σε συνδυασμό με άλλους

παράγοντες και το γεωγραφικό πλάτος που σχετίζονται με το κλίμα, επηρεάζει όλες τις δυνατότητες ενίσχυσης της αφαίρεσης.

Ο αναθεωρημένος κανονισμός LULUCF θα πρέπει να υποστηρίζεται από ένα ισχυρό και διαφανές σύστημα παρακολούθησης, υποβολής εκθέσεων και επαλήθευσης που θα πρέπει να υπερβαίνει την τρέχουσα ρύθμιση του συστήματος παρακολούθησης, υποβολής εκθέσεων και επαλήθευσης από τον υφιστάμενο κανονισμό LULUCF. Θα πρέπει επίσης να καταστεί εφικτή η σύνδεση μεταξύ των επιλογών καθορισμού χρήσεων γης στον τομέα της γεωργίας και του LULUCF και των επιπτώσεων στην παγίδευση του άνθρακα και στην προστασία της βιοποικιλότητας.

Προς το παρόν, περιορισμένοι πόροι του ΕΟΠ διατίθενται για την υποστήριξη του συστήματος παρακολούθησης, υποβολής αναφορών και επαλήθευσης της απογραφής εκπομπών LULUCF, σύμφωνα με την απαίτηση που ορίζεται στον κανονισμό (ΕΕ) 2018/841 (κανονισμός LULUCF) και στον κανονισμό ΕΕ 2018/1999 (κανονισμός για τη διακυβέρνηση της Ενεργειακής Ένωσης και της Δράσης για το Κλίμα)

1.5.3. Διδάγματα από ανάλογες εμπειρίες του παρελθόντος

Ο κανονισμός LULUCF είναι ένα υπάρχον μέσο άσκησης πολιτικής της ΕΕ που εγκρίθηκε πρόσφατα το 2018. Ωστόσο, η Επιτροπή απέκτησε πολύτιμη εμπειρία από το 2013, όταν τέθηκε σε ισχύ η απόφαση 529/2013⁶⁴ και απαίτησε από τα κράτη μέλη να αναλάβουν την λογιστική καταγραφή υποκατάστατων για τη γη στα εδάφη τους. Οι υπηρεσίες της Επιτροπής και ο ΕΟΠ έχουν άμεση εμπειρία αξιολόγησης με την περιορισμένη διαθεσιμότητα πόρων προς το παρόν (λόγω του περιορισμένου πεδίου εφαρμογής του κανονιστικού πλαισίου επί του παρόντος στον τομέα LULUCF) των αποθεμάτων LULUCF των κρατών μελών. Η εν λόγω πείρα εντόπισε άμεσα τα κενά και την προσπάθεια αναβάθμισης που απαιτούνται για τον πλήρη εκσυγχρονισμό της συμμόρφωσης των αποθεμάτων, χρησιμοποιώντας εργαλεία και υπηρεσίες που δημιουργούνται μέσω προγραμμάτων της ΕΕ που διαχειρίζεται ο ΕΟΠ (πρωτίστως, το Ευρωπαϊκό πρόγραμμα παρακολούθησης της γης).

Η παρούσα πρόταση, ως εκ τούτου, βασίζεται στην πείρα από τις εν λόγω προηγούμενες κανονιστικές πρωτοβουλίες, καθώς και στην ανακοίνωση για την ενίσχυση της ευρωπαϊκής κλιματικής φιλοδοξίας για το 2030, τη μακροπρόθεσμη στρατηγική για μια ευημερούσα, σύγχρονη, ανταγωνιστική και κλιματικά ουδέτερη οικονομία και άλλες σχετικές ευρωπαϊκές πρωτοβουλίες σχετικά με την Πράσινη Συμφωνία, όπως η ψηφιακή Ευρώπη. Η πρωτοβουλία βασίζεται επίσης στη διαδικασία βάσει ολοκληρωμένων εθνικών σχεδίων για την ενέργεια και το κλίμα και στο πλαίσιο που περιλαμβάνεται στον κανονισμό για τη διακυβέρνηση της Ενεργειακής Ένωσης και της Δράσης για το Κλίμα και θα αποτελέσει τον πυρήνα του καθορισμού στόχων για το μέλλον. [...]

1.5.4. Συμβατότητα με το πολυετές δημοσιονομικό πλαίσιο και ενδεχόμενες συνέργειες με άλλα κατάλληλα μέσα

Η παρούσα πρόταση αποτελεί μέρος της δέσμης προσαρμογής στον στόχο του 55 % για το κλίμα και την ενέργεια. Ο γενικός στόχος της δέσμης είναι η ευθυγράμμιση της ενωσιακής νομοθεσίας με το αυξημένο επίπεδο κλιματικής φιλοδοξίας της ΕΕ. Όλες οι πρωτοβουλίες της δέσμης είναι στενά αλληλένδετες και η καθεμία απ' αυτές εξαρτάται από το πώς έχουν

64

<http://data.europa.eu/eli/dec/2013/529/oj>

σχεδιαστεί οι υπόλοιπες. Η παρούσα νομοθετική πρόταση συμπληρώνει και συνέχεται με τις προτάσεις της δέσμης.

Υπάρχουν επίσης ισχυρές διασυνδέσεις με άλλες πρωτοβουλίες της Επιτροπής για την προστασία και την ενίσχυση των αφαιρέσεων άνθρακα που βασίζονται στη φύση, τη βελτίωση της ανθεκτικότητας των δασών της ΕΕ στην κλιματική αλλαγή, την αποκατάσταση υποβαθμισμένων εδαφών και οικοσυστημάτων, την επανύγρυνση υδροβιοτόπων και την προώθηση της βιοοικονομίας, συμπεριλαμβανομένης της χρήσης βιώσιμων προϊόντων υλοτομίας, με πλήρη σεβασμό στις αρχές της οικολογίας που προάγουν τη βιοποικιλότητα:

α) Στρατηγική της ΕΕ για τη βιοποικιλότητα με ορίζοντα το 2030⁶⁵.

β) Από το αγρόκτημα στο πιάτο - Μια στρατηγική για ένα δίκαιο, υγιές και φιλικό προς το περιβάλλον σύστημα τροφίμων⁶⁶.

γ) Ενωσιακή δασική στρατηγική⁶⁷.

Σχέδιο αποκατάστασης της φύσης της ΕΕ

ε) Στρατηγική της ΕΕ για την προσαρμογή στην κλιματική αλλαγή⁶⁸.

στ) Στρατηγική της ΕΕ για τη μείωση των εκπομπών μεθανίου⁶⁹.

ζ) [Στρατηγική της ΕΕ για την προστασία του εδάφους⁷⁰].

η) Βιώσιμη βιοοικονομία για την Ευρώπη⁷¹.

θ) Σχέδιο δράσης για την κυκλική οικονομία με στόχο μια πιο καθαρή και πιο ανταγωνιστική Ευρώπη⁷².

ι) Σχέδιο δράσης για μηδενική ρύπανση⁷³.

ια) Μακροπρόθεσμο όραμα για τις αγροτικές περιοχές της ΕΕ⁷⁴.

Ο τομέας LULUCF συνδέεται με όλα τα οικοσυστήματα και τις οικονομικές δραστηριότητες με βάση τη γη και τις υπηρεσίες που παρέχει. Ως εκ τούτου, ο κανονισμός LULUCF παρουσιάζει συνέργειες με άλλες πολιτικές της ΕΕ που καλύπτουν δραστηριότητες που σχετίζονται με τη γη, κυρίως με την Κοινή Γεωργική Πολιτική⁷⁵ και την ενεργειακή πολιτική, ιδίως όσον αφορά την ενέργεια από ανανεώσιμες πηγές.

1.5.5. Αξιολόγηση των διάφορων διαθέσιμων επιλογών χρηματοδότησης, συμπεριλαμβανομένων των δυνατοτήτων ανακατανομής

—

⁶⁵ COM(2020) 380 final.

⁶⁶ COM/2020/381 final.

⁶⁷ [...]

⁶⁸ COM/2021/82 final.

⁶⁹ COM/2020/663 final.

⁷⁰ [...]

⁷¹ COM/2018/673 final

⁷² COM/2020/98 final.

⁷³ COM/2021/400 final

⁷⁴ [...]

⁷⁵ [...]

--

1.6. Διάρκεια και δημοσιονομικές επιπτώσεις της πρότασης/πρωτοβουλίας

☐ **περιορισμένη διάρκεια**

- ☐ Πρόταση/πρωτοβουλία με ισχύ από [HH/MM]EEEE έως [HH/MM]EEEE
- ☐ Δημοσιονομικές επιπτώσεις από το EEEE έως το EEEE

☐ **απεριόριστη διάρκεια**

- Περίοδος σταδιακής εφαρμογής από το EEEE έως το EEEE,
- και στη συνέχεια πλήρης εφαρμογή.

1.7. Προβλεπόμενοι τρόποι διαχείρισης⁷⁶

✓ **Άμεση διαχείριση** από την Επιτροπή μέσω:

- ☐ εκτελεστικών οργανισμών

☐ **Επιμερισμένη διαχείριση** με τα κράτη μέλη

☐ **Έμμεση διαχείριση** με ανάθεση καθηκόντων εκτέλεσης του προϋπολογισμού:

☐ σε διεθνείς οργανισμούς και στις οργανώσεις τους (να προσδιοριστούν)·

☐ στην ΕΤΕπ και στο Ευρωπαϊκό Ταμείο Επενδύσεων·

✓ σε φορείς που αναφέρονται στα άρθρα 70 και 71·

☐ σε οργανισμούς δημοσίου δικαίου·

☐ σε οργανισμούς που διέπονται από ιδιωτικό δίκαιο και έχουν αποστολή δημόσιας υπηρεσίας, στον βαθμό που παρέχουν επαρκείς οικονομικές εγγυήσεις·

☐ σε οργανισμούς που διέπονται από το ιδιωτικό δίκαιο κρατους μέλους, στους οποίους έχει ανατεθεί η εκτέλεση σύμπραξης δημόσιου και ιδιωτικού τομέα και οι οποίοι παρέχουν επαρκείς οικονομικές εγγυήσεις·

☐ σε πρόσωπα επιφορτισμένα με την εφαρμογή συγκεκριμένων δράσεων στην ΚΕΠΠΑ βάσει του τίτλου V της ΣΕΕ και τα οποία προσδιορίζονται στην αντίστοιχη βασική πράξη.

Παρατηρήσεις

Η Επιτροπή θα υποστηριχθεί από τον Ευρωπαϊκό Οργανισμό Περιβάλλοντος (ΕΟΠ) όπως περιγράφεται παραπάνω σύμφωνα με το ετήσιο πρόγραμμα εργασιών της. Ο ΕΟΠ θα αναλάβει το εν λόγω έργο στο πλαίσιο της τρέχουσας εντολής του και σύμφωνα με το «Ενιαίο Έγγραφο Προγραμματισμού», στο οποίο ορίζεται ένα πολυετές και ετήσιο πρόγραμμα εργασίας του ΕΟΠ (άρθρο 32 του κανονισμού (ΕΕ) 2019/715 — Δημοσιονομικός κανονισμός-πλαίσιο).

⁷⁶ Οι λεπτομέρειες σχετικά με τους τρόπους διαχείρισης, καθώς και οι παραπομπές στον δημοσιονομικό κανονισμό είναι διαθέσιμες στον ιστότοπο BudgWeb: <https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/EN/man/budgmanag/Pages/budgmanag.aspx>.

2. ΜΕΤΡΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ

2.1. Κανόνες παρακολούθησης και υποβολής εκθέσεων

Να προσδιοριστούν η συχνότητα και οι όροι.

Η Επιτροπή θα συνεχίσει να παρακολουθεί και να αξιολογεί την πρόοδο στην εφαρμογή του κανονισμού LULUC, ο οποίος απαιτεί από τα κράτη μέλη να υποβάλλουν στην Επιτροπή ετήσια έκθεση σχετικά με τις εκπομπές, τις πολιτικές και τα μέτρα απόρριψης. Τα δεδομένα από μετρήσεις, εκθέσεις και επαλήθευση που λαμβάνονται μέσω της ρύθμισης του ή των τομέων από τον ΕΟΠ θα αποτελέσουν τη βασική πηγή πληροφοριών για την Επιτροπή αναφορικά με την αξιολόγηση της προόδου στους σχετικούς τομείς.

Τέλος, η Επιτροπή διεξάγει τακτικά μελέτες για διάφορες σχετικές πτυχές της πολιτικής της ΕΕ για την αλλαγή του κλίματος.

[...]

2.2. Συστήματα διαχείρισης και ελέγχου

2.2.1. Αιτιολόγηση των τρόπων διαχείρισης, των μηχανισμών εκτέλεσης της χρηματοδότησης, των όρων πληρωμής και της προτεινόμενης στρατηγικής ελέγχου

Άνευ αντικειμένου — Η πρόταση δεν υλοποιεί χρηματοδοτικό πρόγραμμα αλλά σχεδιάζει μακροπρόθεσμη πολιτική. Οι τρόποι διαχείρισης, οι μηχανισμοί υλοποίησης χρηματοδότησης, οι τρόποι πληρωμής και οι στρατηγικές ελέγχων δεν έχουν εφαρμογή όσον αφορά τα ποσοστά σφάλματος. Για την υλοποίηση της παρούσας πρότασης θα χρειαστεί ανακατανομή ανθρώπινων πόρων εντός της Επιτροπής. Προβλέπονται κατάλληλες διαδικασίες σχετικά.

[...]

2.2.2. Πληροφορίες σχετικά με τους κινδύνους που έχουν εντοπιστεί και τα συστήματα εσωτερικού ελέγχου που έχουν δημιουργηθεί για τον μετριασμό τους

[...]

[...]

2.2.3. Εκτίμηση και αιτιολόγηση της οικονομικής αποδοτικότητας των ελέγχων (λόγος του κόστους του ελέγχου προς την αξία των σχετικών κονδυλίων που αποτελούν αντικείμενο διαχείρισης) και αξιολόγηση του εκτιμώμενου επιπέδου κινδύνου σφάλματος (κατά την πληρωμή και κατά το κλείσιμο)

Η παρούσα πρωτοβουλία δεν συνεπάγεται σημαντικούς νέους ελέγχους/κινδύνους που δεν καλύπτονται από υφιστάμενο πλαίσιο εσωτερικού ελέγχου. Δεν προβλέπονται ειδικά μέτρα πέραν της εφαρμογής του δημοσιονομικού κανονισμού.

2.3. Μέτρα για την πρόληψη περιπτώσεων απάτης και παρατυπίας

Να προσδιοριστούν τα ισχύοντα ή τα προβλεπόμενα μέτρα πρόληψης και προστασίας, π.χ. στη στρατηγική για την καταπολέμηση της απάτης.

Για την καταπολέμηση της απάτης, της διαφθοράς και άλλων παράνομων δραστηριοτήτων, ισχύουν για τον ΕΟΠ άνευ περιορισμών, οι διατάξεις του κανονισμού (ΕΕ, Ευρατόμ) αριθ. 883/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Σεπτεμβρίου 2013, σχετικά με τις έρευνες που πραγματοποιούνται από την Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Καταπολέμησης της Απάτης (OLAF). Ο ΕΟΠ επί του παρόντος διαθέτει ειδική στρατηγική για την καταπολέμηση της απάτης και συνακόλουθο σχέδιο δράσης. Επιπλέον, οι κανονισμοί για τη σύσταση του ΕΟΠ ορίζουν τις διατάξεις για την εκτέλεση και τον έλεγχο του προϋπολογισμού του ΕΟΠ και τους εφαρμοστέους δημοσιονομικούς κανόνες, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που αποσκοπούν στην πρόληψη της απάτης και των παρατυπιών.

3. ΕΚΤΙΜΩΜΕΝΕΣ ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΕΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ/ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑΣ

3.1. Τομείς του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου και γραμμές δαπανών του προϋπολογισμού που επηρεάζονται

- Υφιστάμενες γραμμές του προϋπολογισμού

Κατά σειρά τομέων του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου και γραμμών του προϋπολογισμού.

Τομέας του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου	Γραμμή του προϋπολογισμού	Είδος	Συμμετοχή			
	Αριθμός	ΔΠ/ΜΔΠ[1]	χωρών ΕΖΕΣ[2]	υποψηφίων για ένταξη χωρών[3]	τρίτων χωρών	κατά την έννοια του άρθρου 21 παράγραφος 2 στοιχείο β) του δημοσιονομικού κανονισμού
3	09 02 03	ΜΔΠ	ΝΑΙ	ΟΧΙ	ΟΧΙ	ΟΧΙ
3	09 10 02	ΜΔΠ	ΝΑΙ	ΝΑΙ	ΝΑΙ	ΟΧΙ
7	20 01 02 01	ΜΔΠ	ΟΧΙ	ΟΧΙ	ΟΧΙ	ΟΧΙ
7	20 02 06 01	ΜΔΠ	ΟΧΙ	ΟΧΙ	ΟΧΙ	ΟΧΙ
7	20 02 06 02	ΜΔΠ	ΟΧΙ	ΟΧΙ	ΟΧΙ	ΟΧΙ
7	20 02 06 03	ΜΔΠ	ΟΧΙ	ΟΧΙ	ΟΧΙ	ΟΧΙ

- Νέες γραμμές του προϋπολογισμού, των οποίων έχει ζητηθεί η δημιουργία: ά.α.

3.2. Εκτιμώμενες επιπτώσεις στις δαπάνες

3.2.1. Συνοπτική παρουσίαση των εκτιμώμενων επιπτώσεων στις δαπάνες

σε εκατ. EUR (με τρία δεκαδικά ψηφία)

Τομέας του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου			3	Φυσικοί Πόροι και Περιβάλλον				
[Οργανισμός]: ΕΟΠ			2023	2024	2025	2026	2027	ΣΥΝΟΛΟ
Τίτλος 1:	Αναλήψεις υποχρεώσεων	(1)		1,967	2,006	2,046	2,087	8,106
	Πληρωμές	(2)		1,967	2,006	2,046	2,087	8,106
Τίτλος 2:	Αναλήψεις υποχρεώσεων	(1α)		0,177	0,181	0,184	0,198	0,740
	Πληρωμές	(2α)		0,177	0,181	0,184	0,198	0,740
Τίτλος 3:	Αναλήψεις υποχρεώσεων	(3α)		0,153	1,156	0,159	1,162	2,631
	Πληρωμές	(3β)		0,153	1,156	0,159	1,162	2,631
ΣΥΝΟΛΟ πιστώσεων για τον ΕΟΠ	Αναλήψεις υποχρεώσεων	= 1 +1α +3α		2,297	3,343	2,390	3,447	11,476
	Πληρωμές	=2 + 2α +3β		2,297	3,343	2,390	3,447	11,476

Τομέας του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου	7	«Διοικητικές δαπάνες»				
--	---	-----------------------	--	--	--	--

σε εκατ. EUR (με τρία δεκαδικά ψηφία)

ΓΔ: CLIMA	2023	2024	2025	2026	2027	ΣΥΝΟΛΟ
Ανθρώπινοι πόροι	0,608	0,608	0,760	0,760	0,912	3,648
Άλλες διοικητικές δαπάνες	0,055	0,107	0,107	–	–	0,269
ΣΥΝΟΛΟ ΓΔ CLIMA	0,663	0,715	0,867	0,760	0,912	3,917

ΣΥΝΟΛΟ πιστώσεων του ΤΟΜΕΑ 7 του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου	(Σύνολο αναλήψεων υποχρεώσεων = Σύνολο πληρωμών)	0,663	0,715	0,867	0,760	0,912	3,917
---	--	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------

σε εκατ. EUR (με τρία δεκαδικά ψηφία)

		2023	2024	2025	2026	2027	ΣΥΝΟΛΟ
ΣΥΝΟΛΟ πιστώσεων των ΤΟΜΕΩΝ 1 έως 7 του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου *	Αναλήψεις υποχρεώσεων	0,663	3,012	4,209	3,150	4,359	15,393
	Πληρωμές	0,663	3,012	4,209	3,150	4,359	15,393

* Ο δημοσιονομικός αντίκτυπος των πρόσθετων χρηματοδοτικών πόρων για τον Ευρωπαϊκό Οργανισμό Περιβάλλοντος θα αντισταθμιστεί με αντισταθμιστική μείωση από τον προϋπολογισμό του προγράμματος για το περιβάλλον και τη δράση για το κλίμα.

3.2.2. Εκτιμώμενες επιπτώσεις στις πιστώσεις [του οργανισμού]

- ☐ Η πρόταση/πρωτοβουλία δεν συνεπάγεται τη χρησιμοποίηση επιχειρησιακών πιστώσεων
- ☒ Η πρόταση/πρωτοβουλία συνεπάγεται τη χρησιμοποίηση επιχειρησιακών πιστώσεων, όπως εξηγείται κατωτέρω:

Πιστώσεις αναλήψεων υποχρεώσεων σε εκατ. EUR (με τρία δεκαδικά ψηφία)

Να προσδιοριστούν οι στόχοι και τα αποτελέσματα			2024		2025		2026		2027		Να εγγραφούν όσα έτη απαιτούνται, ώστε να εμφανίζεται η διάρκεια των επιπτώσεων (βλ. σημείο 1.6)						ΣΥΝΟΛΟ	
	ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ																	
	Είδος 77	Μέσο κόστος	Αριθμός	Κόστος	Αριθμός	Κόστος	Αριθμός	Κόστος	Αριθμός	Κόστος	Αριθμός	Κόστος	Αριθμός	Κόστος	Αριθμός	Κόστος	Συνολικός αριθ.	Συνολικό κόστος
ΕΙΔΙΚΟΣ ΣΤΟΧΟΣ αριθ. 2 ⁷⁸ ...																		
—						1M				1M								2M
— Αποτέλεσμα																		
— Αποτέλεσμα																		
Μερικό σύνολο για τον ειδικό στόχο αριθ. 1																		
ΕΙΔΙΚΟΣ ΣΤΟΧΟΣ αριθ. 2 ...																		
— Αποτέλεσμα																		
Μερικό σύνολο για τον ειδικό στόχο αριθ. 2																		

⁷⁷ Τα αποτελέσματα είναι τα προϊόντα και οι υπηρεσίες που θα παρασχεθούν (π.χ.: αριθμός ανταλλαγών φοιτητών που θα χρηματοδοτηθούν, αριθμός χλμ. οδών που θα κατασκευαστούν κ.λπ.).

⁷⁸ Όπως περιγράφεται στο σημείο 1.4.2. «Ειδικοί στόχοι ...»

ΣΥΝΟΛΙΚΟ ΚΟΣΤΟΣ																
-----------------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

3.2.3. Εκτιμώμενες επιπτώσεις στους ανθρώπινους πόρους [του οργανισμού]

3.2.3.1. Συνοπτική παρουσίαση

- ☐ Η πρόταση/πρωτοβουλία δεν συνεπάγεται τη χρησιμοποίηση πιστώσεων διοικητικού χαρακτήρα
- ☒ Η πρόταση/πρωτοβουλία συνεπάγεται τη χρησιμοποίηση πιστώσεων διοικητικού χαρακτήρα, όπως εξηγείται κατωτέρω:

σε εκατ. EUR (με τρία δεκαδικά ψηφία)

	2023	2024	2025	2026	2027	ΣΥΝΟΛΟ
Έκτακτοι υπάλληλοι (βαθμοί AD)		1,636	1,669	1,702	1,736	6,742
Έκτακτοι υπάλληλοι (βαθμοί AST)		–	–	–	–	–
Συμβασιούχοι υπάλληλοι		0,331	0,338	0,344	0,351	1,364
Αποσπασμένοι εθνικοί εμπειρογνώμονες		–	–	–	–	–
ΣΥΝΟΛΟ		1,967	2,006	2,046	2,087	8,106

Απαιτήσεις προσωπικού (ΙΠΑ):

	2023	2024	2025	2026	2027	ΣΥΝΟΛΟ
Έκτακτοι υπάλληλοι (βαθμοί AD)	4	8	8	8	8	36
Έκτακτοι υπάλληλοι (βαθμοί AST)						0
Συμβασιούχοι υπάλληλοι	1	3	3	3	3	13
Αποσπασμένοι εθνικοί εμπειρογνώμονες						0
ΣΥΝΟΛΟ	5	11	11	11	11	49

Αναφέρετε την προβλεπόμενη ημερομηνία πρόσληψης και προσαρμόστε το ποσό αναλόγως (εάν η πρόσληψη γίνει τον Ιούλιο, λαμβάνεται υπόψη μόνο το 50 % του μέσου κόστους) και δώστε περαιτέρω εξηγήσεις.

3.2.3.2. Εκτιμώμενες ανάγκες σε ανθρώπινους πόρους για την αρμόδια ΓΔ

- ☐ Η πρόταση/πρωτοβουλία δεν συνεπάγεται τη χρησιμοποίηση ανθρώπινων πόρων.
- ☒ Η πρόταση/πρωτοβουλία συνεπάγεται τη χρησιμοποίηση ανθρώπινων πόρων, όπως εξηγείται κατωτέρω:

Εκτίμηση η οποία πρέπει να εκφράζεται σε ακέραιο αριθμό (ή το πολύ με ένα δεκαδικό ψηφίο)

	2023	2024	2025	2026	2027
Θέσεις απασχόλησης του πίνακα προσωπικού (θέσεις μόνιμων και έκτακτων υπαλλήλων)					
20 01 02 01 (στην έδρα και στις αντιπροσωπείες της Επιτροπής)	4	4	5	5	6
20 01 02 03 (στις αντιπροσωπείες της ΕΕ)					
01 01 01 01 (έμμεση έρευνα)					
01 01 01 11 (άμεση έρευνα)					
Άλλες γραμμές του προϋπολογισμού (να προσδιοριστούν)					
Εξωτερικό προσωπικό (σε μονάδα ισοδυνάμου πλήρους απασχόλησης: FTE)[1]					
20 02 01 (AC, END, INT από το συνολικό κονδύλιο)					
20 02 03 (AC, AL, END, INT και JPD στις αντιπροσωπείες της ΕΕ)					
XX 01 xx yy zz [2]	— στην έδρα				
	— στις αντιπροσωπείες της ΕΕ				
01 01 01 02 (AC, END, INT – έμμεση έρευνα)					
01 01 01 12 (AC, END, INT – άμεση έρευνα)					
Άλλες γραμμές του προϋπολογισμού (να προσδιοριστούν)					
ΣΥΝΟΛΟ	4	4	5	5	6

Οι ανάγκες σε ανθρώπινους πόρους θα καλυφθούν από το προσωπικό της ΓΔ που έχει ήδη διατεθεί για τη διαχείριση της δράσης και/ή έχει ανακατανεμηθεί στο εσωτερικό της ΓΔ, το οποίο θα συμπληρωθεί, αν χρειαστεί, με τυχόν πρόσθετους πόρους που μπορεί να διατεθούν στην αρμόδια για τη διαχείριση ΓΔ στο πλαίσιο της ετήσιας διαδικασίας κατανομής και λαμβανομένων υπόψη των υφιστάμενων δημοσιονομικών περιορισμών.

Περιγραφή των προς εκτέλεση καθηκόντων:

Μόνιμοι και έκτακτοι υπάλληλοι	Απαιτούνται πρόσθετοι πόροι ανθρώπινου δυναμικού για: — τη σύνταξη νομικών κειμένων και έγκριση τροποποιήσεων του παράγωγου δικαίου που καθορίζουν λεπτομερείς κανόνες εφαρμογής για τους πλειστηριασμούς· το ενωσιακό μητρώο· την παρακολούθηση και την υποβολή εκθέσεων· την επαλήθευση των εκθέσεων· — Καθήκοντα υλοποίησης που σχετίζονται με την επέκταση του τομέα της γης για τη συμπερίληψη γεωργικών εκπομπών δίχως CO₂· — Παρακολούθηση της επικαιροποιημένης και ενισχυμένης εφαρμογής των υποχρεώσεων παρακολούθησης, υποβολής εκθέσεων και επαλήθευσης· — Προσαρμογές ΤΠ στο ενωσιακό μητρώο (μαζί με το σύστημα εμπορίας εκπομπών)
Εξωτερικό προσωπικό	

Η περιγραφή του υπολογισμού του κόστους των μονάδων ΠΠΑ θα πρέπει να συμπεριληφθεί στο τμήμα 3 του παραρτήματος V.

3.2.4. Συμβατότητα με το ισχύον πολυετές δημοσιονομικό πλαίσιο

- ☐ Η πρόταση/πρωτοβουλία είναι συμβατή με το ισχύον πολυετές δημοσιονομικό πλαίσιο.
- ☒ Η πρόταση/πρωτοβουλία απαιτεί επαναπρογραμματισμό του σχετικού τομέα του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου.

Να εξηγηθεί ο απαιτούμενος επαναπρογραμματισμός και να προσδιοριστούν οι σχετικές γραμμές του προϋπολογισμού και τα αντίστοιχα ποσά.

Ο δημοσιονομικός αντίκτυπος των πρόσθετων χρηματοδοτικών πόρων για τον Ευρωπαϊκό Οργανισμό Περιβάλλοντος θα αντισταθμιστεί με αντισταθμιστική μείωση από τον προϋπολογισμό του προγράμματος για το περιβάλλον και τη δράση για το κλίμα. Η αύξηση της συνεισφοράς του ΕΟΠ στην ΕΕ και η μείωση του προϋπολογισμού LIFE θα αντικατοπτριστούν στον δημοσιονομικό προγραμματισμό για τα επόμενα χρόνια.

- ☐ Η πρόταση/πρωτοβουλία απαιτεί τη χρησιμοποίηση του μηχανισμού ευελιξίας ή την αναθεώρηση του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου⁷⁹.

Να εξηγηθούν οι απαιτούμενες ενέργειες και να προσδιοριστούν οι σχετικοί τομείς και οι σχετικές γραμμές του προϋπολογισμού, καθώς και τα αντίστοιχα ποσά.

[...]

3.2.5. Συμμετοχή τρίτων στη χρηματοδότηση

- ☒ Η πρόταση/πρωτοβουλία δεν προβλέπει συγχρηματοδότηση από τρίτους.
- Η πρόταση/πρωτοβουλία προβλέπει τη συγχρηματοδότηση που εκτιμάται κατωτέρω:

σε εκατ. EUR (με τρία δεκαδικά ψηφία)

	2023	2024	2025	2026	2027	ΣΥΝΟΛΟ
Προσδιορισμός του φορέα συγχρηματοδότησης						
ΣΥΝΟΛΟ συγχρηματοδοτούμενων πιστώσεων						

⁷⁹

Βλέπε άρθρα 12 και 13 του κανονισμού (ΕΕ, Ευρατόμ) 2093/2020 του Συμβουλίου, της 17ης Δεκεμβρίου 2020, για τον καθορισμό του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου για την περίοδο 2021 έως 2027.

3.3. Εκτιμώμενες επιπτώσεις στα έσοδα

- ☒ Η πρόταση/πρωτοβουλία δεν έχει δημοσιονομικές επιπτώσεις στα έσοδα.
- ☐ Η πρόταση/πρωτοβουλία έχει τις δημοσιονομικές επιπτώσεις που περιγράφονται κατωτέρω:
 - ☐ στους ιδίους πόρους
 - ☐ στα λοιπά έσοδα
 - ☐ να αναφερθεί αν τα έσοδα προορίζονται για γραμμές δαπανών

σε εκατ. EUR (με τρία δεκαδικά ψηφία)

Γραμμή εσόδων του προϋπολογισμού:	Διαθέσιμες πιστώσεις για το τρέχον οικονομικό έτος	Επιπτώσεις της πρότασης/πρωτοβουλίας ⁸⁰				
		2023	2024	2025	2026	2027
Άρθρο						

Ως προς τα έσοδα «για ειδικό προορισμό», να προσδιοριστούν οι γραμμές δαπανών του προϋπολογισμού που επηρεάζονται.

--

Να προσδιοριστεί η μέθοδος υπολογισμού των επιπτώσεων στα έσοδα.

--

⁸⁰

Όσον αφορά τους παραδοσιακούς ιδίους πόρους (δασμούς, εισφορές ζάχαρης), τα αναγραφόμενα ποσά πρέπει να είναι καθαρά ποσά, δηλ. τα ακαθάριστα ποσά μετά την αφαίρεση του 20 % για έξοδα είσπραξης.